ഡാനിയേൽ
മാർ പീലക്സിനോസ്

തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ
സമർത്ഥനായ സാരഥി

(Malayalam)

Daniel Mar Philexinos
(Biography)

Fr. Daniel N. Varghese
K. V. Mammen

Published by : Kottackal Publishers, Manganam

First Published : May 1988

Second Edition : December 13, 2020

Cover Design
D.T.P & Printing: Sophia Print House, Kottayam

Rs. 100.00

ഡാനിയേൽ
മാർ പീലക്സിനോസ്

തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ
സമർത്ഥനായ സാരഥി

കെ. വി. മാമ്മൻ കോട്ടയ്ക്കൽ
ഫാ. ഡാനിയേൽ എൻ. വർഗീസ്

പ്രസാധകർ

കോട്ടയ്ക്കൽ പബ്ലിഷേഴ്സ്

മാങ്ങാനം

കെ. വി. മാമ്മൻ

ജനനം 1929-ൽ പത്തനംതിട്ടയിൽ. പിതാവ് എം. വർഗീസ് കോട്ടയ്ക്കൽ, തുമ്പമൺ. മാതാവ് മറിയാമ്മ. ബിരുദ ബിരുദാനന്തര പഠനത്തിനു പുറമേ നാഗ്പൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് 1960-ൽ ജേർണലിസം ഡിപ്ലോമാ കരസ്ഥമാക്കി. മലയാള മനോരമയിൽ 40-ഉം ചർച്ച് വീക്കിലിയിൽ 50-ഉം വർഷം പത്രാധിപ സമിതി അംഗമായിരുന്നു. 'മലങ്കര സഭ' മാസികയുടെ മുൻ പത്രാധിപ സമിതി അംഗം. 45 വർഷം പുതുപ്പള്ളി നിലയ്ക്കൽ പള്ളി സണ്ടേസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. മലങ്കരസഭയിലെ കാതോലിക്കാമാർ, ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കരസഭ, റീത്തുപ്രസ്ഥാനം, സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി, പ. ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവാ, പരിശുദ്ധ ഔഗേൻ ബാവാ, പാമ്പാടി തിരുമേനി, വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, ബിഷപ്പ് പാക്കൻഹാം വാൽഷ്, 2000 വർഷം പിന്നിട്ട മലങ്കരസഭ, ഇലഞ്ഞിക്കൽ ജോൺ വക്കീൽ, പുത്തൻകാവ് കൊച്ചുതിരുമേനി, യാച്ചാരം, ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ: ചരിത്രവും സംസ്ക്കാരവും, മലങ്കര വർഗീസും ആനപ്പാപ്പിയും മുതലായി സഭാചരിത്ര-ജീവചരിത്ര പ്രധാനങ്ങളായ എൺപതിൽപരം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവ്.

ഭാര്യ ലീലാമ്മ മാമ്മൻ മാങ്ങാനം മന്ദിരം ആശുപത്രിയിലെ ലേയാമ്മ മെമ്മോറിയൽ നഴ്സിംഗ് സ്കൂൾ മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽ. മക്കൾ വറുഗീസ് മാമ്മൻ (ആനന്ദ് ട്രാൻസ്പോർട്ട്), അഡ്വ. നോട്ടറി മോഹൻ മാമ്മൻ, ഡോ. അനിത മേരി തോമസ് (അണുശക്തി വകുപ്പ്)

വിലാസം: കോട്ടയ്ക്കൽ, മാങ്ങാനം, കോട്ടയം - 18 ഫോൺ: (0481) 2578936

MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH
Diocese of Thumpamon

KURIAKOSE MAR CLEMIS METROPOLITAN
BASIL ARAMANA
Pathanamthitta 689 645
Kerala, India.

Ref. No. 80/2020 24-11-2020

സഭയ്ക്ക് അജപാലനത്തിന്റെ പുതിയ മുഖം

കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാംപാദത്തിൽ മലങ്കരസഭയിൽ ഉദിച്ചുയർന്ന, ആത്മീയപ്രഭയിൽ തെളിഞ്ഞുനിന്ന ഒരു മഹർഷിവര്യനായിരുന്നു അഭിവന്ദ്യ ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനി. മോശയുടെ കരങ്ങൾക്ക് എന്ന പോലെ ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായുടെ കരങ്ങളെ താങ്ങിയ ഈ വന്ദ്യ പിതാവിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നവർക്ക്, തിരിച്ചറിയുന്നവർക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നത് ആത്മീയതയുടെ ഒരു പുതിയ സംസ്കാരമായിരുന്നു. കൊട്ടിഘോഷങ്ങളില്ലാത്ത, പ്രകടനാത്മകത അശേഷമില്ലാത്ത ഒരു സംസ്കാരം. ആത്മീയതയുടെ ദിവ്യ പ്രഭ പ്രസരിപ്പിച്ച പുണ്യപിതാവ് ചെന്നെത്തുന്ന ഇടങ്ങളിൽ എല്ലാം പ്രഭാപൂർണ്ണമാക്കി അമൂർത്തമായ പ്രകാശത്തെ സ്നേഹംകൊണ്ടും പ്രവർത്തനം കൊണ്ടും മൂർത്തമാക്കുന്ന ഒരു സംസ്കാരമായിരുന്നു അദ്ദേഹം നമുക്ക് പകർന്നു നൽകിയത്. പൗരസ്ത്യ വേദശാസ്ത്രത്തെ ആഴമായി മനസ്സിലാക്കിയ അദ്ദേഹം ദേഹം, ദേഹി, ആത്മാവ് എന്നിവയ്ക്ക് തുല്യപ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനയും, വ്യായാമവും, ലളിതജീവിതവും എല്ലാം സമഞ്ജസമായി കലർന്ന ഒരു പുണ്യജീവിതമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്.

മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ നിർണ്ണായകമായ കാലഘട്ടത്തിൽ മൂന്ന് കാതോലിക്കാ ബാവാമാരോടൊപ്പം നിന്ന് സഭയുടെ ഗതിവിഗതികളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് സഭയുടെ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടിയും വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടിയും നിലപാടെടുത്ത ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിയെ ആനന്ദാശ്രുക്കളോടെ മാത്രമേ നമുക്ക് ഓർക്കാൻ കഴിയൂ. മലങ്കരസഭയുടെ പിൽക്കാല പദ്ധതികളിൽ പലതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘവീക്ഷണത്തിലും ദർശനത്തിലും ഉടലെടുത്തതാണ്. അജപാലനത്തിന്റെ പുതിയ മുഖം സഭയ്ക്ക് നൽകിയ പിതാവ് അജഗണത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ഇടപെട്ടിരുന്നു. കർശനമായ നിഷ്ഠയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ

ജീവിത മാതൃക ഏവർക്കും എക്കാലവും അനുകരണീയമാണ്. ജീവിതത്തിൽ ലഭിക്കാവുന്ന സ്ഥാനമാനങ്ങളെ സഭയുടെ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി നിരസിച്ച അദ്ദേഹം പരിഭവങ്ങളില്ലാതെ സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി എന്നും നിലകൊണ്ടിരുന്നു. കർക്കശക്കാരനെന്നു തോന്നുന്ന പെരുമാറ്റത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ നിധിപോലെ തളംകെട്ടിയിരുന്ന കലർപ്പില്ലാത്ത സ്നേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞ ഞാൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ശിഷ്യഗണങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ എന്നും ഊർജ്ജം പകരുന്നതാണ്.

അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ നേർകാഴ്ചയായി ഉള്ളിൽ പകർത്തുവാനും ഇടയായതിൽ ഞാൻ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു. അഭി. തിരുമേനിയുടെ ജീവചരിത്രം കാലാനുസൃതമായി പരിഷ്ക്കരിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ നമ്മുടെ വാത്സല്യവാൻ കെ. വി. മാമ്മൻ കാണിക്കുന്ന ഉത്സാഹം ഏറെ പ്രശംസനീയമാണ്. ലാഭേച്ഛ കൂടാതെ അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്ന ഈ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിയുടെ ജീവിതം അക്ഷരക്കൂട്ടായി വരുംതലമുറയ്ക്ക് കൈമാറുവാൻ നമുക്ക് കഴിയട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

അനുഗ്രഹാശിസ്സുകളോടെ

കർത്തൃശുശ്രൂഷയിൽ

കുറിയാക്കോസ് മാർ ക്ലിമീസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

ആമുഖം

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ, തികഞ്ഞ ഭക്തന്മാരും ആദർശധീരന്മാരും വിശ്വാസവീരന്മാരും നയതന്ത്രജ്ഞതയും ആജ്ഞാശക്തിയുള്ളവരുമായ സഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാരാലും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരാലും അതിധന്യയായിരുന്നു എന്നു രേഖപ്പെടുത്താൻ അടുത്ത ശതകത്തിലെ സഭാചരിത്രകാരന് വലിയ പ്രയാസം ഉണ്ടാകാനിടയില്ല. പരിശുദ്ധനായ പരുമല തിരുമേനി, എം.ഡി. സെമിനാരി സ്ഥാപകനായ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, മലങ്കരസഭാ ഭാസുരൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, മാർ ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ഒന്നാമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ, ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ, ബഥനിയുടെ അലക്സിയോസ് മാർ തേവോദോസിയോസ്, പാമ്പാടി മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, മൂക്കഞ്ചേരിൽ പത്രോസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ, തോമ്മാ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, പാറേട്ട് മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് മുതലായവർ മലങ്കര സഭയെ പലവിധത്തിലും ശക്തിപ്പെടുത്തിയശേഷമാണ് ലോകലോചനങ്ങൾക്കു കാണാനാവാത്ത ഇമ്പങ്ങളുടെ പറുദീസയിലേക്കു പറന്നുയർന്നിരിക്കുന്നത്.

മലങ്കരയ്ക്കു ജന്മസിദ്ധമായി ലഭിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യം അന്യൂനം പരിരക്ഷിക്കുകയും പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ മൂന്നു ശതാബ്ദത്തോളം കൈവിട്ടുപോയ ആദ്ധ്യാത്മിക സ്വാതന്ത്ര്യം വീണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്ത വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കുശേഷം ഏതാണ്ട് അത്രമാത്രം അഭിപ്രായസ്ഥിരതയോടും ആദർശനിഷ്ഠയോടും കൂടി ഓർത്തഡോക്സ് നിലപാടിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നതിലും സഭയുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ അണുവിട തെറ്റാതെ ആചരിക്കുന്നതിലും മറ്റാരെയുംകാൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുകയും തന്റെ കാപട്യരഹിതമായ സുശക്ത നിലപാടു ശരിയെന്നു കാലം തെളിയിച്ചതിൽ കൂടുതൽ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്ത സമുന്നത മേൽപട്ടക്കാരനാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിവന്ദ്യ ഗുരുഭൂതൻ കൂടിയായ തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ.

കുലീന കുടുംബത്തിന്റെ കൂടെപ്പിറപ്പെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന

സംസ്കാരകേദാരം, സമുന്നതനായ അദ്ധ്യാപകൻ, സഭയുടെ പ്രഥമ കോളജായ കാതോലിക്കേറ്റു കോളജിന്റെ പ്രഥമ പ്രിൻസിപ്പൽ, അതിസമർത്ഥനായ സംഘാടകൻ, പത്തനംതിട്ടയിൽ 1940-കളിൽ മൂന്നു വർഷം നടത്തിയ സെമിനാരിയുടെ പ്രിൻസിപ്പൽ, ഉത്തമനായ വൈദികൻ, ദൈവശാസ്ത്രനിപുണൻ, 'പഴയനിയമ ചരിത്രം' എഴുതിയ പണ്ഡിതൻ, സംശുദ്ധമായ ജീവിതം മെനഞ്ഞെടുത്ത അനുപമ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമ, യുവലോകത്തിന് ആദ്ധ്യാത്മികഹരം പകർന്നുകൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന വിവിധ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ സാരഥി മുതലായ നിലകളിൽ തിരുമേനി ഞങ്ങൾക്ക് അന്നും ഇന്നും ആരാധനാപുരുഷനാണ്. തിരുമേനിയുടെ പഴയ ചിത്രം ഒന്നു നോക്കാം. അഞ്ചടി ആറിഞ്ച് ഉയരം, പുഞ്ചിരി കളിയാടുന്ന മുഖം. ഉരുക്കുപോലെ ഉറച്ച - കടഞ്ഞെടുത്ത - ശരീരം. വിശ്രമരഹിതമായ സേവനത്തിനിടയിൽ താനറിയാതെ വെണ്മേഘസദൃശമായി മാറിപ്പോയ സമ്പന്നമായ താടിമീശ. തഴച്ചു ഇടതൂർന്നു നിൽക്കുന്ന പുരികക്കൊടികൾക്കിടയിൽ തിളങ്ങുന്നതും നല്ലതു മാത്രം കാണുന്നതുമായ കണ്ണുകൾ. ചെവിയിലെ രോമസഞ്ചയം വേണ്ടാത്തതൊന്നും കേൾക്കാൻ സമ്മതിക്കുകയില്ല.

എൺപതിന്റെ പടിവാതിലുകളിൽ കാലുകുത്തിനിന്ന തിരുമേനിയുടെ ലഘു ജീവചരിത്രം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ അറുപതു വർഷത്തെ ചരിത്രസംഗ്രഹം കൂടിയാകയാൽ സഭാസ്നേഹികൾക്കും സഭാസേവനരംഗത്തേക്കു കടക്കാനിരിക്കുന്നവർക്കും പ്രചോദനകരവും മാതൃകാപരവുമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

സംഭവബഹുലമായ ആറു ദശാബ്ദങ്ങൾക്കിടയിൽ, 140 വർഷത്തെ ചരിത്രപാരമ്പര്യമുള്ള തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിനുണ്ടായ അസൂയാർഹമായ വളർച്ചയിൽ തിരുമേനി വഹിച്ച പങ്ക് അതുല്യമാണ്. നാം ചരിത്രം എഴുതി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു പ്രസിദ്ധരല്ലാത്തതിനാൽ വരുംതലമുറകളുടെ പഠനത്തിനും അവർക്ക് ആത്മീയ ഉത്തേജനം ലഭിക്കുന്നതിനും സഭാചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായ ഈ ഗ്രന്ഥം ഉപകരിക്കുമെന്നാണ് തിരുമേനിയുടെ വത്സല ശിഷ്യന്മാരെന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി അഭിമാനിക്കുന്നവരുടെ ചിന്ത. തിരുമേനി ആയിരം ആയിരം വിദ്യാർത്ഥികളിലും യുവതീയുവാക്കളിലും ചെലുത്തിയിട്ടുള്ള സൽപ്രേരണകൾ അവർ ആയിരിക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രകാശവും ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യവും പ്രസരിപ്പിക്കാൻ മതിയായവയാണെന്നുള്ളതിനു രണ്ടുപക്ഷമില്ല. ശിഷ്യന്മാരുടെ ഹൃദയശ്രീകോവിലുകളിൽ തിരുമേനിയെപ്പറ്റിയുള്ള കൃതജ്ഞതാനിർഭരമായ സ്മരണകളും ചിന്തകളും കെടാവിളക്കുപോലെ പ്രകാശിക്കുമെന്നുള്ളതിനു ഞങ്ങൾക്കു തെല്ലും സംശയമില്ല.

ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിന്റെയും നന്ദിയുടെയും നറുമലരുകൾ ഈ വരമൊഴി ഹാരമായി ഞങ്ങൾ തിരുമേനിയുടെ പാവനസ്മരണയ്ക്കു മുമ്പിൽ

സാഭിമാനം സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ സഭാംഗങ്ങൾ വിശിഷ്യ, തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിലെ പ്രബുദ്ധരായ ഓർത്തഡോക്സുകാർ ഹർഷാരവം മുഴക്കി ഞങ്ങളോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും ഞങ്ങൾക്കുറപ്പുണ്ട്.

ഈ പുസ്തകരചനയ്ക്കുവേണ്ടി ഒട്ടധികംപേർ പല വിവരങ്ങൾ നൽകി ഞങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന സഹായമെത്രാപ്പോലീത്താ പീലിപ്പോസ് മാർ യൗസേബിയോസ്, റിട്ട. ഡി.ഇ.ഒ. റ്റി. ജോൺ മാത്യു ചെങ്ങന്നൂർ, കൊല്ലാട്ടു ചെമ്പകശ്ശേരിൽ സി. വി. ടൈറ്റസ് (കൊച്ചുകൊച്ച്), ഫാ. ജോർജ് കുര്യൻ വെണ്ണിക്കുളം, കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജ് പ്രൊഫ. ഫാ. പി. എം. കുറിയാക്കോസ് (ഇപ്പോൾ തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ മാർ ക്ലിമ്മീസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ), ആർട്ടിസ്റ്റ് സത്യവാൻ കൊട്ടാരക്കര മുതലായവർ ആ നീണ്ട ലിസ്റ്റിൽപെടുന്നു. കവർചിത്രവും സത്യവാനെടുത്തതാണ്. ഇവരോടെല്ലാം ഞങ്ങൾക്കുള്ള നന്ദി അതിരറ്റതാണ്. അതേസമയം ഈ ജീവചരിത്രം പൂർണ്ണമാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കഭിപ്രായവുമില്ല.

ഈ പുസ്തകത്തിന് അവതാരികാരൂപത്തിലുള്ളതും അനുസ്മരണകളിൽ പൊതിഞ്ഞതുമായ ഒരഭിനന്ദനക്കുറിപ്പ് മധുരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ മുത്തുമണികൾ ചേർത്ത് എഴുതിത്തന്ന നിയുക്ത കാതോലിക്കായും തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യപ്രമുഖനുമായ മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ് തിരുമേനിയോടും ഞങ്ങൾക്ക് സീമാതീതമായ നന്ദിയുണ്ട്. മാർ കൂറിലോസ് തിരുമേനിക്കു ഗുരുവെന്ന നിലയിലും ഒരേ ദിവസം മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേക്കു പ്രവേശിച്ച് 35 വർഷം ഭദ്രാസന ഭരണം നടത്തിയ സമുന്നത സഭാനേതാവെന്ന നിലയിലും ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിയെ ശരിക്കറിയാം. കൂറിലോസ് തിരുമേനിയുടെ അനുഭവ സമ്പത്തിൽ നിന്നുള്ള അഭിനന്ദനവും വിലയിരുത്തലും അനന്യ ലഭ്യമായ മധുരസ്മരണകളും ഈ പുസ്തകത്തെ കൂടുതൽ വിലയുള്ളതാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു എന്നാണു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം.

ഈ പുസ്തകത്തിനു സമുജ്ജ്വലമായ അവതാരിക എഴുതിത്തന്ന കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജിന്റെ മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽ കൂടിയായ മഹാകവി പുത്തൻകാവു മാത്തൻ തരകൻ, കോളജ് സ്ഥാപനത്തിലും തുടർന്നും മെത്രാപ്പോലീത്തായോടൊപ്പം വളരെയധികം അടുത്തിടപെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സമുന്നത വ്യക്തിയും ഇതെഴുതാൻ എല്ലാവിധത്തിലും യോഗ്യനുമാണ്.

തിരുമേനിയുടെ സേവനപ്രവർത്തനങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞും അടുത്തുനിന്നു വിലയിരുത്തിയുംകൊണ്ടുള്ള ഈ അവതാരിക എഴുതിയ സഭാവത്സലനായ മഹാകവിയോടുള്ള നന്ദി ഞങ്ങൾ സസന്തോഷം രേഖപ്പെടുത്തുകയാണ്.

സഭാസേവനരംഗത്തെ തന്റെ ഗുരുവും സഭയ്ക്കുവേണ്ടി വിശ്രമരഹിതനായി ഓടിനടന്നു പ്രവർത്തിക്കുകയും ഭദ്രാസന ഭരണത്തോടൊപ്പം

പത്തനംതിട്ടയുടെ "ചിത്തപ്രഭാപൂരത്തിനു" വേണ്ടി സ്കൂളും, ദയറായും, കോളജും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മുൻകൈ എടുത്ത പുത്തൻകാവു മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പാവനസ്മരണയ്ക്കു മുമ്പിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രമുഖ ശിഷ്യനും ഞങ്ങളുടെ വലിയ ഗുരുവുമായ "ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസി"നെ സാഭിമാനം സമർപ്പിക്കുകയാണ്.

ഫാ. ഡാനിയേൽ എൻ. വറുഗീസ്,
കെ. വി. മാമ്മൻ

പത്തനംതിട്ട
10-5-1988

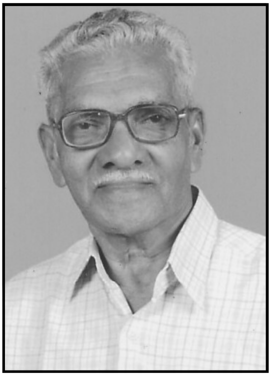

രണ്ടാം പതിപ്പിന്റെ ആമുഖം

1876-ൽ രൂപംകൊണ്ട തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനം ഇന്നുവരെയും സഭയിലെ ഏറ്റവും നല്ല ഭദ്രാസനമായി നിലകൊള്ളുന്നതു 1930 മുതൽ പുത്തൻകാവ് ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കർമ്മനിരത മായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമാണ്. വിദ്യാലയങ്ങൾ, സഭയിലെ പ്രഥമ കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജ്, ആദ്ധ്യാത്മിക സംഘടനകൾ, ബേസിൽ ദയറ, നൂറിൽപരം പള്ളികൾ (ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസനം വരുന്നതിനു മുമ്പ്) എന്നിവ യാൽ ഏറെ ധന്യമായിരുന്നു തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനം. കോന്നിക്കു കിഴക്കു വനമേഖലയാൽ പരിസേവിതവും പ്രകൃതിസുന്ദരവും അച്ചൻകോവിൽ ആറി നാൽ എന്നും ജലസമൃദ്ധവുമായ കുടിയേറ്റ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒട്ടധികം പുതിയ പള്ളികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും ജനങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക നിലവാരം ഉയർ ത്തുന്നതിനും പുത്തൻകാവ് മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിക്കു സാധി ച്ചതു അന്നു ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറിയും തുടർന്ന് പിൻഗാമിയുമായിരുന്ന ഡാനി യേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിയുടെ കർമ്മനിരതമായ കഠിനാദ്ധ്വാനം കൊണ്ടു കൂടിയാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കു നേരിട്ടറിയാം. തത്വദീക്ഷയറ്റ് കാലു മാറിയ ബഥനി മാർ ഈവാനിയോസിനു പകരം പുത്തൻകാവ് മാർ പീല ക്സിനോസിനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു സമുന്നത മെത്രാപ്പോലീത്തായെ തുമ്പ മൺ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ നാലതിരുകളിൽ പിടിച്ചുനിർത്താനാവാത്തവിധം സഭ യിൽ പല പ്രശ്നങ്ങൾ കടന്നുകൂടി. ഇടവകയുടെ പൊതുവായ കാര്യങ്ങ ളിൽ മാത്രം അദ്ദേഹത്തിന് ഒതുങ്ങിനിൽക്കാനായില്ല. ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീ യൻ ബാവായുടെ കരങ്ങൾക്കു ശക്തിപകരാനും സാമ്പത്തികശേഷി കുറ വായിരുന്നതിനാൽ സഭാക്കേസും മറ്റും നടത്താനും സഭാംഗങ്ങളെ എല്ലാ ദിവസവും വിശ്രമമില്ലാതെ പ്രഭാഷണങ്ങളിലൂടെ പ്രബുദ്ധരാക്കുന്നതിനും പുത്തൻകാവ് തിരുമേനിയുടെ സാന്നിധ്യം കോട്ടയത്തിന് ഒഴിച്ചുകൂടാൻപാടി ല്ലാതെ വന്നു. 1951-ൽ കുന്നംകുളത്ത് അവസാന പ്രസംഗം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു കോട്ടയത്തേക്കു തിരിച്ച തിരുമേനി മരത്തുംകോട് ചാപ്പലിൽ വച്ചു ഹൃദ്രോഗം മൂലം അന്തരിച്ചു. ഇത് സഭയ്ക്ക് ഏറ്റ ഒരു വലിയ ആഘാതമാ യിരുന്നു.

പ. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയേയും സഭയേയും അന്നു വിശ്വസ്തനും പണ്ഡിതനും മറ്റും ആയിരുന്ന ബഥനിയുടെ മാർ ഈവാനി യോസിന്റെ വൻ ചതിവും കുത്തും റോമാസഭാപ്രവേശനവും ഏറെ ദുഃഖി പ്പിച്ചു. അന്ത്യോഖ്യയിലെ തത്വദീക്ഷയില്ലാത്ത ചില വെറും റമ്പാന്മാരായ 'വാവാ'മാരുടെ ദ്രവ്യാഗ്രഹവും മലങ്കരസഭയിലെ അധികാര ദുർമോഹവും പുത്തൻകാവ് തിരുമേനിക്കും ഹൃദയവേദന ഉണ്ടാക്കി.

ചോരന്മാരുടെ രാജാവും മാർജാര സന്യാസി നേതാവുമായ മാവേലിക്കരക്കാരൻ സന്യാസി, ബഥനി ആശ്രമത്തിന്റെ നൂറേക്കർ സ്ഥലം രഹസ്യമായി വിറ്റതും ബഥനിവക 400 ഏക്കർ കൃഷിയോഗ്യമാക്കാനാണെന്നു പറഞ്ഞു ഇന്ത്യയിലും വെളിയിലും കേരളത്തിലുമുള്ള പലരോടും പ്രമാണം എഴുതിയും വായ്പയായും ഗണ്യമായ തുകകൾ വാങ്ങി പലരെയും ഒപ്പിച്ചതും എല്ലാം മലങ്കരസഭയെ ചിന്തിപ്പിച്ചു. ഭദ്രാസന ഭരണത്തിനു പുറമെ ഈ ഇരുമുഖാക്രമണങ്ങളെ പുത്തൻകാവ് തിരുമേനിക്കും ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സീനോസ് തിരുമേനിക്കും ശക്തമായി നേരിടേണ്ടി വന്നു. റീത്തുപ്രസ്ഥാനം (സഭയല്ല) 1930-ൽ ജനിച്ചുവീണതു മുതൽ അതിനു തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിൽ വളരാൻ സാധിച്ചില്ല. അന്നു ചേർന്ന ചിലർ ജോലികൊണ്ടും കുറെ പള്ളികൾ, പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ എന്നിവകൊണ്ടു കിട്ടിയ കാശുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടു. അവരുടെ പിൻതലമുറക്കാർ തട്ടിപ്പു മനസ്സിലാക്കി റീത്തിനെ കൈവിട്ടു. പുതുതായി ആരെയും ആകർഷിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റമ്പാനും ചേപ്പാട്ട് പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും മെത്രാൻവേഷം സ്വപ്നം കണ്ടു മരിച്ചതേയുള്ളു.

1907-ൽ മലങ്കരസഭയുടെ വിശ്വാസം പത്തരമാറ്റുള്ള തങ്കത്തേക്കാൾ പരിശുദ്ധമെന്നു എഴുതിയ പുസ്തകം ഇറക്കിയ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് (വളഞ്ഞ) ഈവാനിയോസ്, കൽക്കട്ടയിൽ തന്റെ ശിഷ്യൻ കൂടിയായിരുന്ന പുത്തൻകാവ് തിരുമേനിയെ റീത്തിൽ ചേരാൻ ചെങ്ങന്നൂർ ബഥേൽ അരമനയിൽ രാത്രിയിൽ ചെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചു. സഭയുടെ കുറ്റമറ്റ വിശ്വാസാചാരങ്ങളും ദൈവശാസ്ത്രവും തന്നെ പഠിപ്പിച്ച മാർ ഈവാനിയോസ് രാത്രി തസ്കരനെപ്പോലെ ഇങ്ങനെ പറയുന്നത് “ഫാദർലെസ് ടോക്കാണെന്നത്രെ” പുത്തൻകാവ് തിരുമേനി അർത്ഥവത്തായി ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രതികരിച്ചത്. പുത്തൻകാവിൽ തിരുമേനിയും, ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സീനോസ് തിരുമേനിയും “റീത്തുപ്രസ്ഥാന പെട്ടിപ്പുറത്തു” വലിയ റീത്തു വെച്ചതുകൊണ്ടാണു റീത്തുപ്രസ്ഥാനം തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിൽ വൈകാതെ അന്ത്യശ്വാസം വലിച്ചത്.

സ്ഥാനമാനധനലാഭത്തിനു വേണ്ടിയും അനുദിനം വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മലങ്കരസഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷ സ്ഥാനമായ കാതോലിക്കാ ബാവാ പദത്തിനു വേണ്ടിയുമാണു മലങ്കരസഭയാകുന്ന ശുദ്ധജലതടാകം ഉപേക്ഷിച്ച മദ്രാസ് (ചെന്നൈ) നഗരത്തിലെ ദുർഗന്ധം നിറഞ്ഞ കൂവംകുളത്തിലേക്കു ചാടിയതെന്നു പറഞ്ഞാലും തെറ്റില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അമേരിക്ക ഉൾപ്പെടെയുള്ള പല രാജ്യങ്ങളിലും ഇന്ത്യയിലെ പഞ്ചാബ് മുതൽ കേരളത്തിലെ മലേൽകുരിശു വരെയുള്ള ചില സ്ഥലങ്ങളിലും വൈദിക വേഷധാരികൾ ചെറുപ്പം ചെറുതാകാത്ത കന്യാസ്ത്രീകളുമായി അകലം പാലിക്കാതെ ജീവിച്ചതും ജീവിക്കുന്നതും ക്രൈസ്തവ സഭകളുടെ തെറ്റായ സാക്ഷ്യപ്രതീകമാണ്.

ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സീനോസ് തിരുമേനിയുടെ അഭിമാനനിർഭരമായ മലങ്കരസഭാ സ്നേഹവും വിശ്വാസാചാരനിഷ്ഠകളും സഭാപാരമ്പര്യസംരക്ഷണത്തിലുള്ള അദമ്യമായ താല്പര്യവും സംസ്കാര സമ്പന്നമായ സൽപെരുമാറ്റവും തിരുമേനിയുടെ അഭാവത്തിലും ആചന്ദ്രതാരം ഞങ്ങൾ നിലനിറുത്തുമെന്നു ഒരിക്കൽകൂടി പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. അതിൽ നിർവചിക്കാനാവാത്ത ഒരു ആത്മീയ ഭാഗ്യം ഞങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് എടുത്തു പറയുന്നതിലും ഞങ്ങൾ ചരിതാർത്ഥരാണ്. പ്രശസ്തമായ ഓമല്ലൂർ വടുതല കുടുംബത്തിന്റെ വൈദിക പാരമ്പര്യം ഇപ്പോൾ അന്യൂനം നിലനിറുത്തുന്നത് ബാംഗ്ലൂർ ഭദ്രാസനാധിപനായ ഡോ. ഏബ്രഹാം മാർ സെറാഫിം മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ്.

ജീവചരിത്ര പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യ പതിപ്പിറക്കിയശേഷം വൈകാതെ ഫാ. ഡാനിയേൽ എൻ. വറുഗീസ് നിര്യാതനായി. ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സീനോസിനെ വാതരോഗം പിടികൂടി. ചികിത്സ ഫലപ്രദമായില്ല. 1990 ഡിസംബർ 13-നു അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തു. ഇഷ്ടപ്പെട്ട സ്ഥലത്തുതന്നെ കബറടക്കപ്പെട്ടു. തിരുമേനിയുടെ ഈ ജീവചരിത്രം പൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനും കൂടുതലായി ചില വിവരങ്ങൾ ചേർക്കുന്നതിനുമാണ് 92-ൽ കടന്നിരിക്കുന്ന ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചതും ഇത്രയെങ്കിലും ചെയ്യാൻ സാധിച്ചതും. എന്റെ ആത്മസുഹൃത്തു കൂടിയായിരുന്ന ഫീലിപ്പോസ് മാർ യൗസേബിയോസ് തിരുമേനി മുൻഗാമിയുടെ പാതയിലൂടെത്തന്നെ നടന്നു. ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറിയും തിരുമേനിയെ ശരിക്കറിയാവുന്ന സമുന്നത വൈദികനുമായ ഫാ. ടൈറ്റസ് ജോർജിന്റെ അതിശ്രദ്ധേയമായ ലേഖനം പുസ്തകത്തെ കൂടുതൽ കഴമ്പുള്ളതാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു സാഭിമാനം പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കൂടാതെ കോട്ടയം എം.ഡി., തുമ്പമൺ എം.ജി.എം. ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായിരുന്നു റിട്ടയർ ചെയ്ത തുമ്പമൺ മേടയിൽ കെ. ജോൺ മാത്യുവിന്റെ അനുസ്മരണ അനുപമം തന്നെ എന്നു നന്ദിപൂർവ്വം പറയുന്നതിൽ പ്രത്യേക സന്തോഷമുണ്ട്. ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്കു അറിയാൻ പാടില്ലാത്ത പല വസ്തുതകളുടെ ഒരു നിധിയാണു സാറിന്റെ ഓർമ്മച്ചെപ്പ്.

ഇപ്പോഴത്തെ ഭദ്രാസനാധിപനും സഭയിലെ സീനിയർമോസ്റ്റ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ അഭിവന്ദ്യ കുറിയാക്കോസ് മാർ ക്ലിമ്മീസ് തിരുമേനിയുടെ അഭിനന്ദനാശംസകൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് ഒരു കനകാഭരണം തന്നെ എന്നു സംശയലേശമെന്യേ വിശേഷിപ്പിക്കാം. തിരുമേനിയോടുള്ള ഹൃദയം നിറഞ്ഞ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. സദയം സ്വീകരിച്ച് അനുഗ്രഹിച്ചാലും.

കെ. വി. മാമ്മൻ കോട്ടയ്ക്കൽ

മാക്കാംകുന്ന്
13-12-2020

അവതാരിക

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ പുരാതനത്വം കൊണ്ടും അംഗ സംഖ്യ, വിശ്വാസസ്ഥിരത, സഭാസ്നേഹം എന്നിവകൊണ്ടും പ്രഥമ സ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്ന തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഭരണകർത്താവായ നിതാന്ത വന്ദ്യദിവ്യശ്രീ ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസിന്റെ 79-ാം ജന്മ ദിനം, മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിന്റെ 35-ാം വാർഷികം എന്നിവയോട നുബന്ധിച്ച്, ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി ഫാദർ ദാനിയേൽ എൻ. വറുഗീസും മല യാള മനോരമ പത്രാധിപസമിതിയംഗമായ കെ. വി. മാമ്മനും ചേർന്ന് പ്രസി ദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥമാണിത്.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്ത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ ക്രൈസ്തവ സഭയുടെ സമന്വയമാണ് പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെന്ന് വേദ ശാസ്ത്രപണ്ഡിതനും പൗരസ്ത്യ സഭകളെപ്പറ്റി പഠനം നടത്തിയ ഗ്രന്ഥ കാരനുമായ സ്റ്റീഫൻ സാങ്കോവ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. "പരിശുദ്ധവും കാതോലികവും അപ്പസ്തോലികവുമായ ഏക സഭ" എന്ന് ഓർത്ത ഡോക്സ് സഭയെ സംബന്ധിച്ച് നിഖ്യാ സുന്നഹദോസും പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യനും അതേസമയത്തുതന്നെ ദൈവവും രക്ഷകനുമായ യേശു ക്രിസ്തുവാണ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഉടമസ്ഥനും പരമാധികാരിയും. മറ്റൊരുതരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ സഭ ശരീരവും യേശുക്രിസ്തു അതിന്റെ ശിരസ്സുമാകുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് സഭയേയും ക്രിസ്തുവിനേയും തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുന്നു.

രക്ഷകനായ യേശു, വിശ്വാസിയുടെ കൂടെ സഞ്ചരിക്കുകയും സ്നേഹം കൊണ്ടു നിറച്ച് അവനെ നിത്യജീവങ്കലേക്കു നയിക്കുകയും അവനുമായി ഐക്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കലകൾക്കും ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കുമു ള്ളതുപോലെ ഒരു നിർവചനം ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് കൊടുക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അത് നിർവചനാതീതമാണ്. സഭ വ്യക്തികളുടെ ഒരു സമൂഹ മല്ല, ഒരു സമുദായമല്ല, ഒരു കൂട്ടായ്മയുമല്ല. സഭ ഒരു സൂക്ഷ്മജീവിയാണ്. മനുഷ്യനു സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മശരീരങ്ങളുള്ളതുപോലെ സഭയ്ക്കും ദൃശ്യവും അദൃശ്യവുമായ രൂപങ്ങളുണ്ട്. ഹൈന്ദവ തത്വജ്ഞാനത്തിലെ ദ്വൈതാദ്വൈത ഭാവങ്ങളും സഭയ്ക്കുണ്ട്. സഭയ്ക്കുള്ളിൽ യേശുക്രിസ്തു വസിക്കുന്നു. സഭ യേശുക്രിസ്തുവിനെ ആശ്രയിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അപ്പസ്തോലനായ വി. പൗലോസ് ഗലാത്യർക്ക് എഴുതിയ ലേഖനം 5-ാം അദ്ധ്യായം 22-ാം വാക്യത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ രക്ഷകനായ മിശിഹാ സഭയുടെ ശിരസ്സും സഭ മിശിഹായുടെ ശരീരവുമാകുന്നു. സഭ സർവത്തിലും മിശിഹായ്ക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കണം.

ജീവനുള്ള അവയവങ്ങളോടു കൂടിയ ശരീരമാകുന്നു സഭ. അവയവങ്ങൾ സഭയുടെ അംഗങ്ങളാണ്. ഒറ്റയൊറ്റയായ നെന്മണികൾ ഒരുമിച്ചുചേർന്ന് അപ്പം ആകുന്നതുപോലെയാണ് അനേകം വിശ്വാസികൾ ഒന്നിച്ചുചേർന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായിത്തീരുന്നത്. ഇങ്ങനെ ദൃശ്യവും അദൃശ്യവും ഭൂമിയും സ്വർഗ്ഗവും ഒന്നിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തു സഭയ്ക്കുള്ളിൽ ജീവിക്കുകയും സഭാംഗങ്ങൾക്ക് ജീവനും ശക്തിയും നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അവനെക്കൂടാതെ സഭ ജീവിക്കുകയും നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ല. ആത്മികവും മാനുഷികവും സ്വർഗ്ഗീയവും ഭൗമികവുമാണ് സഭയാകുന്ന ശരീരം. യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാ മനുഷ്യരും ഈ സഭയുടെ അംഗങ്ങളാണ്.

ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്നവരും വിശ്വാസികളായി മരിച്ചുപോയവരും പരിശുദ്ധന്മാരും മാലാഖമാരും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു വലിയ സംഘടനയാണ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ. ഭൗമികനായ മനുഷ്യനെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എത്തിക്കുന്നതു സഭയാണ്. അങ്ങനെ സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും ഒന്നായിത്തീരുന്നു. സഭ അദൃശ്യമാണ്. മാനുഷികമായ നേത്രങ്ങൾക്ക് അഗോചരമാണ്. മാംസളമായ ദൃഷ്ടി കൊണ്ട് കാറ്റിനെ കാണാൻ മനുഷ്യനു സാധ്യമല്ല. വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇലകൾ ചലിക്കുമ്പോൾ കാറ്റുണ്ടെന്നു മനുഷ്യൻ ധരിക്കുന്നതുപോലെ സ്നേഹോദിതമായ പ്രവൃത്തികളിൽ കൂടെയും മനുഷ്യർക്കു സിദ്ധിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ കൂടെയും മാത്രമേ അവന് സഭയെ സഭയായിക്കാണുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. സഭയുടെ പ്രവർത്തനം നിഗൂഢമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതു കാണുവാൻ മനുഷ്യനു കഴിയുകയില്ല.

പാപവിമുക്തരും പരിശുദ്ധന്മാരും പാപികളും സഭയുടെ അംഗങ്ങളാണ്. സഭയോടുള്ള ബന്ധത്താൽ പാപികൾ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. പാപികളെയും നീതിമാന്മാരെയും സ്നേഹം യോജിപ്പിക്കുന്നു. നിരാധാരന്മാരെയും രോഗബാധിതരെയും സ്വീകരിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് സഭയുടെ കർത്തവ്യം.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ശിരസ്സ് ക്രിസ്തുവായതുകൊണ്ട് അതു സത്യത്തിന്റെ സമാഹാരമാണ്. വിശുദ്ധ യോഹന്നാൻ 14-ാം അദ്ധ്യായം 6-ാം വാക്യത്തിൽ യേശുക്രിസ്തു കൽപിക്കുന്നു: “ഞാനാകുന്നു വഴി. സത്യവും ജീവനും ഞാനാകുന്നു. എന്നിൽക്കൂടിയല്ലാതെ പിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു വരുവാൻ ഒരുവനും കഴിയുകയില്ല.” വിശ്വാസികൾ സഭാമാർഗ്ഗേണ ക്രിസ്തു

വിന്റെ പാദാന്തികത്തിലും അവിടെനിന്നു ക്രിസ്തു മുഖാന്തരം പിതൃസന്നിധിയിലും ചെന്നുചേരുന്നു. 1 തീമോത്തിയോസ് 3-ാം അദ്ധ്യായം 15-ാം വാക്യത്തിൽ സഭ സത്യത്തിന്റെ തൂണും താങ്ങുമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. സഭയ്ക്ക് ഒരു ശരീരവും ഒരാത്മാവും ഒരു ഹൃദയവും ഒരു വിശ്വാസവും ഒരുപദേശവും ഒരു ധർമ്മവും മാത്രമേയുള്ളു.

സഭാസേവനത്തിനുവേണ്ടി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരിൽ മലങ്കരയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും ഉയർന്ന സ്ഥാനം കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്കാണുള്ളത്. കാതോലിക്കാബാവാ ഓരോ ഭദ്രാസനത്തിനും വേണ്ടി ഓരോ മെത്രാനെയും വാഴിക്കുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്കു ജനങ്ങളാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന അത്മായക്കാർക്കു കശീശ്ശാപ്പട്ടം നൽകുന്നതിനുള്ള അധികാരമുണ്ട്. അവരവരുടെ ഭദ്രാസനങ്ങൾ ഭരിക്കുന്നതിനുള്ള പൂർണ്ണ ചുമതല മേൽപ്പട്ടക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നു. മെത്രാന്മാരെല്ലാവരും സമന്മാരാണ്. സഭാഭരണത്തിൽ അവർ പുരോഹിതന്മാരുമായി സഹകരിക്കുന്നു. സഭയുടെ ഉന്നതാധികാര ഭരണസമിതിയിൽ പുരോഹിതന്മാർക്കു സ്ഥാനമുണ്ട്.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ അത്മായക്കാർ സഭയോടു ബന്ധമില്ലാത്തവരായി വേർപെട്ടു നിൽക്കുന്നവരല്ല. അവർ വൈദിക ജീവിതത്തിന്റെ സുശക്തമായ ഒരു ഘടകമാണ്. പട്ടക്കാർ തൊട്ടു മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ വരെയുള്ളവരെ തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള അവകാശം അവർക്കുണ്ട്. പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ വേദശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്നതിൽ നിന്നും അത്മായക്കാരെ നിരോധിച്ചിട്ടില്ല. ഉയർന്ന ഭരണമണ്ഡലത്തിൽ അത്മായക്കാർ പലരൂപത്തിൽ പങ്കാളികളാകുന്നുണ്ട്. മേൽപ്പട്ടക്കാർക്കോ പുരോഹിതന്മാർക്കോ അത്മായക്കാർക്കോ തനിച്ച് സഭ ഭരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അവരെല്ലാം സഭയുടെ അംഗങ്ങളാണെങ്കിലും മുഴുവൻ സഭയെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യാൻ ഒരു വകുപ്പിനും അധികാരമില്ല. കൂദാശകളുടെ നിർവ്വഹണം, അച്ചടക്കനടപടി ക്രമപാലനം, വിശ്വാസപരിരക്ഷണം എന്നിവ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അധികാരപരിധിക്കുള്ളിൽ നിലനിൽക്കുന്നു. സഭാസംബന്ധമായ നിബന്ധനകളും പ്രമാണങ്ങളും സഭാംഗങ്ങളെ അറിയിക്കാനുള്ള അധികാരവും മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്കു നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനാധിപനായിരുന്ന പുത്തൻകാവ് ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസിന്റെ പിൻഗാമിയായിട്ടാണ് ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് വാഴിക്കപ്പെട്ടത്. അദ്ദേഹം ഓമല്ലൂർ വടുതല ഈശോ കത്തനാരുടെയും അന്നമ്മയുടെയും പുത്രനായി 1910 മെയ് 10-നു ഭൂജാതനായി. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയായപ്പോൾ തന്നെ 1921-ൽ ദാനിയേൽ കോറൂയോ പട്ടം സ്വീകരിച്ചു. കേവലം ബാലനായിരുന്ന ദാനിയേലിന് അന്ന് പതിനൊന്നു

വയസ്സു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. 1936-ൽ പി. ഇ. ദാനിയേൽ ശെമ്മാശ്ശൻ കശീശ്ശാ സ്ഥാനത്തു പ്രവേശിച്ചു. 1951 വരെ കശീശ്ശയായിത്തന്നെ ജീവിച്ചു. ആ 15 വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ദിവ്യശ്രീ പി. ഇ. ദാനിയേൽ കരുത്തനായ സ്വധർമ്മനിഷ്ഠയുള്ള ഒരദ്ധ്യാപകനായും പ്രഗത്ഭനായ ഒരു പ്രസംഗകനായും സഭാസ്നേഹിയായ ഒരു പട്ടക്കാരനായും പേരെടുത്ത് പ്രശോഭിച്ചു. 1951-ൽ ദിവ്യശ്രീ ദാനിയേൽ കത്തനാരെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്കു തെരഞ്ഞെടുത്തതിനെ തുടർന്ന് റമ്പാനായി വാഴിച്ചു. ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജിനുവേണ്ടി തിരുവിതാംകൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്കയച്ച അപേക്ഷയ്ക്കു മറുപടി കിട്ടിയത് ആ വർഷമായിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അകാലത്തിൽ കാലംചെയ്തു. എങ്കിലും കോളജിനുവേണ്ടി സഭാംഗങ്ങൾ നടത്തിയ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി 1952 ഓഗസ്റ്റിൽ കോളജ് നിലവിൽ വന്നു. 174 കുട്ടികളോടും ഏഴ് അദ്ധ്യാപകരോടും കൂടി ആരംഭിച്ച പത്തനംതിട്ട കോളജിന്റെ പ്രഥമ പ്രിൻസിപ്പലായി വന്ദ്യ ദിവ്യശ്രീ ദാനിയേൽ റമ്പാൻ നിയമിതനായി. കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂളിൽ ദീർഘകാലം പഠിപ്പിച്ചു പ്രഗൽഭനായ ഒരദ്ധ്യാപകൻ എന്ന പേര് സിദ്ധിച്ചിരുന്ന വന്ദ്യ ദിവ്യശ്രീ ദാനിയേൽ റമ്പാന് കോളജ് ഭരണത്തിൽ യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടായില്ല.

ദാനിയേൽ റമ്പാൻ 1953-ൽ ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് എന്ന പേരിൽ തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി അവരോധിക്കപ്പെട്ടു. മഹനീയവും പരിശുദ്ധവുമായ ആ കർമ്മം നിർവഹിച്ചത് നി. വ. ദി. മ. മ. ശ്രീ മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാ ആയിരുന്നു. ഭദ്രാസനാധിപനായി ഉയർത്തപ്പെട്ടതിനുശേഷം മെത്രാപ്പോലീത്താ കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജ് ഗവേണിംഗ് ബോഡിയുടെ വൈസ് ചെയർമാനായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു വന്നു.

മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വേദശാസ്ത്ര പാണ്ഡിത്യവും പ്രഭാഷണ നൈപുണ്യവും വിശ്വാസസ്ഥിരതയും പരക്കെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു ലോകത്തിലെ വിവിധ ക്രൈസ്തവ സംഘടനാ സമ്മേളനങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനും അവയുടെ അഭിനന്ദനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും സാധിച്ചു.

ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ദീർഘകാലം പരിശുദ്ധ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ അസിസ്റ്റന്റായും സുന്നഹദോസ് സെക്രട്ടറിയായും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സമുദായം വക സ്കൂളുകളുടെ മാനേജരായും സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1954-ൽ അമേരിക്കയിലെ ഇവാൻസ്റ്റണിൽ നടന്ന വേൾഡ് കൗൺസിൽ

ഓഫ് ചർച്ചസ് രണ്ടാം സമ്മേളനത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ പ്രതിനിധിയായി മെത്രാപ്പോലീത്താ സംബന്ധിച്ചു. മോസ്ക്കോയിൽ വച്ചു നടന്ന അലക്സിസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണച്ചടങ്ങിലും മെത്രാപ്പോലീത്താ സംബന്ധിക്കുകയുണ്ടായി. കൂടാതെ പരിശുദ്ധ ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ, പൗലോസ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നിവരോടൊത്ത് എത്യോപ്യൻ തലസ്ഥാനമായ ആഡിസ് അബാബാ എന്ന നഗരത്തിൽ 1965-ൽ നടന്ന പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാനേതൃസമ്മേളനത്തിലും ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സംബന്ധിച്ചു. സമ്മേളനാനന്തരം വിശുദ്ധ നാടുകൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു.

ഇങ്ങനെ അപൂർവ്വമായ ഭാഗ്യവും, അനന്തമായ ദൈവാനുഗ്രഹവും, പ്രശസ്തിയും സിദ്ധിച്ച ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനി 79-ാം ജന്മദിനത്തിലേക്കു പടികൾ ചവിട്ടാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യപ്രമുഖന്മാരായ ഫാദർ ദാനിയേൽ എൻ. വറുഗീസ്, ശ്രീ കെ. വി. മാമ്മൻ എന്നിവർ ഭക്തിപൂർവ്വം വിരചിച്ച ഈ മഹൽഗ്രന്ഥം മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെയും കൈരളിയുടെയും സമക്ഷം ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുകയും ഈ ജന്മദിനോപഹാരത്തിനു പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിക്കട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

പുത്തൻകാവ് മാത്തൻ തരകൻ

പത്തനംതിട്ട
22-4-1988

അരുമശിഷ്യന്റെ അനുസ്മരണകൾ

മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

വളരെ ഭയഭക്തിയാദരങ്ങളോടെ ഞാൻ ബഹുമാനിച്ചാരാധിക്കുന്ന എന്റെ വന്ദ്യ ഗുരുനാഥനായ തുമ്പമൺ മെത്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ നി. വ. ദി. ശ്രീ ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിയുടെ 79-ാമതു ജന്മദിനത്തോടുചേർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്ര മഹത്ഗ്രന്ഥം പ്രകാശനം ചെയ്യുവാൻ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന അഭികാമ്യമായ ശ്രമങ്ങളെ അങ്ങേയറ്റം അകമഴിഞ്ഞനുമോദിക്കുന്നു. പ്രിയനായ ഡാനിയേൽ എൻ. വറുഗീസ് കത്തനാരും മാമ്മച്ചനും ചേർന്ന് ഈ നിറവേറ്റുന്നത് ഉചിതവും ഉത്തമവുമായ ഒരു കടപ്പാടാണ്, അഥവാ ധർമ്മമാണ്. ദൈവത്തിനു സ്തുതി.

അഭിവന്ദ്യനായ ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിയുമായി ഞാൻ ആദ്യം ബന്ധപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ദാനിയേൽ ക്ലേറിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹവുമായി എനിക്ക് കൂടുതൽ അടുപ്പവും ഉടപ്പവും നേടുവാൻ കഴിഞ്ഞതു ഞാൻ ഒരു കോറൂയോ ആയതിനുശേഷമാണ്. അതിനു മുമ്പ് ബഹുമാനപ്പെട്ട കെ. ദാവീദ് അച്ചൻ നേതൃത്വം വഹിച്ചു നടത്തിവന്നിരുന്ന സണ്ടേസ്കൂൾ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചില വാർഷിക അദ്ധ്യാപക പരിശീലനക്ലാസ്സുകളിൽ ബ. ദാനിയേൽ ക്ലേറി പഴയനിയമ വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹവുമായി ഒരു വിദൂരബന്ധം പാലിക്കാൻ മാത്രമേ എനിക്ക് ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിരുന്നുള്ളു. ഞാൻ പട്ടം ഏൽക്കുന്നതിനെ ശക്തമായി എതിർത്ത പ്രിയപ്പെട്ട മാതാപിതാക്കൾ എന്റെ ഇടവകയായ പെരിനാട് സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിക്കാരുടെ നിരന്തര നിർബന്ധം മൂലം അതിനു സമ്മതിച്ച് അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചതിനെ തുടർന്ന് അന്നത്തെ പ. കാതോലിക്കാബാവാ മാർ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ തിരുമേനി കുണ്ടറ സെമിനാരിയിൽ വച്ച് എന്നെ കോറൂയോ ആക്കി.

സെമിനാരിയിൽ പഠനത്തിനും പരിശീലനത്തിനുമായി പോകണം. എന്നാൽ നിർഭാഗ്യവശാൽ അന്നു പഴയസെമിനാരിയിലെ പരിശീലനം ആരാധനാക്രമങ്ങൾ, കൂദാശാക്രമങ്ങൾ എന്നീ കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി

നിൽക്കുകയായിരുന്നു. വൈദികരാകേണ്ട ശെമ്മാശന്മാർക്കു വി. വേദ പുസ്തകം, സഭാചരിത്രം, ദൈവശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ പരിചയവും പരിജ്ഞാനവും ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവർ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന ഇടവകകളിൽ അവർക്ക് കാര്യമായി ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഉള്ളിൽ കണ്ട ദാർശനികനായ അന്നത്തെ തുമ്പമൺ മെത്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ഗീവർഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനി പത്തനംതിട്ടയിൽ തന്റെ അരമനയോടുചേർന്ന് ഒരു സെമിനാരി തുടങ്ങുവാൻ വട്ടംകൂട്ടി. ശെമ്മാശ്ശന്മാർക്ക് താമസിക്കുവാൻ സൗകര്യവും സാഹചര്യവും തുലോം കുറവായിരുന്നുവെങ്കിലും അവർക്ക് അൽപമെങ്കിലും പരിജ്ഞാനം ലഭിക്കട്ടെയെന്നുള്ളതായിരുന്നു അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിയുടെ ഉന്നതലക്ഷ്യം.

അവിടെ ബിരുദധാരികളായ അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനി, ബഹുമാന്യരായ ദാനിയേൽ ക്ലേറി, എൻ. ജി. കുര്യൻ, വി. ജി. തോമസ് എന്നിവരുടെയും സുറിയാനി പഠിപ്പിക്കുവാൻ തെങ്ങുംതറയിൽ ഗീവർഗീസ് കോർഎപ്പിസ്ക്കോപ്പാ തുടങ്ങിയവരുടെയും സഹായവും സഹകരണവും സേവനവും നിർലോപമായി ലഭിച്ചിരുന്നു.

തിരുമേനി ഈ നല്ല ലക്ഷ്യത്തിന്റെ പ്ലാനും പദ്ധതിയും തയ്യാറാക്കിയെങ്കിലും അതിന്റെ അലകും പിടിയുമായി പ്രവർത്തിച്ച സൂത്രധാരൻ ദാനിയേൽ ക്ലേറിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ സെമിനാരിയുടെ പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്നു. അരമനയുടെ വരാന്തയുടെ ഒരറ്റത്തുള്ള ഒരു മുറിയിലാണ് പ്രിൻസിപ്പൽ താമസിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോടുകൂടെ രാത്രിയിലും പകലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഓരോ ചലനവും കഴുകന്റെ കണ്ണുകളോടെ സസൂക്ഷ്മം വീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോഴപ്പോൾ തിരുത്തുവാനും ശാസിക്കുവാനും അദ്ദേഹം ഒരമാന്തവും കാണിച്ചിരുന്നില്ല. ശാസിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ കടിച്ചുമുറിച്ചുള്ള ഭാഷയിൽ മാർദ്ദവരഹിതമായി ശാസിച്ചിരുന്നു. ഞങ്ങൾ കുറച്ചുപേർ മാത്രമേ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും കുസൃതികുട്ടന്മാർ കുറവായിരുന്നില്ല.

തിരുമേനി യാത്ര കഴിഞ്ഞു വരുമ്പോൾ ആദ്യം അന്വേഷിക്കുന്നത് ശെമ്മാശന്മാരുടെ കാര്യമാണ്. ഞങ്ങളുടെ പ്രിൻസിപ്പൽ ഒന്നും മറച്ചുവയ്ക്കാതെ എല്ലാം ഉള്ളതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കായി തിരുമനസ്സറിയിക്കും. അന്നു പിന്നെ പറയേണ്ട, വളരെ പുകിലാണ്. ചിലപ്പോഴൊക്കെ കൈകൊണ്ടും വടികൊണ്ടും നല്ലതുപോലെ ഞങ്ങളെ തിരുത്താറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ "ക്ലേറി, ഈ സെമിനാരി നമുക്കു വേണ്ട. അടച്ചേര്" എന്നു കൽപിക്കാറുണ്ട്. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നത് ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ പ്രിൻസിപ്പലാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ ആ വിശാലഹൃദയനായ തിരുമേനിയും ക്ഷമാഭൂഷിതനായിത്തീരും.

ഞങ്ങളുടെ അദ്ധ്യാപകരുടെ, പ്രത്യേകിച്ച് പ്രിൻസിപ്പൽ ദാനിയേൽ ക്ലേറിയുടെ ത്യാഗപൂർണ്ണമായ സേവനം വർണ്ണിപ്പാൻ എനിക്കു കഴിവില്ല. ഞങ്ങളുടെ അദ്ധ്യാപകർ സ്കൂളിൽ കിട്ടുന്ന അവധി സമയങ്ങളിലായിരുന്നു യാതൊരു പ്രതിഫലവും കൂടാതെ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചത്. ഞങ്ങളുടെ മറ്റു കാര്യങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥമായി അന്വേഷിക്കാൻ ആ സമയം വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

മറ്റുള്ള അദ്ധ്യാപകർ പഠിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ താമസസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോകും. അഭിവന്ദ്യനായ ദാനിയേൽ ക്ലേറി എപ്പോഴും ഞങ്ങളോടുകൂടെയാണ്. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ വാർഡനും സ്ഥലത്തുള്ള രക്ഷാകർത്താവും എല്ലാം എല്ലാമാകുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹത്തെ ഭയവും ആ സമയത്ത് ഭക്തിയുമാണ്. ചിലപ്പോൾ ഞങ്ങളിൽ ചിലരുടെ കുസൃതികളിൽ അസന്തുഷ്ടനായി കോപിച്ച് ശാസിച്ചതിനുശേഷം അക്ഷമനായി പോയി മുറിയിലിരിക്കും. പലപ്പോഴും വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്ത് ഞാനാണു പോകാറുള്ളത്. ഞാനും കുറവുള്ളവനാണ്. എങ്കിലും വലിയ വഴക്കാളി അല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അൽപം സൗമനസ്യം എന്നോടുണ്ട്. അതും വളരെ കുറച്ചു മാത്രമേയുള്ളു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹം ഉള്ളിലാണ്, പുറത്തു കാണിക്കില്ല. ഒരു നാട്യവും ഇല്ല, കാപട്യവും ഇല്ല. തെറ്റ് തെറ്റാണ് എന്ന് മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ച് കടിച്ചുമുറിച്ചുള്ള ഭാഷയിൽ പറയും. ശരിയാണ്, നല്ലതാണ് എന്നു കണ്ടാൽ അദ്ദേഹം തന്നെ ബദ്ധപ്പെട്ട് ഇറങ്ങി വന്ന് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ചെയ്ത് സഹായിക്കും. ആ ദിവസങ്ങളുടെ മാറ്റും മഹത്വവും ഇന്നാണ് ഞങ്ങൾ ഓർത്ത് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം തുളുമ്പുന്ന സ്നേഹബഹുമാനാദരങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ത്യാഗബുദ്ധിയോടെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന അഭിവന്ദ്യനായ പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനിയുൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ബഹുമാനപ്പെട്ട അദ്ധ്യാപകരുടെയും പ്രത്യേകിച്ചു ഞങ്ങളെ ഉയർത്തുവാൻ അക്ഷീണം അദ്ധ്വാനിച്ച ഞങ്ങളുടെ പ്രിൻസിപ്പൽ ദാനിയേൽ ക്ലേറിയുടെയും (ഇന്നത്തെ അഭിവന്ദ്യനായ ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിയുടെ) പാദാരവിന്ദങ്ങളിൽ വിനയസമന്വിതം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇത്തരുണത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ അന്നത്തെ സെമിനാരിയെക്കുറിച്ചു ചുരുക്കമായി ചില കാര്യങ്ങൾ പറയുന്നത് അസ്ഥാനത്താകുകയില്ല എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. സെമിനാരി ജീവിതം അസൗകര്യം നിറഞ്ഞതായിരുന്നു എങ്കിലും വളരെ ആശ്വാസപ്രദമായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കുശിനിയുടെ ഒരറ്റത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ബോക്സ് റൂം ആയിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ പായും തലയിണയും ഷീറ്റും പെട്ടിയും പ്രമാണവും രാത്രി പഠിക്കുവാനുള്ള റാന്തലും ഞങ്ങളുടെ സകല നിക്ഷേപങ്ങളും സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഏക മുറി. തിരുമേനി

താമസിച്ചതിന്റെ ഒരു വശത്തുള്ള ചരിപ്പുമുറിയിലായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ ചാപ്പൽ. രാത്രിയിൽ പഠിക്കുന്നതും കിടക്കുന്നതും അന്നത്തെ കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂളിന്റെ ക്ലാസുമുറികളിലായിരുന്നു. പഠനം കഴിഞ്ഞ് ബഞ്ചോ ഡസ്കോ അടുപ്പിച്ച് പിടിച്ചിട്ട് അതിന്മേൽ പാ വിരിച്ചു കിടന്നുറങ്ങും. ഉണർന്നു പ്രഭാതനമസ്കാരം കഴിഞ്ഞാൽ പ്രഥമജോലി രാത്രിയിൽ ഉപയോഗിച്ച ബഞ്ചുകളും ഡസ്ക്കുകളും പിടിച്ച് യഥാസ്ഥാനത്താക്കുകയായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ മൂന്നു വർഷം ഞങ്ങൾ അവിടെ പഠിച്ചു. നിസ്വാർത്ഥമായി ത്യാഗബുദ്ധിയോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ച ഞങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠ ഗുരുനാഥന്മാരുടെ പാദാരവിന്ദങ്ങളിൽ കഴിച്ച ആ കാലഘട്ടം ബലഹീനനായ ഞാൻ വളരെ കൗതുകത്തോടും അഭിമാനത്തോടും കൂടിയാണ് ഇന്നു വീക്ഷിക്കുന്നത്.

ഇവിടെ ചേർക്കുന്നത് വിഹിതമോ എന്നറിവില്ല. എങ്കിലും നടന്ന ഒരു സംഭവമായതുകൊണ്ട് ചേർക്കുന്നതിൽ അപാകതയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. അന്നു പഴയസെമിനാരിയിൽ പഠിക്കുന്ന ശെമ്മാശ്ശന്മാർക്ക് ദിനംപ്രതി രണ്ടര നാഴി അരിയും ഒരു മുറി തേങ്ങായും കൊടുക്കുന്നു എന്നാണ് കേൾവി. അതനുസരിച്ച് ഈ ശെമ്മാശ്ശന്മാർക്കും കൊടുക്കണമെന്ന് ഞങ്ങളുടെ സെമിനാരിയുടെ മേധാവിയായിരുന്ന അഭിവന്ദ്യനായ പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചു തിരുമേനി ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ സാങ്കേതിക തടസ്സം ഉന്നയിച്ച് അതു തള്ളിക്കളഞ്ഞു. അത് തട്ടിപ്പോയി.

അവിടെ അവസാനംവരെ പഠിച്ചത് മാരാമൺ ജോർജ്ജ് ശെമ്മാശ്ശൻ, പുതുപ്പള്ളിക്കാരൻ ജേക്കബ് ശെമ്മാശ്ശൻ, വെണ്ണിക്കുളത്തുള്ള ജോർജ്ജ് കുര്യൻ ശെമ്മാശ്ശൻ, പനയ്ക്കാമുറ്റത്ത് അലക്സാണ്ടർ ശെമ്മാശ്ശൻ, നിരണത്ത് കുറ്റിക്കാട്ടിൽ തോമസ് ശെമ്മാശ്ശൻ, ആറാട്ടുപുഴയുള്ള ശ്രീ കെ. ജി. തോമസ്, കടമ്പനാട്ടുകാരൻ തെരുവത്ത് യോശുവായും, ബലഹീനനായ ഞാനും ആയിരുന്നു. ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ച പല അദ്ധ്യാപകരും ഞങ്ങളുടെ ചില സഹപാഠികളും ഇന്നു കാലയവനികയ്ക്ക് അപ്പുറത്താണ്. അവരെയും ഇപ്പോൾ ജീവനോടിരിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും പ്രത്യേകിച്ചു ഞങ്ങളുടെ എല്ലാം എല്ലാമായിരുന്ന അഭിവന്ദ്യ ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിയേയും ദൈവിക സ്നേഹത്തോടും കൃതജ്ഞതാനിർഭരമായ ഹൃദയത്തോടും സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് അവർക്ക് സ്നേഹബഹുമാനാദരങ്ങളുടെ ആയിരമായിരം പൂച്ചെണ്ടുകൾ സമർപ്പിക്കുന്നു. പഴയസെമിനാരിയിലെ പഠനത്തിനു പുതിയ പദ്ധതികൾ ആവിഷ്ക്കരിച്ചതിനാൽ പത്തനംതിട്ട സെമിനാരിയിലെ ഞങ്ങളുടെ ഈ ബാച്ച് ആദ്യത്തേതും അവസാനത്തേതുമായി പരിണമിച്ചു.

അന്ന് തുമ്പമൺ മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന ഗീവർഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസിന്റെ മെത്രാസന സെക്രട്ടറി അന്നത്തെ ബഹു. ദാനിയേൽ ക്ലേറി,

ഇന്നത്തെ ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിയാണ്. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ 1944-ൽ പ. കാതോലിക്കാ നി. വ. ദി. മ. മ. ശ്രീ മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായിൽ നിന്നു പട്ടം ഏറ്റ് അച്ചനായി.

ചുക്കില്ലാത്ത കഷായം ഇല്ല എന്ന നിലയിൽ സഭയിൽ അങ്ങോളം ഇങ്ങോളം ഓടിനടന്ന് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അഭിവന്ദ്യ ഗീവർഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനി അരമനയിൽ കാണുന്ന ദിവസങ്ങൾ വിരളമാണ്. ആ സന്ദർഭങ്ങളിൽ മെത്രാസനത്തിൽ വരുന്ന പ്രശ്നങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും എല്ലാം ഇലയ്ക്കും മുള്ളിനും കേടുകൂടാതെ സ്തുത്യർഹമായി കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നത് ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ പിതാവായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇത്തരത്തിലുള്ള സേവനത്തെ ഇടവക ആകമാനവും പ. സഭയും ബഹുമാനിച്ചാദരിച്ചിരുന്നു.

അഭിവന്ദ്യനായ ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനി ഇന്നത്തെ ഈ ഉന്നതവിളിയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഒരു അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. ഒരു മാതൃകാദ്ധ്യാപകൻ എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് ആരെയും ആഹ്ലാദിപ്പിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാർത്ഥിനീവിദ്യാർത്ഥികളും അത് വർദ്ധിച്ച സന്തോഷത്തോടുകൂടി ഏറ്റുപാടി കൃതകൃത്യരാകും.

അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല ഭരണകർത്താവാണ്. അതുകൊണ്ടല്ലേ അദ്ദേഹം മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു വിളിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷവും കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പൽ ആയി അവരോധിക്കപ്പെട്ടത്. അദ്ദേഹത്തിനു നല്ല ആരോഗ്യമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ തുമ്പമൺ മെത്രാസനം എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും മുൻപന്തിയിലായിരുന്നു. ബലഹീനരായ ഞങ്ങൾക്ക് മാതൃകയും, എല്ലാറ്റിനും നല്ല അടുക്കും ചിട്ടയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല സ്പോർട്സുമാൻ ആയിരുന്നു. സ്കൂൾ വിട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരും വിദ്യാർത്ഥികളും ഒന്നിച്ച് ഉത്സാഹപൂർവ്വം കളിക്കും. അത് അവിടുത്തേക്ക് വളരെ ഇഷ്ടമുള്ള കാര്യമാണ്. ഇന്നു സർക്കാർ കളികളിൽ കാണിക്കുന്ന താൽപര്യം അന്നുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ തിരുമേനിക്കു പല ബഹുമതികളും കരസ്ഥമാക്കുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം ഒരു മുനിശ്രേഷ്ഠനാണ്. ആർക്കും അദ്ദേഹത്തിൽ മാലിന്യം ആരോപിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദർശ പുണ്യവാളനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം വളരെ ധന്യമാണ്. ആരും കാണുവാനായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നയാളല്ല. കപടഭക്തി തീണ്ടിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ഉത്തമ മഹാപുരോഹിതനാണ് അദ്ദേഹം. അഭിപ്രായങ്ങൾ തുറന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരു ധീരനാണ്.

അദ്ദേഹത്തിന് ഉത്തമബോധ്യം ഉള്ള കാര്യങ്ങളിൽ തല ഉയർത്തി വാദിക്കും. അനർഹമായി ആർക്കും കീഴ്‌വഴങ്ങില്ല.

ദാനധർമ്മങ്ങളിൽ തൽപരൻ. സങ്കടയാചന കേൾക്കുന്നതിൽ കരുണാ സമ്പന്നൻ. ദൈവത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ട മഹാ യോഗി, ത്യാഗി. അങ്ങയുടെ തിരുസന്നിധിയിൽ ഈ ബലഹീന ശിഷ്യൻ തലവണക്കി നമിച്ചുകൊണ്ട് ആശംസകളും അഭിവാദനങ്ങളും അർപ്പിക്കുന്നു. ദൈവം അങ്ങേയ്ക്ക് ആരോഗ്യം തരട്ടെ. ദീർഘായുസ്സും നൽകട്ടെ. പ്രാർത്ഥിച്ചാശംസിക്കുന്നു.

അബുദബി
5-4-1988

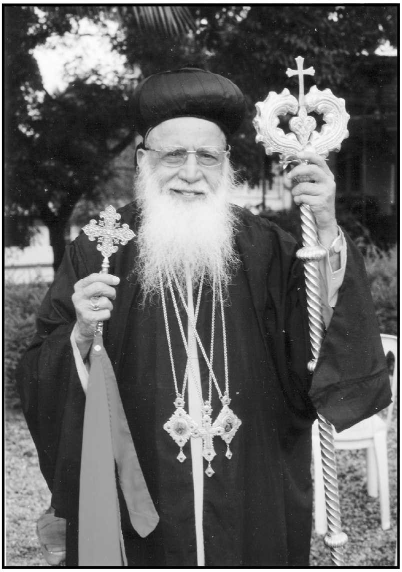

ഉള്ളടക്കം

അനുഗ്രഹാശംസ
സഭയ്ക്ക് അജപാലനത്തിന്റെ പുതിയ മുഖം
കുറിയാക്കോസ് മാർ ക്ലിമീസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 5

ആമുഖം 7

രണ്ടാം പതിപ്പിന്റെ ആമുഖം 11

അവതാരിക
പുത്തൻകാവ് മാത്തൻ തരകൻ 14

അരുമശിഷ്യന്റെ അനുസ്മരണകൾ
മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 19

1 മാതാപിതാക്കളും ബാല്യവും 26

2 അദ്ധ്യാപകൻ 31

3 വൈദികൻ 38

4 മെത്രാപ്പോലീത്താ 42

5 വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം 53

6 സഭാസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ കരുത്തനായ വക്താവ്
ഫാ. ടൈറ്റസ് ജോർജ് 59

7 സ്മരണകളുടെ ചെപ്പ് തുറന്നപ്പോൾ
കെ. ജോൺ മാത്യൂസ് 64

1

മാതാപിതാക്കളും ബാല്യവും

കേരളത്തിലെ പല പുരാതന ക്രൈസ്തവ കുടുംബങ്ങളും മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു ചേർത്ത പ്രശസ്ത ബ്രാഹ്മണ ഇല്ലങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നവരാണ്. ഈ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ പല തിനും ഐതിഹ്യങ്ങളുടെയും അവയേക്കാൾ ശക്തമായ ചരിത്രാംശങ്ങളു ടെയും പിൻബലവുമുണ്ട്.

അടിയുറച്ച ഹൈന്ദവ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഒരു നാട്ടിൽ വൈദേശികമെന്നു പലപ്പോഴും വ്യവഹരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു മതം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും ഉന്നത കുലജാതരും ദൈവാരാധനയിൽ ഉത്സുകരുമായ നമ്പൂതിരിമാരെ നിത്യസത്യ ത്തിന്റെയും അന്ധവിശ്വാസരഹിതമായ യുക്തിചിന്തയുടെയും അടിസ്ഥാ നത്തിൽ ആകർഷിക്കുന്നതിനും സാധിച്ചു എന്ന വസ്തുത ആർക്കും നിഷേ ധിക്കാനാവില്ല. ഇങ്ങനെ ബഹുമുഖ ആചാരജടിലമായ ഒരു മതജീവിത ത്തിൽ നിന്നു ആരാധനാപ്രധാനമായ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു കുറേപ്പേർ വന്നപ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് എതിർപ്പും മറ്റും ഉണ്ടാ കാനും സാധ്യത കുറവല്ല. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ നിന്നും മറ്റും ക്രൈസ്തവരായിത്തീർന്ന ഒട്ടധികം കുടുംബങ്ങൾ കേരളത്തിന്റെ തെക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു കുടിയേറിപ്പാർക്കാൻ നിർബന്ധിതരായിട്ടുണ്ടെ ന്നുള്ളത് ചരിത്രവസ്തുതയാണ്.

മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യിക്കുകയും വൈദികരെ തെര ഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്ത പ്രശസ്തമായ നാലു കുടുംബങ്ങളിൽപെട്ട പക ലോമറ്റം തറവാട്ടിലെ ഒരു ശാഖയായ വടുതല കുടുംബത്തിലെ ഒരംഗമാണ് ഓമല്ലൂർ വടുതലത്തറവാട്ടിലെ പൂർവ്വപിതാവ് എന്നത്രെ വിശ്വസിച്ചു വരു ന്നത്.

പുതിയ മതത്തെ ആശ്ലേഷിച്ചശേഷം സാമൂഹ്യജീവിതം ജന്മനാട്ടിൽ ദുസ്സ ഹമായതിനാൽ പൂർവ്വപിതാവ്, രണ്ടു നായന്മാർ, ഏതാനും പുലയർ മുത ലായ സേവകരുമൊന്നിച്ചു തെക്കോട്ടു യാത്രതിരിച്ച് ഓമല്ലൂരിൽ അച്ചൻ കോവിലാറ്റിന്റെ സസ്യശ്യാമളമായ തീരത്ത് - അതേ സംസ്കാരത്തിന്റെ കളിത്തൊട്ടിലായ നദീതീരങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ - എത്തിച്ചേർന്നു. അന്ന് മഞ്ഞി നിക്കര, ഏറത്തുമ്പമൺ എന്നീ ഫലപുഷ്ടി നിറഞ്ഞ പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം ഓമ ല്ലൂർ എന്ന ഓമനപ്പേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഓമല്ലൂർ പറപ്പള്ളിൽ

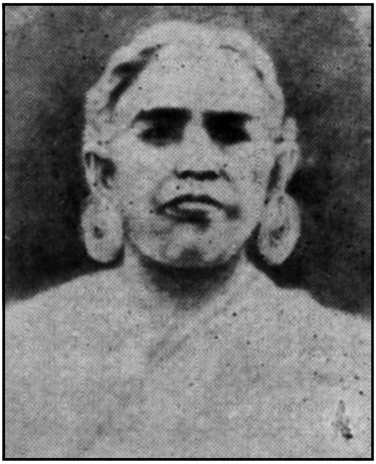

മാതാപിതാക്കൾ

വീടിനു കിഴക്കുവശത്തുള്ള വസ്തുവിൽ താമസിച്ച അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥ തറവാടായ വടുതല എന്ന് അതിനു പേരിട്ടു.

അക്കാലത്ത് ഓമല്ലൂരിലും പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലും പള്ളികളുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്നിമിത്തം ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനും കർമ്മാദികൾ നടത്തുന്നതിനും മറ്റും ഓമല്ലൂരിലെ ക്രൈസ്തവർ വിദൂരവും പുരാതനവുമായ കടമ്പനാടു പള്ളിയിലായിരുന്നു പോയി സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. യാത്രാക്ലേശത്തെ മുൻനിറുത്തി ഓമല്ലൂരിൽ ഒരു പള്ളി വയ്ക്കുന്നതിനു വടുതല കുടുംബത്തിലെ പൂർവ്വപിതാവ് മുൻകൈ എടുത്തിരുന്നു.

ഇത് എഴുനൂറിൽപരം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പാണ്. അക്കാലത്തു പുരോഹിതന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുത്തുവന്നത് പ്രശസ്തിയും കുടുംബമഹിമയും ഉണ്ടായിരുന്ന തറവാടുകളിൽ നിന്നായിരുന്നു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വടുതല കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് ഒരാൾക്കു പട്ടംകൊടുത്തു. ഒരു സന്യാസപ്പട്ടക്കാരനായതിനാൽ ഓമല്ലൂർ പള്ളിയിൽതന്നെ താമസിച്ച അദ്ദേഹം 'പള്ളിയിൽ അച്ചൻ' എന്ന പേരിലായിരുന്നു അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷവും പല പുരോഹിതന്മാർ വടുതല കുടുംബത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

വടുതല മാണിക്കത്തനാർ ഈ കുടുംബത്തിലെ പതിമൂന്നാം തലമുറക്കാരനായിരുന്നു. മുൻഗാമികളെപ്പറ്റി വേണ്ടത്ര വിവരങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. മാണിക്കത്തനാരുടെ പുത്രനും പതിനാലാം തലമുറക്കാരനുമായ മാണിക്കത്തനാരുടെ പുത്രനാണ് ഈശോ കത്തനാർ. മാണിക്കത്തനാർക്കു

നാലു പുത്രന്മാരും രണ്ടു പുത്രിമാരുമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ആൺമക്കളിൽ രണ്ടാമനാണ് ഈശോ കത്തനാർ. ഓമല്ലൂർ-കൈപ്പട്ടൂർ തുടങ്ങിയ പള്ളികളുടെ വികാരിയും ഭക്തനുമായിരുന്ന ഈശോ കത്തനാർ 1948 ജനുവരി 26-നു എഴുപതാം വയസ്സിൽ നിര്യാതനായി. ഭാര്യ അന്നമ്മ 75-ാം വയസ്സിൽ 1956 സെപ്തംബർ 10-ന് അന്തരിച്ചു. അന്നമ്മ ഓമല്ലൂർ മുള്ളനിക്കാട്ട് ആറ്റുപുറത്തു കുടുംബാംഗമാണ്. ഇരുവരും ഓമല്ലൂർ സെന്റ് തോമസ് പള്ളി സെമിത്തേരിയിൽ അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നു. പതിനഞ്ചാം തലമുറയിൽ പെട്ട ഈശോ കത്തനാരുടെ രണ്ടാമത്തെ സന്താനമാണ് 1910 മെയ് 10-നു ജനിച്ച ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ്. ഇദ്ദേഹം പൗരോഹിത്യ പരമ്പരയിലെ 25-ാമത്തെ വ്യക്തിയുമാണ്.

മലയിൽപറമ്പിൽ ഫാ. എം. എസ്. ജോൺ, വടുതലമേലേതിൽ ഫാ. രാജു എം. ഡാനിയേൽ, ചാങ്ങയിൽ ഫാ. ഫിലിപ്പ് എം. സാമുവൽ, പറപ്പള്ളിൽ ഫാ. പി. ജി. ഗീവറുഗീസ് എന്നിവർ പതിനേഴാം തലമുറയിലെ പട്ടക്കാരാണ്. തികഞ്ഞ സഭാസ്നേഹിയും വിശ്വാസ സംരക്ഷകനും ഭക്തനുമായിരുന്ന ഈശോ കത്തനാർ 1929-30 കാലഘട്ടത്തിൽ ബഥനി മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ റോമാസഭാപ്രവേശനത്തെ തുടർന്നു സഭയിൽ നിന്നു റോമാസഭയിലേക്കുണ്ടായ ഒഴുക്കു തടഞ്ഞു നിറുത്തുന്നതു സംബന്ധിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ മുൻനിരയിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനുവേണ്ടി മാക്കാംകുന്നിൽ ആരംഭിച്ച മധ്യതിരുവിതാംകൂർ സിറിയൻ കൺവൻഷന്റെ നാലു ശില്പികളിൽ ഒരാളായിരുന്നു വടുതല ഈശോ കത്തനാർ. തെങ്ങുംതറയിൽ ഗീവറുഗീസ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ, ഓമല്ലൂർ വടക്കേടത്തു ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ, പത്തനംതിട്ട കിഴക്കേവീട്ടിൽ പത്രോസ് കത്തനാർ എന്നിവരായിരുന്നു അച്ചന്റെ പ്രമുഖരായ മൂന്നു സഹപ്രവർത്തകർ. ഇവരിൽ പത്രോസ് കത്തനാർ പിന്നീടു കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്നു.

ഈശോ കത്തനാർക്കു തിരുമേനിയെ കൂടാതെ മൂന്നു പുത്രന്മാരും അഞ്ചു പുത്രിമാരുമാണുള്ളത്. വിവാഹത്തിനുശേഷമാണ് ഈശോ കത്തനാർ കുടുംബത്തിൽ നിന്നു മാറി കൈപ്പട്ടൂർ പുളിക്കത്തറയിലും, തുടർന്നു പണ്ടകശ്ശാലയിൽ വീട്ടിലും പിന്നീട് ഇപ്പോഴത്തെ തറവാടായ വടുതല പുത്തൻവീട്ടിലും താമസമാക്കിയത്. പുളിക്കത്തറ പറമ്പിൽ വീട്ടിലാണു തിരുമേനി ജനിച്ചത്. ശരിക്കും കൈപ്പട്ടൂർകാരനായ തിരുമേനിയുടെ മൂത്ത സഹോദരൻ മാണി കുടുംബസഹിതം കോന്നിയിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കി. പിന്നീട് അവർ ഇരുവരും നിര്യാതരായി. അവരുടെ എഴു മക്കളും വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ നല്ല നിലയിൽ കഴിയുന്നു.

തിരുമേനിയുടെ ഇളയ സഹോദരനായ പി. ഇ. പത്രോസാണു കുടുംബത്തിൽ താമസിച്ചു വന്നത്. മലയാളം പ്ലാന്റേഷൻ വക തെന്മലവാലി തോട്ട

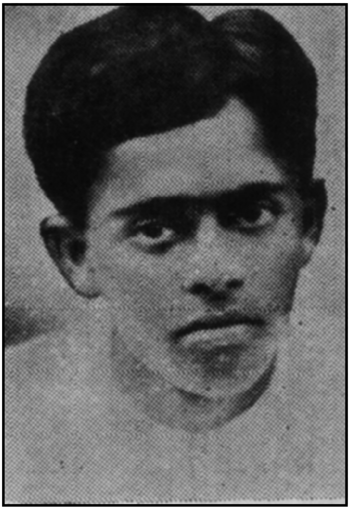

ത്തിലെ ഡിവിഷൻ മാനേജരായിരുന്നു. ഭാര്യ ചിന്നമ്മ റാന്നി കണ്ടൻപേരൂർ സ്വദേശിനിയാണ്. ഏറ്റവും ഇളയ സഹോദരനായ പി. ഇ. ജോർജ്, ഭാര്യ ചിന്നമ്മയുമൊത്ത് കോഴിക്കോട്ട് സ്ഥിരതാമസമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

മൂത്ത സഹോദരി റാഹേലമ്മയെ കൈപ്പട്ടൂർ മുണ്ടകപ്പള്ളിൽ യോഹന്നാനും രണ്ടാമത്തെ സഹോദരി ശോശാമ്മയെ ചന്ദനപ്പള്ളി വടക്കേക്കര ദാനിയേലും (ഇരുവരും മരിച്ചുപോയി) മൂന്നാമത്തെ സഹോദരി കുഞ്ഞമ്മയെ കൈപ്പട്ടൂർ ഇടയാടിയിൽ പരേതനായ കൊച്ചുകോശിയും ഏറ്റവും ഇളയ സഹോദരി മറിയക്കുട്ടിയെ കറ്റാനം കോണത്തുമലയിൽ ജേക്കബും വിവാഹം ചെയ്തു. മറിയകുട്ടിയും മരിച്ചുപോയി. സഹോദരീ സഹോദരന്മാരുടെ മക്കളിൽ പലരും വിദേശങ്ങളിൽ ജോലിചെയ്തുവരുന്നു.

പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം കൈപ്പട്ടൂർ ഗവൺമെന്റ് പ്രൈമറി സ്കൂളിൽ നടത്തിയശേഷം പി. ഇ. ദാനിയേലിനെ പ്രശസ്തമായ കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരി ഹൈസ്കൂളിൽ ചേർത്തു. മലങ്കരസഭയിലെ ഏറ്റവും മികച്ച സ്കൂളായിരുന്നതിനാൽ ഉയർന്ന കുടുംബങ്ങളിലെ കുട്ടികൾ അവിടെ ചേർന്നു പഠിക്കുക പതിവായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം പി. ഇ. ദാനിയേലിന് ഒട്ടധികം പ്രമുഖ വ്യക്തികളുടെ സഹപാഠികളാകുന്നതിനും അവരുടെയെല്ലാം സൗഹൃദം നേടുന്നതിനും സാധിച്ചു. കൂടാതെ സഭാസേവനരംഗത്തേക്കുള്ള കാൽവയ്പിന്റെ മറ്റൊരു പടികൂടിയായിരുന്നു എം.ഡി. ഹൈസ്കൂളിലെ ജീവിതം. സമുന്നതരായ അദ്ധ്യാപകർ. അവരെല്ലാം തന്നെ സഭാസ്നേഹികളും ത്യാഗധനരും. അധ്യാപകവൃത്തി ജീവിതതപസ്യയായി തെരഞ്ഞെടുത്ത ഋഷിതുല്യരായ മഹാത്മാക്കൾ. വള്ളക്കാലിൽ വി. ജെ. ഇട്ടിച്ചെറിയയായിരുന്നു ഹെഡ്മാസ്റ്റർ. കൈപ്പട്ടൂർ വല്യവീട്ടിൽ വി. ജി. ജോർജ്, കെ. സി. ജോൺ അയ്മനം, പി. വെങ്കിടാചലം അയ്യർ, വി. വറുഗീസ് വട്ടശ്ശേരിൽ, ഡീക്കൻ കെ. റ്റി. ഗീവറുഗീസ് (പിന്നീട് പുത്തൻകാവ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ), ഡീക്കൻ റ്റി. ഐ. ജോസഫ്, ഡീക്കൻ കെ. ഡേവിഡ്, ചാലാശ്ശേരി നാരായണപിള്ള, സി. ലൂക്ക് അക്കര വലിയപറമ്പിൽ, പുളിക്കമറ്റം മാണി മാസ്റ്റർ, ചേരിക്കൽ വർക്കി സാർ, പടിഞ്ഞാറേ പറമ്പിൽ ഉതുപ്പു സാർ, വേളൂർ പോത്തൻ മുൻഷി, മാവേലിക്കര മത്തായി സാർ, ഒളശ്ശ നാലാത്ര ഡീക്കൻ എൻ. ഐ. പോത്തൻ, കെ. വി. ചാക്കോ, ഡ്രോയിംഗ് മാസ്റ്റർ അപ്പാക്കുട്ടി പള്ളം തുടങ്ങിയ അദ്ധ്യാപകർ അന്നു

സ്കൂളിന്റെ പ്രശസ്തിക്കു കാരണക്കാരായിരുന്നു. ഇരവിനല്ലൂർ പാലത്തിങ്കൽ മാണി സാറായിരുന്നു റൈട്ടർ.

വട്ടക്കുന്നേൽ വി. കെ. മാത്യു (പിന്നീട് പ. ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ) പി. ഇ. ദാനിയേലിന്റെ സീനിയറായി എം.ഡി. യിൽ അന്നു പഠിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കോയമ്പത്തൂർ തടാകം ക്രിസ്തുശിഷ്യാശ്രമത്തിന്റെ പ്രഥമ ആചാര്യയും, ആശ്രമ സ്ഥാപകനും പുണ്യശ്ലോകനുമായ ബിഷപ്പ് പാക്കൻഹാം വാൽഷിന്റെ ഇഷ്ട ശിഷ്യനുമായിരുന്ന പരേതനായ ഫാ. കെ. സി. വറുഗീസ് ഫാ. കെ. ഫീലിപ്പോസ് (ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ്), തോട്ടയ്ക്കാട്ടച്ചൻ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന പരേതനായ ഫാ. പി. എം. ഫീലിപ്പോസ് പുത്തേട്ടുകടുപ്പിൽ, തയ്യിൽകണ്ടത്തിൽ പരേതനായ കെ. എം. ചെറിയാൻ എന്നിവർ തിരുമേനിയുടെ സഹപാഠികളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. എം.ഡി. ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം വിജയകരമായി പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം പുരാതന പ്രശസ്തമായ കോട്ടയം സി.എം.എസ്. കോളജിൽ നിന്നാണ് ഡീക്കൻ പി. ഇ. ദാനിയേൽ ഇന്റർമീഡിയറ്റ് പാസ്സായത്. അന്നു സി. കെ. തോമസായിരുന്നു പ്രിൻസിപ്പൽ. അടുത്ത കാലത്തു പരേതനായ റ്റി. ആർ. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യരാണ് ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്.

സി.എം.എസ്. കോളജിൽ നിന്നു വിജയിച്ച ഡീക്കൻ ദാനിയേൽ തുടർന്നു തിരുവനന്തപുരം സയൻസ് കോളജിൽ ബി.എ. യ്ക്കു ചേർന്നു (ഇന്നത്തെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളജ്. അന്നു സയൻസു വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുന്നവർക്കും ബി.എ. ബിരുദമാണു നൽകിയിരുന്നത്. ഇന്നത്തെപ്പോലെ ബി.എസ്.സി. ബിരുദം ഇല്ലായിരുന്നു). ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ 1921-ൽ പന്ത്രണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ മലങ്കരസഭാ ഭാസുരൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയിൽ നിന്നു പി. ഇ. ദാനിയേൽ കോറൂയോ പട്ടം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ബി.എ. പാസ്സായശേഷം ബി.ഡി. പഠനത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം സെറാമ്പൂർ സർവ്വകലാശാലയിൽ ചേർന്നു. അരോഗദൃഢഗാത്രനും മികച്ച ഫുട്ബോളറുമായിരുന്ന ദാനിയേൽ ശെമ്മാശ്ശൻ ‘ഹെർക്കുലീസ്’ എന്ന അപരനാമത്തിലാണ് അവിടെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. സെറാമ്പൂരിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ കൂടെക്കൂടെ ശാന്തിനികേതനത്തിൽ പോകുകയും മഹാകവി ടാഗോറിനെ കാണുകയും അടുത്ത സമ്പർക്കം പുലർത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കാലക്രമേണ ടാഗോറിന്റെ ഒരാരാധകനും ആസ്വാദകനും ആയി ഡീക്കൻ ദാനിയേൽ മാറിയെന്നതാണു വസ്തുത. ടാഗോറിന്റെ ഗീതാഞ്ജലിയും മറ്റും അദ്ദേഹം ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയിരുന്നു.

2

അദ്ധ്യാപകൻ

മധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ ഏറ്റവും പഴക്കം ചെന്ന വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഒന്നാണു കാതോലിക്കേറ്റ് ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ. ഇതോടനുബന്ധിച്ചു മലയാളം ഒൻപതാം ക്ലാസ്സും ഉണ്ടായിരുന്നു. എഴുപതു വർഷം മുമ്പ് ഞങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്ക്കൂളിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ പ്രഗല്ഭരും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്നേഹാദരങ്ങൾ ആർജ്ജിച്ചിരുന്നവരുമയ ഒരു സംഘം അദ്ധ്യാപകർ അവിടെ യഥാർത്ഥ സേവനം ചെയ്തിരുന്നു. ബി.ഡി. യും ഓക്സ്ഫോർഡിൽ നിന്ന് എം.എ. യും പാസ്സായ എൻ. ജി. കുര്യൻ ക്ലേറിയായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ പ്രിയങ്കരനായ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ. ഇദ്ദേഹം മലങ്കരസഭയിലെ വിഖ്യാതനായ ഒരു ധ്യാനഗുരുവും കൺവൻഷൻ പ്രസംഗകനും ചിന്തകനും സഭയുടെ കൂദാശാപരമായ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി നല്ല അവഗാഹമുള്ള സമുന്നത വ്യക്തിയുമായിരുന്നു. താമസംവിനാ എൻ. ജി. കുര്യൻ വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചു തന്റെ ദ്വിമുഖ ചുമതലകൾ പ്രശംസനീയമായവിധത്തിൽ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ശിക്ഷണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അന്നു കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്ക്കൂളിന് അതുല്യമായ സ്ഥാനമാണുണ്ടായിരുന്നത്. സ്കൂളിന്റെ ഗ്രൗണ്ടിനടുത്തുള്ള ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടത്തിൽ താമസിച്ചുവന്ന അച്ചൻ കുറെ പുസ്തകങ്ങളുമായി മുറിയിൽ നിന്നിറങ്ങിയാൽ മതി മുറ്റത്തു കളിച്ചും വരാന്തയിൽ വർത്തമാനം പറഞ്ഞും നിൽക്കുന്ന കുട്ടികളെല്ലാം തന്നെ പൂച്ചയെ കണ്ട ചുണ്ടെലികളെപ്പോലെ ക്ലാസ്സുകളിൽ കടന്നു നിശ്ശബ്ദരായി ഇരിക്കും. ഹെഡ്മാസ്റ്ററോടുള്ള ഭയഭക്തിയുടെ ഫലമായിരുന്നു ഈ സൽപെരുമാറ്റം.

ഹെഡ്മാസ്റ്ററോടൊപ്പം ഫാ. കെ. ഐ. വറുഗീസ് കൊല്ലന്റയ്യത്ത്, ഫാ. പി. ഇ. ദാനിയേൽ, റ്റി. എസ്. വറുഗീസ് തെങ്ങുംതോട്ടത്തിൽ, പി. ഇ. ചെറിയാൻ വെണ്ണിക്കുളം, വി. ജി. തോമസ് വടക്കേടത്ത്, എം. സി. ജോർജ്ജ് ആലാ ചെങ്ങന്നൂർ, സി. സി. മാമ്മൻ കുമ്പനാട്, കെ. വി. ഉമ്മൻ (റിട്ട. ഡി.വൈ. എസ്. പി.), റ്റി. ജോൺ മാത്യു ചെങ്ങന്നൂർ (റിട്ട. ഡി.ഇ.ഒ.) വി. റ്റി. ഏബ്രഹം മല്ലപ്പള്ളി, നീലകണ്ഠനാചാരി പത്തനംതിട്ട തുടങ്ങിയ ത്യാഗധനരായ അദ്ധ്യാപകശ്രേഷ്ഠന്മാർ ഞങ്ങളുടെ വിദ്യാലയത്തിന്റെ പ്രശസ്തി വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഈ പട്ടികയിൽപെട്ട ഫാ. പി. ഇ. ദാനിയേലാണ് പിന്നീട് നമ്മുടെ കഥാപുരുഷനും തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനാധിപനുമായ ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ.

1936-ൽ അദ്ധ്യാപകനായ ദാനിയേൽ ശെമ്മാശ്ശൻ ഞങ്ങളെ ഫിസിക്സ് പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ വൈദികനും ഗയിംസുപ്രണ്ടുമായിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ ആവേശം സ്വാംശീകരിച്ച ഖദർ കുപ്പായധാരി. മുപ്പത്തഞ്ചു വയസ്സ്. കൈയും വീശി വേഗത്തിൽ നടക്കുന്ന നല്ല ചുറുചുറുക്കുള്ള ചെറുപ്പക്കാരൻ. ചൈതന്യവും പ്രകാശവും തുടിച്ചു നിൽക്കുന്ന മുഖം. പുഞ്ചിരി തങ്ങിനിൽക്കുന്ന അധരയയുഗളം. ക്ലാസ്സിൽ കയറിയാൽ കുട്ടികളിൽ എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു നിശ്ശബ്ദത. ഇതു പഠിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രകടനം മാത്രം.

പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിലുള്ള പിടിപാടും അഗാധമായ അറിവും പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള അസാമാന്യമായ പാടവവും സമയനിഷ്ഠയും ഫാ. ദാനിയേലിനെ ഞങ്ങളുടെയെല്ലം ആരാധ്യപുരുഷനാക്കിത്തീർത്തു എന്നതാണു സത്യം. ഒരു നല്ല അദ്ധ്യാപകന്റെ നിർവ്വചനം എന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ അച്ചന്റെ ഒന്നു രണ്ടു ക്ലാസ്സുകളിൽ ഇരുന്നാൽ മതിയാവും.

ചരിത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ കൂടുതൽ തൽപരരായ ഞങ്ങൾക്കു രണ്ടുപേർക്കും ഫിസിക്സിൻ വലിയ അഭിരുചിയോ താൽപര്യമോ ഇല്ലായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം ഫിസിക്സിനു ജയിക്കാൻ വേണ്ടതിലധികം മാർക്കും പരീക്ഷകളിൽ ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഫിസിക്സിൽ കൂടുതൽ ഉത്സാഹം പ്രകടിപ്പിക്കണമെന്ന് അച്ചൻ ഞങ്ങളെ ചിലപ്പോഴെല്ലാം അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

അന്നു സയൻസ് വിഷയങ്ങൾ ക്ലാസ്സുമുറികളിൽ വച്ചായിരുന്നു പല അദ്ധ്യാപകരും പഠിപ്പിച്ചു വന്നത്. എങ്കിലും ഫിസിക്സ് അദ്ധ്യാപകൻ പലപ്പോഴും ഞങ്ങളെ ലാബിൽ കൊണ്ടുപോയി ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചും പരീക്ഷണങ്ങൾ ചെയ്തു കാണിച്ചും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ഇതിനകം ഒരു മാതൃകാദ്ധ്യാപകനെന്ന പേരുനേടിയ അച്ചൻ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന വിഷയത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടത്ര അഭിരുചി ഇല്ലായിരുന്നു എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിൽ വിളങ്ങിയിരുന്ന ചില പ്രത്യേക ഗുണവിശേഷങ്ങൾ പിൽക്കാല ജീവിതത്തിൽ അനുകരിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആവുന്നത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം എടുത്തുപറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമയനിഷ്ഠ അനുപമമായിരുന്നു. ഒരിക്കലെങ്കിലും അച്ചൻ ഒരു മിനിറ്റെങ്കിലും വൈകി ക്ലാസ്സിൽ വന്നിട്ടുള്ളതായി ഓർക്കുന്നില്ല.

അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയിലെന്നപോലെ വൈദികവൃത്തി സ്വീകരിച്ചതിനു ശേഷം ഈ സ്വഭാവമാഹാത്മ്യം അദ്ദേഹത്തിൽ കൂടുതൽ തെളിഞ്ഞു പ്രകാശിച്ചിരുന്നു. ഇടവകകളിലെ ആരാധനകൾക്കും കമ്മിറ്റിയോഗങ്ങൾക്കും മറ്റും ഒരു നിമിഷംപോലും തെറ്റാതെ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കും. വളരെ നേരത്തെ

എത്തുന്ന പതിവും ഇല്ലായിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ ശേഷവും പഴയ സമയനിഷ്ഠ തെറ്റിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണു വസ്തുത.

ഞങ്ങൾ ജോലിചെയ്തു വന്ന സ്ഥാപനങ്ങളിൽ കൃത്യനിഷ്ഠ പാലിക്കാൻ ഞങ്ങളുടെ അഭിവന്ദ്യ ഗുരുഭൂതന്റെ അഭിനന്ദനീയമായ സമയനിഷ്ഠ എന്നും പ്രേരണ നൽകുന്നുണ്ട്.

പഠിപ്പിക്കേണ്ട പാഠങ്ങൾ അറിയാമെങ്കിലും ശരിക്കു തയ്യാറെടുത്തശേഷമായിരുന്നു ദാനിയേൽ അച്ചനും സഹപ്രവർത്തകരും ക്ലാസ്സുകളിൽ വരിക. ഇന്നത്തെ അദ്ധ്യാപകരിൽ പലരും ഇത് ഒരു പഴഞ്ചൻരീതിയാണെന്നു പറയാറുണ്ടെന്ന കാര്യം വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. ഇന്ന് അദ്ധ്യാപകരിൽ ചിലരോടെങ്കിലും കുട്ടികൾക്കു സ്നേഹവും ബഹുമാനവും ഇല്ലാത്തതിന്റെ കാരണങ്ങളിൽ ഒന്നാണിത്.

ദാനിയേൽ അച്ചൻ ക്ലാസ്സുകൾ എടുക്കുന്ന രീതി മറ്റ് അദ്ധ്യാപകർ ചിലപ്പോൾ മറഞ്ഞുനിന്നു കേൾക്കുമായിരുന്നു. ഒരു മാതൃകാദ്ധ്യാപകനെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിലധികം അദ്ദേഹം ഒരു ഗുരുവായിരുന്നു. ഗുരുവിന് അദ്ധ്യാപകനേക്കാൾ അർത്ഥവ്യാപ്തിയുണ്ടല്ലോ. ശിഷ്യന്മാർക്കുവേണ്ടി സർവ്വവും സമർപ്പിക്കുന്ന ആളാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഗുരുനാഥൻ. രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ അതിപ്രസരത്താൽ ഗുരുശിഷ്യബന്ധത്തിലും വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിലും വലിയ മാറ്റങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നു. ഘെരാവോയും സത്യഗ്രഹ-അടിപിടി സംഘട്ടന സമരങ്ങളുമാണ് ഇന്നത്തെ അദ്ധ്യാപക-വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധങ്ങളുടെ മുഖമുദ്രയെന്നു പറയാം. വിദ്യാഭ്യാസ മണ്ഡലത്തെ രാഷ്ട്രീയം കൈവിട്ടില്ലെങ്കിൽ പ്രശ്നത്തിനു ശാശ്വതപരിഹാരം കണ്ടെത്താനാവില്ല. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്നേഹവിശ്വാസങ്ങൾ ആർജിച്ച് അവരെ അപഥസഞ്ചാരത്തിൽ നിന്നു പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ ഇന്നത്തെ അദ്ധ്യാപകർക്കു കഴിയണമെങ്കിൽ അവർ ദാനിയേൽ അച്ചന്റെ മാതൃക സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അദ്ധ്യാപനം വെറും ഒരു ജീവിതവൃത്തിയല്ലെന്നും ഒരു തപസ്യയാണെന്നും അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് അദ്ധ്യാപകനും വിദ്യാർത്ഥികളും പരസ്പരപൂരകങ്ങളാണ്. വിദ്യാർത്ഥിയും ഒരു സത്യാന്വേഷകന്റെ ജോലിയാണു ചെയ്യുന്നത്. ആ ജോലി ഒരു ജീവിതശൈലിയാവണമെന്ന് ഉപദേശിക്കണമെങ്കിൽ

ദാനിയേൽ അച്ചനെപ്പോലെ സത്യത്തിലും ധർമ്മത്തിലും നീതിയിലും നില കൊള്ളണം. ഈശ്വരഭക്തി, ഗുരുഭക്തി, പഠിക്കുന്നതിലുള്ള മത്സരബുദ്ധി എന്നീ ഗുണങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം പ്രാധാന്യം നൽകുകയും ശിഷ്യഗണങ്ങ ളിൽ സൽപ്രേരണകൾ ചെലുത്തുകയും ചെയ്തു എന്ന് അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് എടുത്തു പറയാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

അദ്ദേഹം അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന 1936-51 കാലഘട്ടത്തിൽ മികച്ച അദ്ധ്യാ പകർക്കുള്ള അവാർഡുകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു എങ്കിൽ സംസ്ഥാന-ദേശീയ അവാർഡുകൾ ഞങ്ങളുടെ ഈ അദ്ധ്യാപകനെ തേടിയെത്തുമാ യിരുന്നു. സ്കൂളിന്റെ പൊതുവായ അച്ചടക്കം അന്യൂനം നിലനിർത്തുന്ന തിൽ തന്റെ പ്രഥമാധ്യാപകന്റെ വലംകൈയായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. ജീവി തത്തിന്റെ വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ ഉയർന്നു പ്രശസ്ത സേവനം ചെയ്തുവന്ന ശിഷ്യസഹസ്രങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ "സന്തോഷവും കിരീടവും" ആണ്.

ജീവിതവിശുദ്ധി അന്യൂനം കാത്തുസൂക്ഷിച്ച വൈദികശ്രേഷ്ഠരിൽ പ്രമു ഖനാണ് ഫാ. ദാനിയേൽ എന്നു പറയുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയസരോവ രങ്ങളിൽ സന്തോഷത്തിന്റെ കൊച്ചോളങ്ങൾ ജനിക്കുകയാണ്. ഇത്രമാത്രം ധന്യമായ ഒരാളെ വിദ്യാലയത്തിന്റെ ഇടുങ്ങിയ ഭിത്തികളിൽ ഒതുക്കിനിറു

കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂൾ ഫുട്ബോൾ ടീം. ഇരിക്കുന്നത്: പി. ഇ. ചെറിയാൻ, എൻ. ജി. കുര്യൻ, ഫാ. പി. ഇ. ദാനിയേൽ, വി. ജി. തോമസ്. നിൽക്കുന്നവർ: ഗോപാലൻ ആചാരി, ഇടിക്കുള, ടി. എം. തോമസ്, പി. സി. തോമസ്, റ്റി. ഒ. തോമസ്, ഡാനിയേൽ എൻ. വർഗീസ്, ഗംഗാധരൻ.

ത്തുന്നതു ശരിയല്ലെന്നു കണ്ട സഭ അദ്ദേഹത്തെ അത്യുന്നത സേവനരംഗത്തേക്ക് അദ്ദേഹം അറിയാതെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയായിരുന്നു.

നേരത്തെ ക്രൈസ്തവ സഭയെ പീഡിപ്പിച്ച സെന്റ് പോളിനെ കോരിന്തിലുള്ള ചിലർ കുറ്റപ്പെടുത്തുമ്പോൾ താൻ അതിശ്രേഷ്ഠതയുള്ള അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ ഒട്ടും കുറവുള്ളവനല്ലെന്നും താൻ അന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഏറ്റവും വലിയ യഹൂദ റബിയായ ഗമാലിയേലിന്റെ ശിഷ്യനാണെന്നും അനുസ്മരിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. അതുപോലെ ദാനിയേലച്ചന്റെ ശിഷ്യന്മാരാണെന്നു പറയുമ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കും എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരഭിമാനവും സന്തോഷവുമുണ്ടെന്ന കാര്യം മറച്ചുവയ്ക്കുന്നില്ല.

ഞങ്ങൾ ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ മികച്ച ഫുട്ബോൾ കളിക്കാരായി രണ്ടുപേർ അദ്ധ്യാപക സംഘത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നു ഗയിംസൂപ്രണ്ടു കൂടിയായിരുന്ന ദാനിയേൽ അച്ചൻ. റിട്ട. ഡി.വൈ.എസ്.പി. കെ. വി. ഉമ്മനാണ് അപരൻ. കെ. വി. ഉമ്മൻ താമസംവിനാ സർക്കാർ സർവീസിൽ പ്രവേശിച്ചതിനാൽ ഞങ്ങളുടെ ഫുട്ബോൾ ഗുരുവും അച്ചൻ തന്നെയായിരുന്നു.

നാലു മണിക്കു സ്കൂൾ വിട്ട് അഞ്ചുപത്തു മിനിറ്റിനകം കാക്കി നിക്കറും കോളറില്ലാത്ത അരക്കയ്യൻ കാവിഷർട്ടുമിട്ട് അച്ചൻ ഗ്രൗണ്ടിൽ എത്തിയിരിക്കും. അപ്പോഴേക്കും ഗ്രൗണ്ടിനു ചുറ്റും കളിക്കാനായി കാത്തുനിൽക്കുന്ന ഞങ്ങളെ "വരിൻ, ഇറങ്ങിവാ" എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പന്തുമായി ഓട്ടം ആരംഭിച്ചിരിക്കും. ഞങ്ങളിൽ കുറേപേർ പുറകെയും ഓടും. ഇതു ശരിക്കു കളി തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുള്ള ഒരു 'ട്രയൽ' അഥവാ വാമിംഗ് അപ്പ് ആണ്.

ഫോർവേഡായി മാത്രമേ അദ്ദേഹം കളിച്ചിരുന്നുള്ളു. ഇടതുകാലുകൊണ്ടുള്ള ഷൂട്ടിംഗ് ആരെയും കിടിലം കൊള്ളിക്കും. എതിർടീമിലെ ഗോളി എപ്പോഴും ഭയചകിതനായി നിൽക്കുന്ന കാഴ്ച വിസ്മരിക്കാനാവില്ല. അതുപോലെ തന്നെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു കല്ലുകൾപൊങ്ങി പരുപരുത്ത ഗ്രൗണ്ടിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നും ഓടിയും അതുല്യമായ രീതിയിൽ പന്തുകളിച്ചും കൂടെ കളിക്കുന്നവരെ കബളിപ്പിച്ചും നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചിത്രം ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെയും മനസ്സിൽ നിന്നു മായുകയില്ല. അന്നത്തെ സമുന്നത ഫുട്ബോൾ കളിക്കാരൻ അച്ചനായിരുന്നു.

ഫുട്ബോളിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന അസാധാരണമായ താൽപര്യവും സാമർത്ഥ്യവും മറ്റൊരു വ്യക്തിയിലും കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. പന്തു പാസ്സുചെയ്യുന്നതിനും എതിരാളികളുടെ കാലിൽ പന്തു തൊടീക്കാതിരിക്കുന്നതിനും കൂടെ പന്തിനുവേണ്ടി ഓടുന്ന ശിഷ്യന്മാരെ ശരിക്കും കബളിപ്പിക്കാനും അച്ചനുണ്ടായിരുന്ന കഴിവ് ഒന്നു വേറെയായിരുന്നു. കോർണർ

കിക്ക് അടിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തു നിന്നു കൊണ്ടാണെങ്കിലും പന്തടിച്ചു ഗോളാക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പലപ്പോഴും ഗോൾപോസ്റ്റിന്റെ മൂലയിൽ ഉരസിയായിരിക്കും പന്ത് നെറ്റിൽ ചെന്നു പതിക്കുക. അടിയുടെ ഊക്കല്ല, ലക്ഷ്യമാണു പ്രധാനം. അച്ചനോടൊപ്പം ഫീൽഡിൽ ഓടിക്കളിച്ച് അണച്ചശേഷം കാലിലെ തൊലിയും നഖവും തല്ലിച്ചതച്ച് സന്ധ്യാഗമത്തോടുകൂടി വീട്ടിൽ കയറിച്ചെല്ലുന്ന ഞങ്ങളെ പന്തുകളിയുടെ രസം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഞങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മമാർ പലപ്പോഴും ശാസിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

സ്പോർട്സ് -ഗയിംസ് രംഗങ്ങളിൽ അക്കാലത്തു കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്ക്കൂളിനുണ്ടായിരുന്ന പ്രഥമസ്ഥാനത്തിനു പ്രധാന കാരണക്കാരനും ഫാ. ദാനിയേലായിരുന്നു എന്നത് ഒരു രഹസ്യമല്ല.

അന്ന് അച്ചൻ എത്രമാത്രം ആരോഗ്യവാനായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇന്നു പലരും വിശ്വസിക്കുകയില്ല. രോഗങ്ങൾ എത്തിനോക്കാൻ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഉറച്ച മാംസപേശികൾ. കടഞ്ഞെടുത്തതുപോലുള്ള കൈകാലുകൾ. ഉരുക്കുപോലുള്ള നെഞ്ച്. ഇടതൂർന്നു വളർന്ന രോമങ്ങൾ പുറത്തിനും നെഞ്ചിനും ഒരു രക്ഷാകവചം പോലെയായിരുന്നു. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കണം സെറാമ്പൂരിൽ ബി.ഡി. ക്കു പഠിക്കുമ്പോൾ ദാനിയേൽ ശെമ്മാശ്ശനു 'ഹെർക്കുലീസ്' എന്ന അപരനാമം ലഭിച്ചത്. മെത്രാപ്പോലീത്തായായി ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആരോഗ്യഹാനി ആരംഭിച്ചത് പഴയ വ്യായാമമുറകൾ തുടരാൻ കഴിയാതെ വന്നതുകൊണ്ടാവാം.

ഗയിംസൂപ്രണ്ടായിരുന്ന കാലത്ത് അച്ചൻ കുട്ടികൾക്കു നൽകിയ നല്ല പരിശീലനം മൂലം ഉപരിപഠനവേളയിൽ മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളജ് ഫുട്ബോൾ ടീമിൽ അംഗമാകുന്നതിനു ഡാനിയേൽ എൻ. വറുഗീസിനു സാധിച്ചു. അതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ സഹപാഠികളായിരുന്ന എൽ. സി. സാമുവേൽ, തുരുത്തിയിൽ ടി. എം. തോമസ് എന്നിവർക്ക് തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വകലാശാലയിലെ ഫുട്ബോൾ ടീമിലും എസ്.ഐ. ആയിരുന്ന ഓമല്ലൂർ എം. ജി. അലക്സാണ്ടർക്കു പോലീസ് ടീമിലും പ്രശസ്ത കളിക്കാരെന്ന സൽപേര് ആർജ്ജിക്കാനും അതുവഴി സ്കൂളിനു മാനമുണ്ടാക്കാനും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജിലെ പ്രൊഫ. ജോർജ് വറുഗീസ് തെങ്ങുംതോട്ടത്തിൽ മറ്റൊരു മികച്ച കളിക്കാരനായിരുന്നു.

അന്ന് സ്കൂളിലെ സ്പോർട്സിലും ഗയിംസിലും വിജയിക്കുന്നവർക്കു സാധാരണ നൽകിവന്നത് സോപ്പ്, സോപ്പുപെട്ടി, കണ്ണാടി, ചീപ്പ്, ഗ്ലാസ് മുതലായ നിത്യോപയോഗ സാധനങ്ങളായിരുന്നു. ഫിഫ്ത്ത് ഫോമിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ ഡാനിയേൽ എൻ. വറുഗീസ് ഹൈസ്കൂൾ ജൂണിയർ സ്പോർട്സ് ചാമ്പ്യനായി. അക്കൊല്ലമാണ് സീനിയർ-ജൂണിയർ ചാമ്പ്യന്മാർക്ക് ആദ്യമായി വെള്ളി മെഡൽ സമ്മാനിച്ചത്. അച്ചനായിരുന്നു ഈ പുതിയ

സമ്മാനത്തിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചത്. ഡാനിയേൽ എൻ. വറുഗീസിനു ലഭിച്ച മെഡലിൽ ചാമ്പ്യൻ എന്ന വാക്കിന്റെ സ്പെല്ലിംഗ് "CHAMPAIN" എന്നായിരുന്നു എന്നു വ്യക്തമായി ഓർക്കുന്നുണ്ട്. പന്തളത്തുകാരനായ ഒരു തട്ടാനായിരുന്നു ഈ മെഡൽ തയ്യാറാക്കിയതും അക്ഷരങ്ങൾ കൊത്തിയതും. സ്പോർട്സ് ആൻഡ് ഗയിംസ് രംഗത്തെ പ്രശസ്തനായ ഫിസിക്സ് അധ്യാപകൻ, മികച്ച ഫുട്ബോളറായിട്ടായിരിക്കും ഇന്നും കളിക്കാരായ പല വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും ഹൃദയത്തിൽ കുടികൊള്ളുക എന്നു തോന്നുന്നു. ഫുട്ബോൾ കോർട്ടിലെ കടുത്ത മത്സരത്തിനിടയിലും ടീം സ്പിരിറ്റും സ്നേഹവും അനുകമ്പയും പ്രദർശിപ്പിച്ചു ഞങ്ങളുടെയെല്ലാം ഭക്തിബഹുമാനാദരങ്ങൾ പിടിച്ചുപറ്റാൻ നിഷ്കളങ്കനായ അച്ചനു നിഷ്പ്രയാസം കഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്ന് എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്. പന്തുകളിയുടെ ബാലപാഠം അദ്ദേഹം തുമ്പമൺ മുറിപ്പാറമണ്ണിലായിരുന്നു പഠിച്ചത്. പിന്നീട് കോട്ടയം എം.ഡി., സി.എം.എസ്. കോളജ്, സെറാമ്പൂർ കോളജ് എന്നിവയുടെ ഗ്രൗണ്ടുകളിൽ ഫുട്ബോളിലെ പറക്കും ഫോർവേഡായി പരിലസിച്ചു. 1953-ൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനമേറ്റതോടെ കളികളിൽ നിന്നു വിരമിച്ച് കളികളുടെ ഒരു പ്രമുഖ കാഴ്ചക്കാരനായി മാറി.

റമ്പാനായ ശേഷം ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോടൊപ്പം. നിൽക്കുന്നത് ഡീക്കൻ ഡാനിയേൽ എൻ. വർഗീസ്.

3

വൈദികൻ

വൈദിക പാരമ്പര്യമുള്ള ഒരു പ്രശസ്ത കുടുംബത്തിലെ അംഗമെന്ന നിലയിൽ പി. ഇ. ഡാനിയേലിനു ബാല്യം മുതൽതന്നെ സഭാകാര്യങ്ങളിൽ വർദ്ധിച്ച ഉത്സാഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ സഭാജീവിത പരിശീലനം സ്വപിതാവായ ഈശോ കത്തനാരിൽനിന്നു ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മലങ്കരസഭാ ഭാസുരൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നാണ് 1921-ൽ പി. ഇ. ഡാനിയേൽ കോറൂയോ പട്ടവും ശ്ലേറിസ്ഥാനവും സ്വീകരിച്ചത്.

മലങ്കരസഭയുടെ തേവോലോഗോസ് എന്നു ശീമരാജ്യങ്ങളിൽ പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ പരിപാവന കരങ്ങൾവഴി ലഭിച്ച ആത്മികജീവശക്തി ദൈവാശ്രയത്താലും സ്ഥിരപരിശ്രമത്താലും ഡാനിയേൽ ശ്ലേറി വളർത്തി. ബി.എ., ബി.ഡി. ബിരുദങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കി. 1936-ൽ പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകനായി. തുടർന്ന് തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന ഇടവകയുടെ സെക്രട്ടറിയായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. 1938 മുതൽ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ പുത്തൻകാവ് ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിയോടൊന്നിച്ച് സഭാപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സജീവപങ്കാളിയായി. 1938 മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഒരു പ്രതിസന്ധി വർഷമായിരുന്നു.

നിരണം ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ യൗസേഫ് മാർ സേവേറിയോസ് റോമ്മാസഭയിൽ ചേർന്നു. കൂനിന്മേൽ കുരുവെന്നപോലെ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി കോട്ടയം ജില്ലാക്കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്ത സമുദായക്കേസും മലങ്കരസഭയിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. സഭയിൽ പ. ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ, പാമ്പാടി മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, പുത്തൻകാവ് മാർ പീലക്സിനോസ് എന്നീ മൂന്നു മഹാചാര്യന്മാർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ബാവാതിരുമേനിക്കു കോട്ടയം സെമിനാരിയിലും, പാമ്പാടി തിരുമേനിക്കു പരുമല സെമിനാരിയിലും സ്ഥിരതാമസമാക്കേണ്ടി വന്നു.

തിരുവിതാംകോടു മുതൽ മരത്തുംകോടു വരെയുള്ള പള്ളികളുടെ ഭരണച്ചുമതലകൾ പുത്തൻകാവ് തിരുമേനിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായി. ഈ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ, തുമ്പമൺ മെത്രാസന ഓഫീസ് ചുമതലകളും മറ്റും സെക്രട്ടറി ഡാനിയേൽ ശ്ലേറിയെ ഏല്പിച്ചശേഷം പുത്തൻകാവ് തിരുമേനി മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പൊതുരംഗത്തേക്കു നീങ്ങി. 1938-ൽ കൊല്ലം ഭദ്രാസന മെത്രാനായി മാർ തേവോദോസിയോസ്

തിരുമേനിയും, 1940-ൽ നിരണം മെത്രാനായി മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയും വാഴിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ, പുത്തൻകാവ് തിരുമേനിയുടെ ഭാരങ്ങൾ അല്പം കുറഞ്ഞുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം പത്തനംതിട്ടയിലേക്കു സ്ഥിരതാമസത്തിനു മടങ്ങിവന്നില്ല. അടൂർ പൊങ്ങലടിയിലും ചെങ്ങന്നൂർ ബെഥേലിലും തിരുമേനി ആരംഭിച്ചിരുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കി, അവിടെ സ്ഥിരതാമസമായി. ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു ദിവസം പത്തനംതിട്ടയിലെത്തി ഡാനിയേൽ ക്ലേറിയുടെ സഭാപ്രവർത്തനങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കുകയും ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

പത്തനംതിട്ടയിൽ 1938-ൽ ആരംഭിച്ചിരുന്ന വൈദികസെമിനാരിയിൽ തിരുമേനി ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു ദിവസം ക്ലാസ്സുകൾ എടുത്തുവന്നു. മലങ്കരസഭാ പ്രതിസന്ധി മൂലം അടഞ്ഞുപോയ കോട്ടയം വൈദികസെമിനാരിക്കു പകരം ഒരു നിശ്ചിതകാലത്തേക്കു (3 വർഷം) മാത്രം നടത്തിയ പ്രസ്തുത സെമിനാരിയിൽ ഏഴു ശെമ്മാശ്ശന്മാരെ പരിശീലിപ്പിച്ചു. പ. മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ ഈ സെമിനാരിയിലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു.

ഭദ്രാസനത്തിലെ ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി രൂപവൽക്കരിച്ച മിഷൻ ബോർഡിന്റെ പ്രവർത്തന വളർച്ചകളിൽ പുത്തൻകാവ് തിരുമേനി വളരെയധികം താല്പര്യം എടുത്തിരുന്നു. ഭദ്രാസന ഓഫീസ്, വൈദിക സെമിനാരി, ആത്മീയ സംഘടനകൾ എന്നിവയുടെ ചുമതലകൾ ഡാനിയേൽ ക്ലേറിയെ പൂർണ്ണമായും ഭരമേല്പിച്ചു.

കുശാഗ്രബുദ്ധിയും നിരീക്ഷണശക്തനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഡാനിയേൽ ക്ലേറിയെ തന്റെ പിൻഗാമിയായിത്തന്നെ കണ്ടു. അല്പത്തിന്മേൽ വിശ്വസ്തനും പ്രാപ്തനുമായി കണ്ടെത്തിയ ഡാനിയേൽ ക്ലേറിയെ, തിരുമേനി അധികത്തിന്മേൽ അധികാരിയാക്കി.

1938-1951 കാലത്ത് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മേൽനോട്ടത്തിലും, 1951 മുതൽ നാളിതുവരെ പൊതുസഹകരണത്തിലും, ദൈവാശ്രയത്തിലും കൂടി ഡാനിയേൽ ക്ലേറി/ശെമ്മാശ്ശൻ/കശ്ശീശാ/റമ്പാൻ/മെത്രാൻ ചെയ്ത പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ആകെത്തുകയത്രേ വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ ഭദ്രാസനത്തിൽ തല ഉയർത്തി നിൽക്കുന്ന വിശിഷ്ട

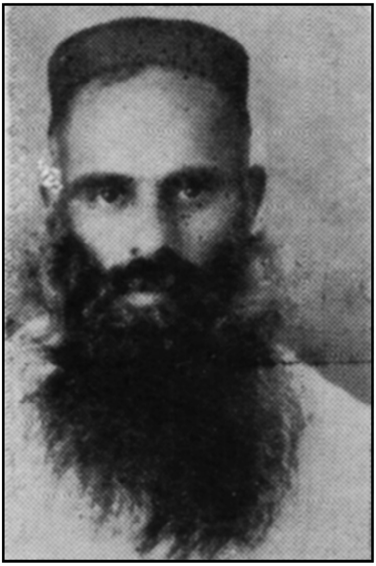

സ്ഥാപനങ്ങൾ, സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആത്മികസംഘടനകൾ മുതലായവ. തന്റെ മുൻഗാമിയുടെ വിദൂരസ്വപ്നങ്ങളായിരുന്ന കോളജ്, അരമന, ദയറാ ചാപ്പൽ മുതലായവ ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനി പ്രാർത്ഥനയും പ്രയത്നവും വഴി സാക്ഷാൽകരിച്ചു. 1938 മുതലുള്ള 50 വർഷക്കാലത്തെ സേവനം പിന്നിട്ട ധന്യമായ ഒരു ജീവിതമാണു തിരുമേനിയുടേത്.

സ്വപിതാവ് ഓമല്ലൂർ, കൈപ്പട്ടൂർ മുതലായ പള്ളികളുടെ വികാരിയായിരുന്നതിനാൽ പ്രസ്തുത ഇടവകകളിലെ ആരാധനകളിൽ ശെമ്മാശ്ശൻ സഹായകനായി പങ്കെടുത്തുവന്നു. ഇങ്ങനെ ഭാവി സഭാസേവനത്തിനുള്ള നേതൃത്വം സ്വപിതാവിൽ നിന്നുതന്നെ ലഭിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. 1937-ൽ പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനിയുടെ സെക്രട്ടറിയായി പത്തനംതിട്ട അരമനയിൽ താമസമാരംഭിച്ചതോടെയാണു ഡാനിയേൽ ക്ലേറി സഭാസേവനരംഗത്തു സജീവമായി പ്രവേശിച്ചത്. 1938 ഡിസംബർ 11-നു ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായിൽ നിന്നു പൂർണ്ണശെമ്മാശുപട്ടവും 1944 ജൂൺ 9-നു കശ്ശീശാപട്ടവും സ്വീകരിച്ചു. വൈദികപട്ടം ലഭിച്ചതിനെ തുടർന്ന് ഓമല്ലൂർ, കൈപ്പട്ടൂർ പള്ളികളിൽ സഹവികാരിയായും സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. സഹപട്ടക്കാരനെന്ന നിലയിൽ അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയോടൊപ്പമുള്ള ഇടവക സേവനമായിരുന്നതിനാൽ പൂർണ്ണസമയവും അതിനുവേണ്ടി വേർതിരിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും സ്വന്തം ഇടവകകളിലെ എല്ലാ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിലും അച്ചൻ ശ്രദ്ധചെലുത്തുകയും ആവശ്യമായ ശുശ്രൂഷകളിൽ സന്നിഹിതനാകുകയും ചെയ്തുവന്നു. 1936-ൽ രൂപവൽക്കരിച്ച മലങ്കര ക്രിസ്ത്യൻ സമാജത്തിന്റെയും 1937 മുതൽ 1953 വരെ തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന ഇടവകയുടെയും സെക്രട്ടറിയായിരുന്നു. 1951-ൽ കാലംചെയ്ത പുത്തൻകാവ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനം ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഭദ്രാസന ഇടവകയുടെ അനുദിനകാര്യങ്ങളിൽ ഫാദർ പി. ഇ. ഡാനിയേൽ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ മെത്രാനാകുന്നതിനുള്ള ഒരു പരിശീലനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു ഈ ട്രയൽ എന്ന് പിന്നീടു കാലം തെളിയിച്ചു. തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറിയായിരുന്നപ്പോൾ ഭദ്രാസനത്തിലെ എല്ലാ പള്ളികളും ഔദ്യോഗികമായി സന്ദർശിക്കുന്നതിനും

യോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും പള്ളിയാരാധന, കൂദാശകൾ എന്നിവയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനും സാധിച്ചു എന്നുള്ളതും ഒരു വലിയ നേട്ടം തന്നെയായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം മെത്രാനായശേഷം ഭദ്രാസനഭരണം വളരെ സുഗമമായി നടത്താൻ സാധിച്ചു. പുത്തൻകാവ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാലശേഷം രണ്ടു വർഷം ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഭദ്രാസന ഭരണച്ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നതിനാൽ പ്രശസ്ത സുറിയാനി പണ്ഡിതനും പിന്നീട് കാതോലിക്കായുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലും പരിശീലനം ലഭിച്ചു. മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്കു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്ന് ഫാ. പി. ഇ. ഡാനിയേലിന് 1951 സെപ്തംബർ 21-നു റമ്പാൻസ്ഥാനം ലഭിച്ചു.

ഞങ്ങൾ ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയ കാലയളവിൽ മധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ ഇന്നു കാണുന്ന കോളജുകൾ ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ലായിരുന്നു. 1950-കളിലാണ് പത്തനംതിട്ട, കോഴഞ്ചേരി, തിരുവല്ല, പന്തളം എന്നിവിടങ്ങളിലെ കോളജുകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നത്. പത്തനംതിട്ടയിൽ ഒരു കോളജ് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു കഠിനപ്രയത്നം ചെയ്ത തെങ്ങുംതറയിൽ ഗീവറുഗീസ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ മുതലായവരോടൊപ്പംതന്നെ ഫാ. പി. ഇ. ഡാനിയേലും ഉണ്ടായിരുന്നു. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ കീഴിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ ഉന്നത പഠനകേന്ദ്രവും കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജാണ്. 1952-ൽ രാജപ്രമുഖനായിരുന്ന തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് ബാലരാമവർമ്മയാണ് കോളജ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത്. യോഗത്തിൽ മനോരമ പത്രാധിപർ കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. കോളജിന്റെ പ്രഥമ പ്രിൻസിപ്പൽ എന്ന നിലയിൽ അന്നു റമ്പാനായിരുന്ന ഫാ. പി. ഇ. ഡാനിയേൽ തന്നെയാണു നിയമിക്കപ്പെട്ടത്. അച്ചടക്കത്തിന്റെയും മികച്ച അദ്ധ്യയനത്തിന്റെയും കാര്യത്തിൽ പ്രിൻസിപ്പലിനു അടിത്തറപാകാൻ കഴിഞ്ഞു. തന്റെ സേവനരംഗം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അതുല്യമായ മുന്തിരിത്തോട്ടമാകയാൽ പന്ത്രണ്ടു മാസം കഴിഞ്ഞു പ്രിൻസിപ്പലിനെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി വാഴിക്കുകയാണുണ്ടായത്. പിന്നീട് അദ്ദേഹം കോളജ് ഗവേണിംഗ് ബോർഡ് ചെയർമാനായി തുടരുകയും കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജിന്റെ ബഹുമുഖ വികസനത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കുംവേണ്ടി ഉത്സാഹിക്കുകയും ചെയ്തു. മെത്രാനായശേഷം പ്രത്യേക അരമനയില്ലാതെ കുറെനാൾ ദയറായുടെ നാലുകെട്ടിന്റെ ഒരു മുറിയിൽ തന്നെ താമസിച്ചു. പഴയ ചെറിയ ഇരുനില അരമന സ്വന്തം പ്ലാൻ അനുസരിച്ച് 1958-ലാണ് പണിതീർത്തത്. അരമനചാപ്പലിന്റെ പണി 1960-ൽ ആരംഭിച്ചു 1963-ൽ പൂർത്തിയാക്കി.

4

മെത്രാപ്പോലീത്താ

പുത്തൻകാവ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 1951 ഏപ്രിൽ 17-നു കുന്നംകുളത്തിനടുത്തുള്ള മരത്തുംകോടു വച്ച് ഹൃദ്രോഗം മൂലം കാലംചെയ്തതിനെ തുടർന്ന് തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിനു വൈധവ്യം നേരിട്ടു. തൽക്കാലത്തേക്കു ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ നിയോഗിച്ചു എങ്കിലും സഭയിൽ ഏതാനും മെത്രാന്മാരെ ഉടനടി വാഴിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നത്തെപ്പോലെ അപലപനീയവും അപഹാസ്യവുമായ പ്രചാരണവും വോട്ടുപിടിത്തവും ഒന്നുംകൂടാതെ യോഗ്യരായ ഫാ. വി. കെ. മാത്യൂസ്, ഫാ. പി. ഇ. ഡാനിയേൽ, ഫാ. മാത്യൂസ് പാറേട്ട് എന്നിവരെ മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്കു മലങ്കര അസോസിയേഷൻ ഐകകണ്ഠ്യേന തെരഞ്ഞെടുത്തു. അസോസിയേഷന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപെടാതെ കഴിഞ്ഞവരും എല്ലാവിധത്തിലും യോഗ്യരുമായിരുന്ന മൂക്കഞ്ചേരിൽ എം. പി. പത്രോസ് റമ്പാൻ, ഫാ. ഇ. മാത്യൂസ് എന്നിവർക്കും മെത്രാൻപട്ടം നൽകുന്നതിനു ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവ തീരുമാനിക്കുകയും ബാവായുടെ ഈ തീരുമാനം അസോസിയേഷൻ അംഗീകരിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഭരണച്ചുമതല ഫാ. പി. ഇ. ഡാനിയേലിനു തന്നെയായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ആർക്കുംതന്നെ സംശയം ഇല്ലായിരുന്നു. തന്റെ മുൻഗാമിയുടെ പേരും അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. അങ്ങനെ 1953 മെയ് 15-നു കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരിവളപ്പിലെ മാർ ഏലിയാ ചാപ്പലിൽ വച്ച് മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ്, മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, പത്രോസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ്, മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ് എന്നിവരെ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സുന്നഹദോസ് വാഴിച്ചു.

തുടർന്ന് തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിനുണ്ടായ നേട്ടങ്ങൾ ആധുനിക സഭാചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അന്ന് 125 പള്ളികളുണ്ടായിരുന്ന ഭദ്രാസനം ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ താരതമ്യേന മറ്റു ഭദ്രാസനങ്ങളെക്കാൾ എല്ലാവിധത്തിലും പുരോഗമിച്ചു. നവംനവങ്ങളായ പദ്ധതികളും ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പുരോഗതിയും, വൈദികരുടെ

സഹകരണവും, തിരുമേനിയുടെ സംഘടനാശേഷിയും, വൈദികരുടെ ശമ്പളപദ്ധതിയും എല്ലാം ഭദ്രാസനത്തിനു നവോത്ഥാനം കൈവരുത്തി. മാർ ബേസിൽ ദയറായുടെ സുപ്പീരിയർ, സ്റ്റാൻഡിംഗ് കമ്മിറ്റി, എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് എന്നിവയുടെ സെക്രട്ടറി, എപ്പിസ്കോപ്പൽ കൗൺസിൽ അംഗം, റൂൾസ് കമ്മിറ്റി ചെയർമാൻ എന്നീ നിലകളിലും ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവായുടെ മരണം വരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസിസ്റ്റന്റ് എന്ന നിലയിലും പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രവർത്തിച്ചു. പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ അസിസ്റ്റന്റായതിനെ തുടർന്ന് ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു ദിവസം ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ എത്തുകയും ബാവായ്ക്കു വരുന്ന എല്ലാ എഴുത്തുകൾക്കും കൃത്യമായി മറുപടി അയയ്ക്കുകയും നയപരമായ കാര്യങ്ങളിലും മറ്റും ബാവായെ ഉപദേശിക്കുകയും വേണ്ട ആലോചനകളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും പതിവായിരുന്നു. ബാവായ്ക്കു മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസവും മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു ബാവായോടുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളും വർണ്ണനാതീതമായിരുന്നു. അതീവ രഹസ്യമായി ഇന്നും നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു കാര്യം മാത്രം വെളിപ്പെടുത്തിയാൽ ഈ വസ്തുത കൂടുതൽ മനസ്സിലാകും.

മലങ്കരസഭയിൽ 1958-ൽ സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിച്ചശേഷം പാത്രിയർക്കീസുബാവായെ മലങ്കരസഭയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു വൈകാരിക ഐക്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച കാര്യത്തിൽ സഭാകേന്ദ്രത്തിലെ ഉന്നതവ്യക്തികൾ രണ്ടു തട്ടിലായി. തങ്ങളുടെ വാദമുഖങ്ങൾ നിരത്തി ഒരു വിഭാഗം ക്ഷണിക്കേണ്ടെന്നും മറ്റൊരു വിഭാഗം ക്ഷണിക്കണമെന്നും വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ക്ഷണിച്ചാൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളും എതിരാളികൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരുന്നു. സഭാസ്നേഹത്തെ മുൻനിർത്തിയുള്ളതാണ് ഇരുകൂട്ടരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ എന്നും ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

എന്നാൽ പാത്രിയർക്കീസിനെ മലങ്കരയിലേക്കു ക്ഷണിക്കണമെന്ന ശക്തമായ അഭിപ്രായമായിരുന്നു അസിസ്റ്റന്റ് തിരുമേനിയുടേത്. ഇതു സംബന്ധിച്ച ക്ഷണക്കത്തിന്റെ നക്കൽ പരേതരായ കെ. എം. ചെറിയാനും, എൻ. എം. ഏബ്രഹാമും ചേർന്നാണ് അതിരഹസ്യമായി മനോരമയിൽ വച്ചു തയ്യാറാക്കിയത്. ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പതിവുപോലെ കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ

എത്തിയ ദിവസം ഈ ക്ഷണക്കത്തിന്റെ നക്കൽ വായിച്ചു ചില്ലറ തിരുത്തുകൾ വരുത്തുകയും ബാവായെ വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ച് അനുമതി വാങ്ങുകയും ക്ഷണക്കത്തിന്റെ കാര്യം അരമനയിലുള്ള ചില എതിരുകാർ അറിയാതെ ആൾവശം കൊടുത്തയച്ച് കോട്ടയം ടൗണിൽ ടൈപ്പുചെയ്യുകയും പിന്നീട് ബാവായുടെ ഒപ്പു വാങ്ങി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തയയ്ക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. ഇതിനുശേഷം വൈകിട്ട് മെത്രാപ്പോലീത്താ മടങ്ങിപ്പോയി. ക്ഷണക്കത്തയച്ച കാര്യം അറിയാതെ എതിരുള്ളവർ അന്നു വൈകിട്ട് ബാവായെ കണ്ട് ക്ഷണക്കത്തയയ്ക്കരുതെന്നു വീണ്ടും അഭ്യർത്ഥിച്ചു. കത്ത് താൻ ഒപ്പിട്ടു കൊടുത്തു പോയല്ലോ എന്നും അയച്ചോ എന്നു തനിക്കറിഞ്ഞു കൂടെന്നും മെത്രാപ്പോലീത്തായോടു ചോദിച്ചാലറിയാമെന്നും എല്ലാം അറിഞ്ഞിരുന്ന ബാവാ തന്ത്രപൂർവ്വം മറുപടിയും നൽകി. ഏതായാലും ഈ ക്ഷണക്കത്തനുസരിച്ച് അന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മലങ്കരയിൽ വന്നില്ല. പിന്നീട് ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കാതോലിക്കായായി വാഴിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി 1964-ൽ പാത്രിയർക്കീസ് വരികയാണുണ്ടായത്. കൊച്ചി ഇടവകയുടെ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അകാലനിര്യാണത്തെ തുടർന്ന് ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനി കൊച്ചി ഇടവകയുടെ ചുമതലയും കുറച്ചുനാൾ വഹിച്ചു. ഇതോടൊപ്പംതന്നെ ഓർത്തഡോക്സ് യുവജനപ്രസ്ഥാനം, വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം എന്നിവയുടെ പ്രസിഡണ്ടായിരുന്ന് യുവലോകത്തിനു ശരിയായ നേതൃത്വം നൽകിവന്നിരുന്നു.

ഇന്ത്യയിലും വിദേശങ്ങളിലും വളരെയധികം പര്യടനം നടത്താൻ തിരുമേനിക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഭകളുടെ ലോകകൗൺസിലിന്റെ രണ്ടാമത്തെ സമ്മേളനം അമേരിക്കയിലെ ഇവാൻസ്റ്റണിൽ നടന്നപ്പോൾ മലങ്കരസഭയെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്തത് പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോ

ലീത്തായായിരുന്നു. മടക്കയാത്രയിൽ ഇംഗ്ലണ്ട്, ഫ്രാൻസ്, സ്വിറ്റ്സർ ലണ്ട്, ഗ്രീസ് മുതലായ രാജ്യങ്ങളും വിശുദ്ധ നാടുകളും സന്ദർശിക്കു കയുണ്ടായി. സിംഗപ്പൂരിലെ പള്ളികൂദാശയ്ക്കുവേണ്ടി 1959-ൽ പോയ പ്പോൾ ദക്ഷിണ പൂർവ്വേഷ്യയിലെ പല ഇടവകകൾ സന്ദർശിക്കുകയും കോലാലമ്പൂരിലെ ഹോസ്റ്റലിനു തറക്കല്ലിടുകയും ചെയ്തു. റോഡ്സ് ദ്വീപിൽ 1962-ൽ നടന്ന പാൻ ഓർത്തഡോക്സ് സമ്മേളനത്തിലും തിരുമേനി സംബന്ധിച്ചു. 1963-ൽ മോസ്കോയിൽ നടന്ന റഷ്യൻ ഓർ ത്തഡോക്സ് പാത്രിയർക്കീസ് അലക്സിസിന്റെ മെത്രാനഭിഷേക കനക ജൂബിലിയിൽ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസുമൊന്നിച്ച് (പിന്നീട് പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവാ) മലങ്കരസഭയെ പ്രതിനി ധാനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ഹെയ്‌ലി സെലാസി 1965 ജനുവരിയിൽ എത്യോപ്യയുടെ തലസ്ഥാന നഗരമായ ആഡീസ് അബാബായിൽ പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാതലവന്മാരുടെ ഒരു സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടി. മലങ്കരസഭയിൽ നിന്ന് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പോയ പ്രതിനിധി സംഘത്തിൽ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് സെക്രട്ടറി ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ്, പൗലൂസ് മാർ പീല ക്സിനോസ്, ദേവലോകം അരമന മാനേജരായിരുന്ന ഫാ. റ്റി. സി. ജേക്കബ്, എത്യോപ്യയിൽ ജോലിചെയ്തുവന്ന ഫാ. ഡോ. വി. സി. സാമുവൽ, ഫാ. ഡോ. കെ. സി. ജോസഫ് എന്നിവരും പങ്കെടുത്തു. സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാതലവനായ പ. യാക്കൂബ് തൃതീ യൻ പാത്രിയർക്കീസും ഇതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഇപ്രകാരം ഒരു സമ്മേളനം നടത്തണമെന്നുള്ള ആശയം മുന്നോട്ടുവച്ചത് കാലംചെയ്ത ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമനായിരുന്നു. എത്യോപ്യൻ സമ്മേ ളനവും വിവിധ പള്ളികളിലെ സ്വീകരണങ്ങളും ജീവിതത്തിലെ അവി സ്മരണീയ സംഭവങ്ങളാണെന്നത്രെ ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സി നോസ് തിരുമേനി ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞത്. പല സ്ഥലങ്ങളിലും മെത്രാ പ്പോലീത്തായ്ക്കു മറുപടി പറയേണ്ടിയിരുന്നു. അപ്പോഴെല്ലാം മലങ്കര സഭയുടെ മഹത്തായ പാരമ്പര്യം തിരുമേനി വിവരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ യാത്രാവേളയിലാണ് മൂസൽ സെന്റ് തോമസ് പള്ളിയിൽ നിന്നു വി. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ തിരുശേഷിപ്പ് പ. ഔഗേൻ ബാവായോ ടൊപ്പം ഏറ്റുവാങ്ങി കോട്ടയത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നത്. മെത്രാൻസ്ഥാന ത്തേക്കു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഫാ. എം. വി. ജോർജ്, ഫാ. പോൾ വറുഗീസ്, ഫാ. കെ. കെ. പുന്നൂസ്, ഫാ. കെ. സി. തോമസ്, ഫാ. പി.

വി. ജോസഫ് എന്നിവർക്ക് 1975 ഫെബ്രുവരി 16-നു പുത്തൻകാവു പള്ളിയിൽ വച്ചു ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ റമ്പാൻസ്ഥാനം നൽകി. ശുശ്രൂഷ രണ്ടര മണിക്കൂർ നീണ്ടുനിന്നു. പിറ്റേ ദിവസം നിരണം സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽവച്ച് അവരെ മെത്രാന്മാരായി വാഴിച്ചപ്പോൾ മുഖ്യകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചത് പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായായിരുന്നു. ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് മുഖ്യ സഹകാർമ്മികരിൽ ഒരാളായിരുന്നു.

ഒരു മഹത്തായ പാരമ്പര്യം സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് പ്രായാധിക്യത്തെ മുൻനിറുത്തി പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവാ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തതിനെ തുടർന്ന് നിയുക്ത കാതോലിക്കായായിരുന്ന മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ 1975 ഒക്ടോബർ 27-നു കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി ചാപ്പലിൽവച്ചു മലങ്കരയിലെ അഞ്ചാമത്തെ കാതോലിക്കായായി അവരോധിച്ചു. സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായ പാറേട്ട് മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ്, ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് എന്നിവരായിരുന്നു ഇതു സംബന്ധിച്ച ശുശ്രൂഷകൾക്കു മുഖ്യകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചത്.

തുമ്പമൺ മെത്രാസനത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി പുത്തൻകാവ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അഭ്യസ്തവിദ്യരും സമുദായ സേവനതല്പരരുമായ ഒരു സംഘം ആളുകളെ കണ്ടുപിടിച്ചു രൂപ കല്പന ചെയ്തതാണ് ബേസിൽ ദയറ. സ്വന്തം വീടു വിട്ട് അതിൽ ആദ്യം താമസിച്ചത് കർമ്മകുശലനും സൗമ്യനുമായ പി. ഇ. ഡാനിയേൽ ക്ലേറിയാണ്. പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനിയുമൊന്നിച്ച്

പ. ഗീവർഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവായ്ക്കും സഹോദര മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്കുമൊപ്പം.

താമസിക്കുമ്പോൾ ഇവർ ഇരുവരും കൂടിയാണു ബേസിൽ ദയറായുടെ സമഗ്രമായ ആശയത്തിനു അന്തിമരൂപം നൽകിയത്.

പരേതനായ ഫാ. വി. സി. ജോർജ് (ളാക്കൂരച്ചൻ) 1937-ൽ ദയറായിൽ ചേർന്നു. അദ്ദേഹം ഭദ്രാസന ജോലികൾക്കു പുറമേ സ്കൂൾ സംബന്ധിച്ച ജോലികളും ചെയ്തുവന്നു. ദയറായിക്കുവേണ്ടി 12 മുറികൾ ഉള്ളതും ഓരോ വശത്തും മധ്യഭാഗത്തായി ഓരോ ഇടനാഴിയുള്ളതുമായ നാലുകെട്ടിനു തുടർന്നു ശ്രമം ആരംഭിച്ചു. 1948 ആയപ്പോഴേക്കും കെട്ടിടത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറും വടക്കുമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ പൂർത്തിയായി. 1948 ജനുവരി 14-നു മാർ ബേസിലിന്റെ നാമത്തിൽ ദയറാ കൂദാശ ചെയ്യുകയും മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഫാ. ഡാനിയേലും അതിൽ താമസമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സമയത്തു വേറെ അഞ്ചുപേർ കൂടി ദയറായിൽ എത്തി. എല്ലാവരും സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകരായിരുന്നതിനാൽ ചെലവുകൾ നടത്താൻ പ്രയാസം ഇല്ലായിരുന്നു. 1954-ൽ ആണ് നാലുകെട്ടിന്റെ ബാക്കി ഭാഗം പണിതീർത്തത്. മലമേൽ ശോഭിക്കുന്ന ലളിത സുന്ദരമായ മന്ദിരം - അതിന്റെ മുറ്റത്തു പടർന്നു പന്തലിച്ചു നിന്നിരുന്ന വലിയ മുന്തിരിച്ചെടിയിലെ കുലകൾ ദയറാ ഫലദായകമാവുമെന്നുള്ളതിന്റെ പ്രതീകമായിരുന്നു. അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം 12-ൽ കൂടി. സ്കൂളിലും കോളജിലും ജോലിയുണ്ടായിരുന്ന മിക്കവരും വിശ്രമവേളകളിൽ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ വിവിധ ചുമതലകളും വഹിച്ചിരുന്നു. തിരുമേനി സഹപ്രവർത്തകരെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുകയും കണ്ണു മടച്ചു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അക്കാലത്തു തിരുമേനിയുടെ വിശ്വാസവും സ്നേഹവും ആർജ്ജിച്ചവരിൽ പരേതരായ ഫാ. വി. സി. ജോർജ്, ഫാ. റ്റി. എം. വറുഗീസ്, ഫാ. എ. റ്റി. ഗബ്രിയേൽ എന്നിവരും ഫാ. കെ. സി. ഉമ്മൻ, ഡീക്കൻ പി. എസ്. സാമുവൽ, ഫാ. പി. എം. കുറിയാക്കോസ്, ഡീക്കൻ സി. ഒ. വറുഗീസ്, ഡീക്കൻ എം. കെ. തോമസ്, ഡീക്കൻ എം. ഇ. ഇടിക്കുള, സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി, സി. എം. ചെറിയാൻ ആറാട്ടുപുഴ, എയർഫോഴ്സിൽ നിന്നു റിട്ടയർ ചെയ്തശേഷം വന്ന സി. വി. മാത്യൂസ് തുമ്പമൺ മുതലായവർ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇവരിൽ മിക്കവരും പിന്നീട് ദയറാ വിട്ട് വിദേശങ്ങളിൽ മെച്ചപ്പെട്ട മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയും ചിലർ വിവാഹജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ഏതാനുംപേർ കൂറുമാറുകയുമാണുണ്ടായത്. മാർ പീലക്സിനോസ്, ഫാ. ഫിലിപ്പോസ് തോമസ് (പിന്നീട് മാർ യൗസേബിയോസ്) എന്നിവരും ഫാ. പി. എം. കുറിയാക്കോസും (പിന്നീട്

മാർ ക്ലീമ്മിസ്), സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടിയും ദയറായിൽ താമസിച്ചു വന്നു.

അനുസരണം ബലിയേക്കാൾ മെച്ചം എന്നു ചിന്തിക്കുന്നവർക്കേ ദയറാജീവിതം സാധിക്കുകയുള്ളു. ക്രമമായ ആരാധനയും സന്യാസ ജീവിതചര്യകളും ദയറായുടെ മുഖമുദ്രയാണ്. അവ അനുഷ്ഠിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എഴുതപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ നിയമങ്ങളും ദയറായ്ക്കുണ്ട്. ചില അംഗങ്ങൾ മരിക്കുകയും മറ്റു ചിലർ പദവിക്കും പണസമ്പാദനത്തിനും വേണ്ടി സ്ഥലംവിടുകയും ചെയ്തതിനാൽ മുമ്പ് നന്നായി പ്രവർത്തിച്ചുവന്ന ദയറ മന്ദീഭവിച്ചു എന്ന വസ്തുത നിഷേധിക്കാനാവില്ല. സ്ഥാപകന്റെ സ്വപ്നം പൂവണിയണമെങ്കിൽ ഇനിയും ബഹുദൂരം സഞ്ചരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന് ഒരു നവോത്ഥാനം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ പ്രതിഷ്ഠയോടും പ്രതിജ്ഞയോടും കൂടുതൽ ചെറുപ്പക്കാർ വെള്ളിയും പൊന്നും വേണ്ടെന്നു തീരുമാനിച്ചു സഭാസേവനത്തിന് എത്തുകയും അവർ സഭയ്ക്കും ഭദ്രാസനത്തിനും ശക്തി പ്രദാനം ചെയ്യുകയും വേണം. അതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട ചുമതല എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടെന്നും അനുസ്മരിപ്പിക്കട്ടെ.

മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയശേഷം സഭാകേന്ദ്രത്തിലെയും ബഹുമുഖ ചുമതലകളിൽ കുരുങ്ങിപ്പോയ ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിക്കു ദയറായുടെ പുനരുജ്ജീവനത്തിനു കൂടുതൽ സമയം കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയിൽ ശ്രമസാധ്യമായ ഒരു കാര്യവുമാണ്. അതു തിരുമേനിയുടെ പിൻഗാമികൾ നിറവേറ്റുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള തേക്കുതോട്, തണ്ണിത്തോട്, മണ്ണീറ മുതലായ മലയോരഭാഗങ്ങളിൽ പള്ളികളും ഇടവകകളും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ തിരുമേനി ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രയത്നങ്ങൾ അവിസ്മരണീയമാണ്. ശനിയാഴ്ചതന്നെ ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ എത്തി താമസിച്ചാണു പള്ളികൾ സന്ദർശിച്ചു വന്നത്. പലപ്പോഴും വനമധ്യത്തിലെ ഇടവഴികളിലൂടെ മൈലുകൾ നടക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുമുണ്ട്. മലങ്കരയിൽ ഭദ്രാസന ഡയറക്ടറി ആദ്യമായി തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു തിരുമേനിയാണ്. ബാലസമാജം എന്ന ആദ്ധ്യാത്മിക സംഘടനയും തിരുമേനിയുടെ സൃഷ്ടിയാണ്.

ഒരു ദിവസം എങ്ങനെ കടന്നുപോകുന്നു

ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് ഒരു ദിവസം ചെലവഴിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നു നോക്കാം. സമയം പുലർച്ചെ അഞ്ചു മണി. പ്രഭാതം പൊട്ടിവിടർന്നതേയുള്ളു. ബേസിൽ ദയറാ ചാപ്പലിൽ മണി മുഴങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. തിരുമേനി ചാപ്പലിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. പിന്നാലെ ദയറായിലെ അംഗങ്ങളും. വരാൻ വൈകുന്നവർക്കുവേണ്ടി അല്പസമയം കാത്തിരിക്കും.

രാത്രി, പ്രഭാത നമസ്കാരങ്ങൾക്കുശേഷം പുതിയ ദിവസത്തെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ചാപ്പലിൽ തന്നെയിരുന്ന് 15 മിനിറ്റെങ്കിലും വേദപുസ്തകം വായിച്ചു ധ്യാനിക്കും. തുടർന്നു മുറിയിൽ വന്നു കറുത്ത ളോഹയും ചുവന്ന കുപ്പായവും മാറി വെള്ളക്കുപ്പായം ധരിക്കുന്നു. പിന്നീട് ദയറായുടെ ചുറ്റും പല പ്രാവശ്യം വേഗത്തിൽ ചുറുചുറുക്കോടെ നടക്കും. ഇതിനിടയിൽ പുതിയ ചെടികൾ നടുക, വെള്ളം ഒഴിച്ചു നനയ്ക്കുക, ചില ചെടികൾക്കു സ്ഥാനചലനം കൊടുക്കുക എന്നിവയെല്ലാം നടക്കുന്നുണ്ടാവും. ഇത്തരം ലഘുജോലികളിൽ ഒരു മണിക്കൂറോളം ചെലവഴിച്ചശേഷം തണുത്തവെള്ളത്തിൽ കുളിക്കും. പ്രഭാതഭക്ഷണത്തിനു മുമ്പായി കുറെ വായിക്കുകയും എഴുതുകയും പതിവാണ്. എട്ടു മണിക്കുള്ള പ്രഭാതഭക്ഷണം മറ്റ് അംഗങ്ങളോടൊപ്പം പൊതുഭക്ഷണശാലയിലാണ്. സാധാരണ ഇഡ്ഡലിയോ ദോശയോ ആയിരിക്കും പ്രധാന വിഭവം.

നോമ്പുകാലത്തു പ്രഭാതഭക്ഷണമില്ല. ബുധൻ, വെള്ളി ദിവസങ്ങളിൽ കട്ടംകാപ്പിയാണു കുടിക്കുക. മറ്റു ദിവസങ്ങളിലും പാൽ നിർബന്ധമില്ല. ഭക്ഷണം കുറച്ചേ കഴിക്കുകയുള്ളു. 1970-ൽ വാതരോഗം പിടിപെടുന്നതുവരെ ഒരു മരുന്നും കഴിക്കാറില്ലായിരുന്നു. സ്വഭവനത്തിൽ നിന്ന് ഇളയ സഹോദരൻ കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നതും എള്ളും ശർക്കരയും കൂട്ടി ഇടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതുമായ പലഹാരം തണുപ്പുകാലത്തു ഭക്ഷിക്കുമായിരുന്നു.

കാപ്പികുടി കഴിഞ്ഞ് ഓഫീസ് കാര്യങ്ങളിൽ മുഴുകുന്നതിനു മുമ്പ് നാലു പത്രങ്ങൾ വായിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കും. ഇതിനിടയിൽ സ്കൂൾ, കോളജ്, പള്ളികൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നു സന്ദർശകർ വന്നാൽ വേഗത്തിൽ കാര്യം പറഞ്ഞുവിടും. സമയം പാഴാക്കാനില്ല എന്നതായിരുന്നു ഇതിന്റെ പിന്നിലെ ലക്ഷ്യം. യാത്രാപരിപാടികളും മറ്റും മിനിറ്റു തെറ്റിക്കാതെ നിറവേറ്റും. ഡ്രൈവർ അമ്മാളുചേട്ടനും ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. പന്ത്രണ്ടരയ്ക്കു ചാപ്പലിൽ ഉച്ചനമസ്കാരം. ഒരു മണിക്ക് ഉച്ചഭക്ഷണം. പ്രത്യേക ഭക്ഷണം വേണമെന്നില്ല. ഭക്ഷണാനന്തരം കാര്യമായ വിശ്രമം ഇല്ല. ഭദ്രാസനകാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായിരിക്കും. നാലു മണി കഴിഞ്ഞാൽ ദയറായിലുള്ള ആരെയെങ്കിലും കൂട്ടുപിടിച്ചു ബാഡ്മിന്റൻ കളിക്കും. ആളില്ലെങ്കിൽ രാവിലെ ചെയ്തതുപോലെ നടക്കും. പൂർവ്വ വിദ്യാർത്ഥികളോ

സഹാദ്ധ്യാപകരോ മറ്റോ കാണാൻ വന്നാൽ ജോലികൾക്കു കുറച്ചുനേരം അവധി നൽകി സംസാരിക്കും.

കുളി 5.30-ന് ആണ്. പൈപ്പിലെ വെള്ളത്തിനു വേണ്ട തണുപ്പില്ലാത്തതിനാൽ മൺകലങ്ങളിൽ നേരത്തെ വെള്ളം പിടിച്ചുവച്ചു തണുപ്പിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ആറു മണിക്കു സന്ധ്യാനമസ്കാരം. എല്ലാവരും ചാപ്പലിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നു നിർബന്ധമാണ്. വരാത്തവരാരെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ ശാസിക്കാറില്ല. പിന്നെ കാണുമ്പോൾ ഒന്നു നോക്കും, അത്ര തന്നെ. നമസ്കാരസമയവും ഒരിക്കലും തെറ്റിക്കാറില്ല. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ നമസ്കാരം സുറിയാനിയിലായിരുന്നു. പിന്നീട് മലയാളത്തിലേക്കു മാറ്റി. സന്ധ്യാനമസ്കാരത്തെ തുടർന്ന് അല്പസമയം ധ്യാനത്തിലായിരിക്കും. അത്താഴം എട്ടു മണിക്ക്. ദയറാ അരംഭിച്ചതു മുതൽ കഞ്ഞിയാണ്. ഉപ്പു ചേർക്കാത്ത കഞ്ഞിയും ചെറുപയർ കൂട്ടാനും ഇഷ്ടമാണ്. ഭക്ഷണസമയം കഴിഞ്ഞു അവിടെത്തന്നെ ഇരുന്ന് എല്ലാവരുമായി വല്ലതുമൊക്കെ തമാശയായി പറഞ്ഞു ചിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ മെസ്ഹാളിലിരുന്ന് വായിക്കുന്നതും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പല കാര്യങ്ങൾക്കും ശെമ്മാശ്ശന്മാരുടെയും വേലക്കാരുടെയും സഹായം തേടാറില്ല. തന്നെത്താൻ ജോലി ചെയ്യും. രാത്രിയിൽ കൂടുതൽ വായിക്കും. പൊതുകല്പനയോ വൈദികരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം സംബന്ധിച്ച കല്പനകളോ എഴുതാനുണ്ടെങ്കിൽ ശെമ്മാശനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു കൊടുക്കും. ശുദ്ധവും സുന്ദരവും ലളിതവുമായ ഭാഷയിൽ കാര്യമാത്രപ്രസ

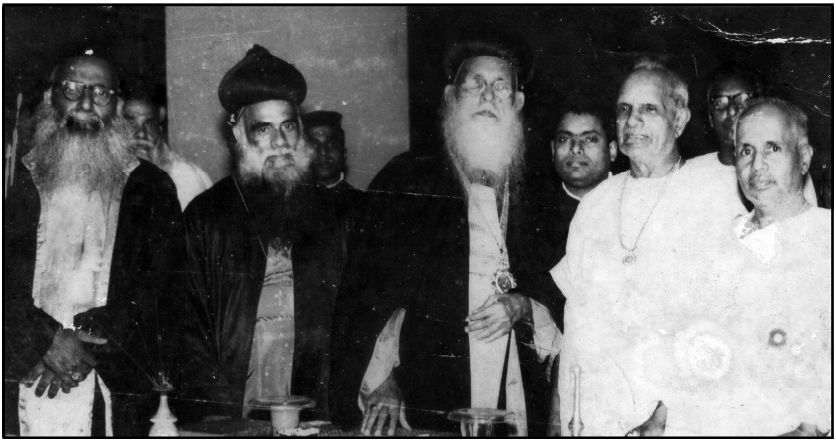

മന്നത്തുപത്മനാഭന്റെ ശതാഭിഷേകം പ്രമാണിച്ചു പ. ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവാ പന്തളത്ത് എത്തി അദ്ദേഹത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചശേഷം. ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ്, ഡീക്കൻ റ്റി. ജി. സഖറിയ, എ. എസ്. ദാമമോദരനാശാൻ.

ക്തമായി എഴുതാനും പ്രസംഗിക്കാനും അസാമാന്യ കഴിവാണുള്ളത്. ഉറങ്ങാൻ പോകുന്നതിനു മുമ്പ് ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ എഴുതും. അതോടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നു ഒരു ദിവസം കൂടി അസ്തമിക്കുന്നു.

1988 മാർച്ചിൽ ഞങ്ങളിൽ ഒരാൾ തിരുമേനിയെ സന്ദർശിക്കാൻ ചെന്നു. കോളജ് ഹാളിൽ നടന്ന ഭദ്രാസനയോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ച തിരുമേനി ക്ഷീണിതനായി വന്നു കട്ടിലിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു (എത്ര ആരോഗ്യമുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്തായാണെങ്കിലും ഇപ്പോഴത്തെ ഭദ്രാസന യോഗങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചാൽ രോഗിയാകും!). കൈമുത്തിയശേഷം ഓർക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. ചിരിച്ചുകൊണ്ട്, "മാമ്മനെ മറക്കുമോ?" ആരംഭമിട്ടാൽ മതി, തിരുമേനി എല്ലാം ഓർക്കും. 1946-ൽ ആരംഭിച്ച ഗുരു ശിഷ്യബന്ധം മുതലുള്ള സ്മരണകൾ വെള്ളിത്തിരയിലൂടെയെന്നവണ്ണം എന്റെ മനസ്സിലൂടെ കടന്നുപോയി. യാത്രപറയും മുമ്പ് സ്നേഹധനനായ തിരുമേനി തന്ന കേക്കിന്റെയും ചായയുടെയും രുചിയെപ്പറ്റി ഓർക്കുമ്പോൾ എന്റെ രസന ഇപ്പോഴും നനയുന്നു.

ഭദ്രാസന വിഭജനം

ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനം വളരെയധികം വികസിക്കുകയും ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു പള്ളികൾ സന്ദർശിച്ചും മറ്റും വിസ്തൃതമായ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഭരണം കാര്യക്ഷമമായി നടത്താൻ കഴിയാതെ വരികയും ചെയ്ത സാഹചര്യത്തിൽ 1985-ൽ ഭദ്രാസനം വിഭജിക്കുകയും ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസനം രൂപംകൊള്ളുകയും ചെയ്തു. ചില പള്ളികളുടെ പേരിൽ വിഭജനത്തെ എതിർക്കുന്നവരും അനുകൂലിക്കുന്നവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ വിഭജനം സംബന്ധിച്ചു ഭദ്രാസനാധിപനോടു വേണ്ടവിധത്തിൽ ആലോചന നടത്താതെ കാര്യങ്ങൾ നീങ്ങിയെന്ന ആക്ഷേപം അടിസ്ഥാനരഹിതമല്ല. പിന്നീട് പ്രശ്നം സഭയുടെ ഉന്നതതലത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തപ്പോൾ മെത്രാപ്പോലീത്താ വിഭജനത്തെ അനുകൂലിച്ചു നീങ്ങുകയാണുണ്ടായത്. അതു സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ താല്ക്കാലിക ഭിന്നതയും സംഘർഷവും അതിവേഗം അപ്രത്യക്ഷമായി. രണ്ടു ഭദ്രാസനങ്ങളും ഇന്നു ഐക്യത്തോടെ പുരോഗമിക്കുന്നതിൽ എല്ലാവരും സന്തുഷ്ടരാണ്.

മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആരോഗ്യനില പ്രതീക്ഷാനുസരണം മെച്ചപ്പെടാതിരുന്നതിനാൽ യുവാവും ഊർജ്ജസ്വലനുമായ ഫീലിപ്പോസ് മാർ യൗസേബിയോസ് സഹായമെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു.

പുരാതനകാലം മുതലേ തന്റെ സ്വന്തം ഇടവകയായ ഓമല്ലൂർ സെന്റ് തോമസ് പള്ളി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിലുള്ളതും

ഓർത്തഡോക്സ് വിഭാഗത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണ അധികാരത്തിൻകീഴിലുള്ളതു മാണ്. 1958-ലെ സഭാസമാധാനത്തെ തുടർന്ന് ന്യൂനപക്ഷമായ യാക്കോബായ വിഭാഗവും ഭിന്നതകൾ വിസ്മരിച്ചു ഇടവകയിലെ അംഗങ്ങളായി തുടർന്നു വന്നു. എന്നാൽ സമാധാനം തകർക്കുന്നതിനും അർഹിക്കാത്ത പദവികൾ നേടിയെടുക്കുന്നതിനും വടക്കുള്ള ചിലർ ശ്രമിച്ചതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ ഭിന്നത ഓമല്ലൂർ പള്ളിയുടെ സമാധാന അന്തരീക്ഷത്തിലും ചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. പല കേസുകൾ നടന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും മറ്റും പണ ച്ചെലവുകളും മനഃക്ലേശങ്ങളും ഉണ്ടായി. ഹൈക്കോടതിയിലെ അപ്പീലിലും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നിലപാട് അന്യൂനമാണെന്നും കേസു കൊടുത്ത വർക്ക് ഇടവകയിൽ പ്രത്യേക അവകാശം ഒന്നും ഇല്ലെന്നും നീതിന്യായ ക്കോടതികൾ വിധിച്ചപ്പോൾ സത്യം ജയിക്കും എന്ന് ഒരിക്കൽക്കൂടി സഭാംഗ ങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി. കേരള ഹൈക്കോടതിയിൽ മുൻ ബോംബെ ചീഫ് ജസ്റ്റീസും മുൻ കേന്ദ്ര നിയമമന്ത്രിയുമായ എം. സി. ചഗ്ലയായിരുന്നു ചരിത്ര സത്യത്തിനെതിരെ കേസുകൊടുത്തവരുടെ അഭിഭാഷകൻ. സുപ്രീംകോട തിയിലും അപ്പീൽ കൊടുത്തു എങ്കിലും പരാജയഭീതി മൂലം അതു പിന്നീട് പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു. ഏറ്റവും ഒടുവിൽ 1988 ഏപ്രിലിൽ പത്തനംതിട്ട ജില്ലാ ക്കോടതിയിൽ നിന്നുണ്ടായ അപ്പീൽവിധിയും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നില പാട് ഒരിക്കൽകൂടി അംഗീകരിച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നിലപാട് “ആകാ ശത്തട്ടിലിരിക്കുന്ന സുപ്രീംകോടതി” അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുകയായിരുന്നു എന്നു കാലം വൈകിയാണെങ്കിലും ഇന്നു പലർക്കും കൂടുതൽ വ്യക്തമായി.

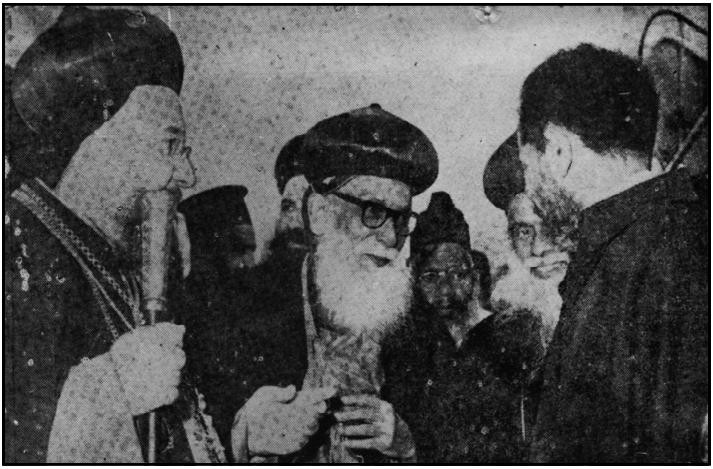

ആഡീസ് അബാബാ സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തി ഹെയ്‌ലി സെലാസി, പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായേയും ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ ബാവായേയും ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസിനേയും ഫാ. റ്റി. സി. ജേക്കബിനേയും സ്വീകരിക്കുന്നു.

5

വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം

അഭ്യസ്തവിദ്യരായ കോളജ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കിടയിൽ ഒരു നൂറ്റാണ്ടായി ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകയും സഭയുടെ വിവിധ സേവന രംഗങ്ങളിലേക്ക് അവരെ ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്ന ഓർത്ത ഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം ആരംഭിക്കുന്ന കാലത്ത് അതിന്റെ പേര് സിറിയൻ സ്റ്റുഡന്റ്സ് കോൺഫറൻസ് എന്നായിരുന്നു. മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിൽ പഠിച്ചിരുന്ന ഒരു സംഘം വിദ്യാർത്ഥികളാണ് ഈ സംഘടനയ്ക്കു രൂപം നൽകിയതെങ്കിലും ആദ്യത്തെ കോൺഫറൻസ് തിരുവല്ലാ തിരുമൂല പുരം ബാലികാമഠം ഹൈസ്കൂളിൽ 1908-ൽ ആണു നടത്തിയത്. മലങ്കര സഭയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും പ്രമുഖ അവൈദികനേതാക്കളും കോൺഫറൻസിനു നേതൃത്വം നൽകിവന്നു. എന്നാൽ ദീർഘനാൾ ഓക്സ് ഫോർഡ് മിഷനിലെ അംഗങ്ങളും കൗളി മിഷൻ വൈദികരും മറ്റുമായിരുന്നു കോൺഫറൻസിലെ മുഖ്യപ്രഭാഷകരും ധ്യാനഗുരുക്കന്മാരും. ഇന്ത്യയിലെ വിശാലമായ വയലുകളിൽ മിഷൻപ്രവർത്തനം നടത്തേണ്ട ചുമതല ഓർത്ത ഡോക്സ് സഭയുടേതാണെന്നുള്ള വൈദേശിക നേതാക്കളുടെ ആഹ്വാനം നല്ല നിലത്തുതന്നെ വീഴുകയും അറുപതും നൂറും മേനി വിളവുണ്ടാകു കയും ചെയ്തു എന്നാണു കോൺഫറൻസിന്റെ ചരിത്രം വിളിച്ചറിയിക്കു ന്നത്. വിദ്യാർത്ഥി കോൺഫറൻസിന്റെ നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി 1908 മുതൽ 1966 വരെ മുടങ്ങാതെ അതിൽ സംബന്ധിക്കുകയും അതിലെ പ്രസംഗങ്ങളാണ് "അയോഗ്യനായ എന്നെ മിശിഹായുടെ നിത്യപുരോഹിതനാക്കിയത്" എന്നെഴുതുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള പത്രോസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാ പ്പോലീത്താ പറയുന്നതു നോക്കുക:

"1. സുറിയാനിസഭയുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ പഴഞ്ചനാണ്, കൊള്ളുക യില്ല. നവീകരണമാണു മെച്ചമെന്നു യുവാക്കന്മാരിൽ അങ്ങുമിങ്ങുമുണ്ടാ യിരുന്ന ഒരു ഭാവത്തിനു വലിയ ഇടിവുതട്ടി. കൽക്കട്ടയിൽ നിന്നുവന്ന ഓക്സ്ഫോർഡ് മിഷൻ ഹൈചർച്ച് പട്ടക്കാർ കാതോലികവും അപ്പസ്തോ ലികവുമായ സ്തുതിചൊവ്വാകപ്പെട്ട സത്യവിശ്വാസാചാരങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിപ്പി ച്ചപ്പോൾ യുവാക്കന്മാർക്കു തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികസഭയെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു നൂതന ദർശനമുണ്ടായി.

2. കണ്ടമാനം ജീവിച്ചാൽപോരെന്നും, യുവാക്കന്മാർ ഭക്തിയുള്ള ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ടു ദൈവഭയത്തോടെ ജീവിക്ക ണമെന്നും നമസ്ക്കരിക്കണമെന്നും കുമ്പസാരിക്കണമെന്നും വിശുദ്ധ

കുർബ്ബാന കാണുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും അനേകം പേർക്കു തോന്നിത്തുടങ്ങി.

3. പതിനഞ്ചു ലക്ഷം പേരുള്ള മലങ്കര സുറിയാനി സഭയിൽ അങ്ങുമിങ്ങുമായി വേർപെട്ടു ജീവിച്ചശേഷം കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ കോഴിക്കോട്ടു മുതൽ തിരുവനന്തപുരം വരെയുള്ള യുവാക്കന്മാർ സംഘടിച്ച് ഒരുമിച്ചു ചേർന്നു എന്നുവന്നപ്പോൾ ഏകോദരസഹോദരഭാവം വളർന്നു.

4. അനേകംപേർ വിദ്യാർത്ഥി സംഘത്തിലെ പ്രസംഗങ്ങൾ കേട്ടും സമ്മേളിച്ചും അവരുടെ വഴിക്കു പോകുന്നുണ്ടെങ്കിലും യുവാക്കന്മാരിൽ ഒരു ചെറിയ പങ്ക് ദൈവമഹത്വത്തിനായി സമുദായസേവനത്തിനും പട്ടക്കാർ ആകുന്നതിനും ഒരുമ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ പല ദശാബ്ദങ്ങളായി സഭയ്ക്കു നേതൃത്വം നൽകിയവരും ഇന്നും നേതൃസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നവരും മിക്കവാറും വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പരിശീലനക്കളരിയിലൂടെ കടന്നുവന്നിട്ടുള്ളവരാണ്.”

സഭയുടെ നേതാക്കളെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന സിറിയൻ സ്റ്റുഡന്റ് കോൺഫറൻസിനു കാലംചെയ്ത ബഥനിയുടെ മാർ തേവോദോസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ നൽകിയ നേതൃത്വം അവിസ്മരണീയമാണ്. മധ്യവേനൽ അവധിക്കാലത്തെ കോൺഫറൻസ് സഭാവിശ്വാസപഠന പരിശീലനങ്ങളുടെ ഭക്തിനിർഭരമായ ഒരാദ്ധ്യാത്മിക മേള തന്നെയായിരുന്നു. ഓരോ വർഷവും കോൺഫറൻസ് പെട്ടെന്നടുത്തു വരണമേ എന്ന ആഗ്രഹമാണ് സഭാസ്നേഹികളായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഇതു ഞങ്ങളുടെയും ജീവിതാനുഭവമാണ്. വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ രജതജൂബിലി തിരുവല്ലയിൽവച്ച് മലങ്കരസഭാ ഭാസുരൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അധ്യക്ഷതയിലാണു നടത്തപ്പെട്ടത്. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ കാലശേഷം മാർ തേവോദോസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായാണു വിദ്യാർത്ഥി കോൺഫറൻസിന്റെ ചുക്കാൻ അതിസമർത്ഥമായി പിടിച്ചിരുന്നത്. അതുല്യമായ സഭാസ്നേഹത്തിന്റെയും നിഷ്കളങ്കമായ ദൈവഭക്തിയുടെയും അനുപമസുന്ദരമായ സന്യാസജീവിതത്തിന്റെയും നിറകുടമായിരുന്നു ബഥനിയുടെ മാർ തേവോദോസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നു ഞങ്ങൾക്കും സാക്ഷിക്കാനാവും. മാർ തേവോദോസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു വാർദ്ധക്യസഹജമായ ക്ഷീണം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ ആ അഭിനന്ദനീയമായ സേവനത്തിനുശേഷം തൽസ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കാൻ 1953-ൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത് എല്ലാവിധത്തിലും യോഗ്യനും അന്ന് അഭിനവ മെത്രാനുമായിരുന്ന ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസാണ്. വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാന വാർഷിക കോൺഫറൻസുകളിലെ ഉദ്ഘാടനപ്രസംഗങ്ങൾ യുവലോകത്തെ ഇരുത്തി ചിന്തിപ്പിച്ചുവന്നു. നേരത്തെ തയ്യാറാക്കി ചെയ്യുന്ന

പ്രസംഗങ്ങൾ അവിസ്മരണീയവും ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രചോദനം നൽകുന്നവയും ആയിരുന്നു. സഭയുടെ സമുന്നതസ്ഥാനത്തെ മുൻനിറുത്തി ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിന്റെ മാതൃക അറിയാൻവേണ്ടി, 1964 ഏപ്രിൽ 23-നു റാന്നി പെരുനാട് ഹൈസ്കൂളിൽ നടന്ന വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ 56-ാം സമ്മേളനത്തിലെ ഉദ്ഘാടനപ്രസംഗം പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:

“ആത്മരസം തുളുമ്പുന്ന ദൈവിക വചസ്സുകൾകൊണ്ട് മലങ്കരസഭയിലെ യുവജനങ്ങളെ നേർവഴിക്കു നയിച്ച ആ ദിവ്യശബ്ദവും (പരിശുദ്ധ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവാ) മൗനമായിരിക്കുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, അവിടുന്ന് എപ്പോഴും പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വിഷയം അനുസ്മരിപ്പിക്കാനേ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളു. അത് ഇപ്രകാരമാണ്. നാം പ്രതിദിനം എല്ലാ യാമപ്രാർത്ഥനകളിലും ചൊല്ലുന്ന വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ പിതാവിലും പുത്രനിലും പരിശുദ്ധ റൂഹായിലും വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന് ഏറ്റു പറയുന്നതുപോലെതന്നെ ‘പരിശുദ്ധ സഭയിലും വിശ്വസിക്കുന്നു’ എന്ന് ഏറ്റു പറയുന്നു എന്ന് ഓർക്കണം. സഭയിൽ വിശ്വസിക്കണമെന്നു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് എപ്പോഴും പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നത് വളരെ അർത്ഥവത്താണ്. ക്രിസ്തീയ മാർഗ്ഗത്തിൽ സഭയ്ക്കുള്ള സ്ഥാനം വളരെയാണെന്നു വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകവും സഭാചരിത്രവും സഭാപിതാക്കന്മാരും എല്ലാം സാക്ഷിക്കുന്നു. തത്വശാസ്ത്രവും അതു സാധൂകരിക്കുന്നു. ക്രൈസ്തവമാർഗ്ഗത്തിന്റെ നിഴലായ യഹൂദമാർഗ്ഗത്തിൽ യഹൂദസഭയിലെ അംഗത്വം അതിപ്രധാനമായിരുന്നതായി പഴയനിയമം സാക്ഷിക്കുന്നു. മനുഷ്യജാതിയുടെ രക്ഷയ്ക്ക് ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്ത പ്രവാചകന്മാരിലൂടെയും മറ്റും തന്നെത്തന്നെ ക്രമാനുഗതമായി അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന സഭയാണല്ലോ യഹൂദസഭ. ആ സഭയിലാണു രക്ഷയെന്നു വിശുദ്ധ യോഹന്നാൻ പറയുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുകൾ അവരുടെ പക്കൽ ഉണ്ടെന്നു വി. പൗലൂസ് ശ്ലീഹാ പറയുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ നാം കാണുന്നത് കർത്താവ് ഒരു സഭ സ്ഥാപിക്കുന്നതും അതിന്റെ തുടർച്ചയ്ക്കും പുലർച്ചയ്ക്കും പുരോഗതിക്കും വേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുമാണ്. അതിലേക്ക് എങ്ങനെ പ്രവേശിക്കണം, അതിൽനിന്ന് എങ്ങനെ ജീവൻ ലഭിക്കും എന്നെല്ലാം അവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. അതിലെ സത്യം തുടർന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും അതിലെ അംഗങ്ങളായ ആടുകളെ മേയിക്കുന്നതിനും ചുമതലക്കാരെ തെരഞ്ഞെടുത്തും അധികാരം കൊടുത്തും ശക്തി നൽകിയും നിയമിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിലെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക.

“നീ പത്രോസാകുന്നു; ഈ പാറമേൽ ഞാൻ എന്റെ സഭയെ പണിയും. പാതാളഗോപുരങ്ങൾ അതിനെ ജയിക്കുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോൽ ഞാൻ നിനക്കു തരുന്നു; നീ

ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നത് ഒക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും. നീ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതൊക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അഴിഞ്ഞിരിക്കും" എന്നു പറയുന്നു (മത്തായി 16:19). പിഴയ്ക്കുന്ന സഹോദരന്റെമേൽ ശിക്ഷണനടപടിയെടുക്കുവാൻ സഭയ്ക്കുള്ള അധികാരം അപ്പോസ്തലപ്രവൃത്തികളിലും ലേഖനങ്ങളിലും ദൃഢമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അഭിപ്രായഐക്യമുള്ള വ്യക്തികൾ ഒരുമിച്ചു ചേർന്നു ഒരു പ്രത്യേക കാര്യത്തിനായി രൂപവൽക്കരിച്ച സംഘടനയായിട്ടല്ല സഭയെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രത്യുത, തലയായ ക്രിസ്തുവിന്റെ സജീവ ഗാത്രം, ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടി എന്നൊക്കെയാണു സഭയെപ്പറ്റി പറയുന്നത്. അതിനു വിശ്വാസസംഹിതയുണ്ട്; ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുണ്ട്; കൃപാമാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്. അവയെ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും സത്യം പഠിപ്പിക്കുകയും സഭയെ ഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് എപ്പിസ്കോപ്പാമാരും കശ്ശീശന്മാരും ഉണ്ട്. ഈ വിശ്വാസമാണു പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിച്ചതെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. സഭയിൽ നിന്നു സ്വയം വേർപെടുന്നവർ രക്ഷയുടെ പ്രത്യാശയിൽനിന്നും സ്വയം വേർപെടുകയാണെന്നത്രെ ഹെർമാൻ എന്ന പിതാവ് പറയുന്നത്.

ആധുനിക ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനായ ബിഷപ്പ് ന്യൂബിഗിൻ പറയുന്നു: "സഭ ദൈവത്തിന്റെ ഭവനക്കാരാണ്. ഒരു സമൂഹത്തെയല്ലാതെ നമ്മുടെ കർത്താവ് ഒരു പുസ്തകമോ വിശ്വാസപ്രമാണമോ ഒരു ചിന്താഗതിയോ ജീവിതക്രമമോ തന്നിട്ടല്ല പോയത്. രക്ഷയുടെ സകല വ്യാപാരങ്ങളും കർത്താവ് അവരെ ഭരമേല്പിച്ചു. സഭയെപ്പറ്റി നാലു കാര്യങ്ങളാണ് അനുസ്മരിക്കേണ്ടത്.

1. സഭ കൃപയുടെ ഭവനവും ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിന്റെ വഴിയുമാണ്.

2. സഭ സത്യത്തിന്റെ വിദ്യാലയമാണ്. അതായതു സത്യവും കൃപയും യേശുമിശിഹാ മൂലം ഉണ്ടായി എന്നു വി. യോഹന്നാൻ പറയുന്നു. ആ കൃപയും സത്യവും ഇന്നു സഭയിൽ, സഭയിലൂടെ വിശ്വാസികൾക്കു ലഭിക്കുന്നു.

3. സഭ ആരാധകരുടെ ഭവനമാകുന്നു. "ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ആരാധിക്കുന്ന ഒരു സഭയാണെന്നത്രെ" സഭകളുടെ ലോക കൗൺസിൽ സെക്രട്ടറിയായ ഡോ. വിസർട് ഹൂഫ്റ്റ് പറയുന്നത്. സഭ നിലനില്ക്കുന്നത് മിഷൻ പ്രവർത്തനത്തിനു മാത്രമല്ല, പിന്നെയോ ആരാധന നടത്തുന്നതിനാണ് എന്നത്രെ അമേരിക്കൻ ബാപ്റ്റിസ്റ്റു പ്രൊഫസറായ ഹാരൽസൺ പറയുന്നത്. ഇന്നു നമുക്കു സഭയോടു കൂറില്ല. സഭ പുരോഗമിക്കാത്തതിന്റെ കാരണം തമ്മിൽതല്ലി നശിക്കുന്നതിൽ നമുക്കു ഖേദവും വേദനയും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്.

4. സഭയോടു നമുക്കുള്ള കൂറു വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൂറു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പ്രസംഗം ഉപസംഹരിക്കാം.

1. കൂദാശാപരവും ആരാധനാ നിർഭരവുമായ ജീവിതം വഴി ക്രിസ്തുവുമായി വ്യക്തിപരമായ ബന്ധം പുലർത്തുക.

2. സഭയുടെ വിശ്വാസ സത്യങ്ങൾ പഠിച്ചു അതിൽ സ്ഥിരപ്പെടുകയും അതു പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക.

3. സഭാനിയമങ്ങളും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും അനുസരിക്കുക.

4. സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ഹൃദയംഗമമായ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുക.

തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥി കോൺഫറൻസ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനമായി മാറി. അത് 1955-ൽ ആയിരുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ് ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റുഡന്റ് മൂവ്മെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ 1958-ലെ സഭാ സമാധാനത്തെ തുടർന്ന് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റുഡന്റ് മൂവ്മെന്റായി വളർന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ 1967 ഡിസംബർ 31 വരെ 15 വർഷം വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തനായ സാരഥിയായിരുന്നു. സീനിയർ സുഹൃത്തുക്കളുമായുള്ള ബന്ധം നിലനിറുത്തുന്നതിനും അവരെ കോൺഫറൻസിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നതിനും മെത്രാപ്പോലീത്താ ശുഷ്കാന്തി കാണിച്ചിരുന്നു.

തിരുമേനിയുടെ കൂടെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിമാരായി എം. തൊമ്മൻ (ആലുവാ ഫെലോഷിപ്പ് ഹൗസ് സെക്രട്ടറി), റ്റി. പോൾ വറുഗീസ് (പിന്നീട് ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്), ഡീക്കൻ പി. എസ്. സാമുവേൽ, പി. വി. വറുഗീസ് (ക്ലേറി), റ്റി. ഇ. ജോർജ് (പിന്നീട് ഗീവർഗീസ് മാർ ദീയസ്ക്കോറോസ്), ഫാ. ലാസറസ് (പിന്നീട് റമ്പാൻ), ഡോ. റ്റി. എ. ജോർജ് (പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജ് മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽ), ഫീലിപ്പോസ് തോമസ് (പിന്നീട് മാർ യൗസേബിയോസ്) എന്നിവർ വളരെ നല്ല സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. ഇവരിൽ റ്റി. പോൾ വറുഗീസും, റ്റി. ഇ. ജോർജ്ജും ഫീലിപ്പോസ് തോമസും പിന്നീട് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരാകുകയും അവർ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വികസനത്തിനുവേണ്ടി വിഭിന്ന രീതികളിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ വാർഷിക കോൺഫറൻസ് ഒരു പ്രസ്ഥാനമായി മാറിയതോടെ അതിനു സ്ഥിരം പ്രവർത്തന സംവിധാനങ്ങളും വിവിധ ശാഖകളും ഉണ്ടായി. കോളജ് വിംഗ്, ഹൈസ്കൂൾ വിംഗ്, മെഡിക്കൽ ഓക്സിലിയറി, ടെക്നിക്കൽ ഓക്സിലിയറി, പാരിഷ് മിഷനായി മാറിയ ഓഡിയോ വിഷ്വൽ വകുപ്പ്, ബിഷപ്പ് വാൽഷ് സ്മാരക ടീച്ചിംഗ് മിഷൻ എന്നിവയാണു പുതിയ ശാഖകൾ. വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം

അതിന്റെ കനകജൂബിലി 1958-ൽ തിരുമൂലപുരം ബാലികാമഠത്തിൽ വെച്ചു കൊണ്ടാടിയതും തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വത്തിലായിരുന്നു. ഇതു സംബ ന്ധിച്ച് അന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ സുവനിറിന്റെ ചാർജ് കെ. വി. മാമ്മനാ യിരുന്നു. സുവർണ്ണജൂബിലിയെ തുടർന്നു വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം എല്ലാ കോളജുകളിലേക്കും വ്യാപിച്ചു. മിക്ക കേന്ദ്രങ്ങളിലും യൂണിറ്റുകളും ഉണ്ടായി. കൂടാതെ ഇന്ത്യയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട പല നഗരങ്ങളിലും വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം ശാഖ രൂപവൽക്കരിച്ചു. അതായതു കേരളത്തിനു വെളിയിലേക്കു വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം പടർന്നു. ഇതിനിടയിൽ സഭാതലത്തിൽ വളരെയ ധികം ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടി വന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താ വജ്രജൂബിലിക്കു മുമ്പ് 1968-ൽ പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനം ഒഴിയുകയാണുണ്ടാ യത്. തുടർന്ന് പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനം ഡോ. ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫി ലോസാണു ഏറ്റെടുത്ത് അതിസമർത്ഥമായ രീതിയിൽ അഖിലേന്ത്യാടിസ്ഥാ നത്തിൽ നടത്തിവന്നത്. അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിൽ ഇടക്കാലത്തു ചിലർ സൃഷ്ടിച്ച പ്രശ്നങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും ബോംബെ ഭദ്രാ സനത്തിന്റെയും വമ്പിച്ച പുരോഗതിക്കു വഴിതെളിച്ചു. ഡോ. ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസിന്റെ ഭാവനാസമ്പന്നവും നിശ്ശബ്ദവും ശക്തവുമായ നേതൃത്വം പ്രസ്ഥാനത്തിനു വൻ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരുത്തി.

മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസും ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സി നോസും മോസ്കോയിൽ അലക്സീസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാനാ രോഹണത്തിനു ശേഷം.

6

സഭാസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ കരുത്തനായ വക്താവ്

ഫാ. ടൈറ്റസ് ജോർജ്

(തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി)

വടുതല ഈശോ കത്തനാരുടെ ദ്വിതീയ പുത്രനായി ഭൂജാതം ചെയ്ത ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ്, കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരി, സി.എം. എസ്. കോളജ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നും വിദ്യാഭ്യാസം നേടി 1921–ൽ പ. വട്ടശ്ശേരിൽ ദീവന്നാസിയോസ് തിരുമേനിയിൽ നിന്നും കോറൂയോ പട്ടം സ്വീകരിച്ചു. സെറാമ്പൂരിൽ നിന്നും ബി.ഡി. ബിരുദം നേടി. 1936 മുതൽ 1951 വരെ കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപകനായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. ജീവിതത്തിന്റെ ഉന്നതശ്രേണിയിൽ എത്തിയ ഒരു വലിയ ശിഷ്യ സമൂഹം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. തമിഴ്നാട് ഗവർണറായിരുന്ന ജസ്റ്റീസ് ഫാത്തിമാ ബീവി, ശ്രീ കെ. കെ. നായർ എം.എൽ.എ., ശ്രീ കെ. വി. മാമ്മൻ, റവ. ഡോ. പി. സി. ഈപ്പൻ അങ്ങനെ അനേകർ അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹമസൃണമായ പെരുമാറ്റവും വാത്സല്യവും അനുഭവിച്ച, എന്റെ മാതാവുൾപ്പെടെയുള്ളവർക്ക് അദ്ദേഹം വലിയൊരു ആദർശ പുരുഷനായിരുന്നു. കരുത്തുള്ള ശരീരഘടനയുള്ള അദ്ദേഹം ഒരു സ്പോർട്സ് പ്രേമിയും ഫുട്ബോളറും 'ഹെർക്കുലീസ്' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ആളുമായിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയതിനുശേഷം ബോഡി ബിൽഡിംഗ് എക്സർസൈസ് നിർത്തിയത്, പിന്നീട് ഒരു വിനയായതായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. 1938–ൽ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായിൽ നിന്നും പൂർണ്ണശെമ്മാശുപട്ടവും 1944–ൽ കശീശപട്ടവും സ്വീകരിച്ചു. 1951–ൽ കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജ് സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ പ്രഥമ പ്രിൻസിപ്പാൾ ആയിരുന്ന പി. ഇ. ഡാനിയേൽ റമ്പാൻ 1953 മെയ് 15 സ്വർണ്ണ വെള്ളിയാഴ്ച ദിനത്തിൽ കുറിച്ചി ബാവ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന 'വലിയ ബാവാ'യിൽ നിന്നും എപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഭരണസാരഥ്യം ഏറ്റെടുത്ത അദ്ദേഹം പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനിയുടെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയായിരുന്നു. പുത്തൻകാവിൽ തിരുമേനി പറയുമായിരുന്നു, "ഞാൻ ഒരു Conqueror ആണ്. താൻ എല്ലാം Consolidate ചെയ്തുകൊള്ളണം. തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനം ഒരു മാതൃകാ ഭദ്രാസനമായി മലങ്കരസഭയിലെ ഏറ്റവും കരുത്തുള്ള ഭദ്രാസനമാക്കി മാറ്റിയത് പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിയായിരുന്നു. കാലംചെയ്ത ജോസഫ് മാർ

പക്കോമിയോസ് തിരുമേനിയുടെ വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, "വലിയ തിരുമേനി എല്ലാം അടുക്കും ചിട്ടയിലും ആക്കിയിട്ടിരിക്കുകയാണ്. പിൻഗാമികൾ വന്ന് വെറുതെ ഡ്രൈവിംഗ് സീറ്റിൽ ഇരുന്നാൽ മതി." പീലക്സിനോസ് തിരുമേനി എപ്പോഴും പറയുന്ന ഒരു വാചകം ഞാൻ ഇവിടെ കുറിക്കുന്നു. "തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനം എന്നും ഒന്നാമതാണ്. അത് എന്നും അങ്ങനെയായിരിക്കണം." ആ നില ഇന്നും തുടരുന്നു.

ആത്മീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ സഭയുടെ നട്ടെല്ലാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. സഭയിൽ ഇന്നു കാണുന്ന പല ആത്മീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ആരംഭിച്ചത് തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിലാണ്. യുവജനപ്രസ്ഥാനം, ബാല-ബാലിക സമാജങ്ങൾ തുടങ്ങിയ പലതും. കെ. ഡേവിഡ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ സണ്ടേസ്കൂൾ ഡയറക്ടറായിരുന്ന കാലത്ത് സണ്ടേസ്കൂൾ പ്രസ്സ് പത്തനംതിട്ടയിൽ ആയിരുന്നു. ബാലസമാജത്തിന്റെ ആദ്യ സെക്രട്ടറി സി. പി. ചാണ്ടി സാർ ആയിരുന്നു. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി പൂട്ടിക്കിടന്ന സമയത്ത് സെമിനാരി പ്രവർത്തിച്ചത് പത്തനംതിട്ട ബേസിൽ അരമനയിലായിരുന്നു. പ. മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ തിരുമേനി ശെമ്മാശ്ശനായി പഠിച്ച സെമിനാരിയിൽ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനി പഴയനിയമ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. സഭയിൽ ആദ്യമായി വൈദിക ശമ്പളപദ്ധതി നടപ്പിലാക്കിയത് അഭി. തിരുമേനിയായിരുന്നു. 23 സ്ഥാപനങ്ങളുള്ള ഭദ്രാസനത്തിൽ ശോച്യാവസ്ഥയിലുള്ള ഒരു പള്ളിയും അവശേഷിക്കുന്നില്ല.

ഒരു സമയത്ത് സഭയിലെ ഏറ്റവും കരുത്തുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്നു അദ്ദേഹം. സഭയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച്, അദ്ദേഹം അനേകം കോൺഫ്രൻസുകളിലും ചടങ്ങുകളിലും പങ്കെടുത്തു. 1954-ൽ നടന്ന അഖിലലോക ക്രൈസ്തവ സമ്മേളനം, 1963-ൽ നടന്ന റഷ്യൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണ ജൂബിലി, 1965-ൽ എത്യോപ്യയിൽ നടന്ന ഓർത്തഡോക്സ് സഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ കോൺഫ്രൻസ് എന്നിവ അവയിൽ ചിലത് മാത്രം. പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന് അടുക്കും ചിട്ടയും മിനിട്സും മറ്റും ഉണ്ടാക്കിയ ആദ്യ സെക്രട്ടറി, വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം പ്രസിഡണ്ട് (ശ്രീ സി. എം. സ്റ്റീഫൻ, ശ്രീ ബാബു പോൾ, ശ്രീ പി. സി. അലക്സാണ്ടർ തുടങ്ങിയവർ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പ്രവർത്തിച്ചു) യുവജനപ്രസ്ഥാനം പ്രസിഡണ്ട്, ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായുടെ അസിസ്റ്റന്റ്, ഇന്റർ ചർച്ച് റിലേഷൻസ് കമ്മിറ്റി പ്രസിഡണ്ട്, കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജ് മാനേജർ, ബാലികാമഠം സ്കൂൾ മാനേജർ, പത്തനംതിട്ട ജില്ലാ രൂപീകരണസമിതി രക്ഷാധികാരി തുടങ്ങിയ ഒട്ടേറെ പദവികൾ അദ്ദേഹം വഹിച്ചു. കൊച്ചി ഇടവകയുടെ മാർ സേവേറിയോസ് കാലംചെയ്തപ്പോൾ ആയതിന്റെ ചുമതലയും അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തു. അദ്ദേഹം അവിടെയുള്ള വൈദികരോട് കാട്ടിയ സ്നേഹവും സഹകരണവും അവരുടെ ഇടയിൽ മധുരസ്മരണകളായി

ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. അഭി. പിതാവ് ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ എറണാകുളം ലിസ്സി ആശുപത്രിയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ തോമസ് ദീവന്നാസ്യോസ് (ശ്രേഷ്ഠ ബാവ) തിരുമേനിയെ കാണാൻ വന്നിരുന്നു. ഞാൻ കസേര നീക്കി ഇട്ടുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ഇതെന്റെ ഗുരുവാണ്. ഞാൻ ഇരിക്കുകയില്ല." പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് മടങ്ങി. അദ്ദേഹം പോയപ്പോൾ മനസ്സിലായോ എന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ ഒരു ചിരി മാത്രമായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ മറുപടി.

അഭി. തിരുമേനി ഒരു സംഘാടകനായിരുന്നു. 1964-ൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് യാക്കൂബ് തൃതീയൻ ഇന്ത്യയിൽ വന്നപ്പോൾ അപ്പോഴത്തെ എല്ലാ പരിപാടികളും സംഘടിപ്പിച്ചത് തിരുമേനി ആയിരുന്നു. അതിന് നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പാത്രിയർക്കീസ് എഴുതിയ കത്ത് ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:

3rd August 1964

It is over a month since we left India, but we are always remembering your smiling face, visionizing your good spirit and good heart and admiring your love towards us. We are very thankful to your Grace for all services rendered us during our visit. We can very well realize your tenderness work for making our visitation very successful. We hope to see your Grace again and again.

May God bless you your clergies & faithful

(sd)

പത്തനംതിട്ടയിൽ പാത്രിയർക്കീസിന് നൽകിയ സ്വീകരണം, റഷ്യൻ പാത്രിയർക്കീസ് പീമൻ രണ്ടാമനും സംഘത്തിനും നൽകിയ സ്വീകരണം, മാക്കാംകുന്ന് കൺവൻഷൻ സപ്തതി തുടങ്ങിയവ അതിൽ ചിലതു മാത്രം. വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം കോൺഫ്രൻസുകളിൽ കുട്ടികളോടൊപ്പം ഡസ്കിൽ ഷീറ്റ് വിരിച്ച് കിടന്ന കാര്യം തിരുമേനി അനുസ്മരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയെക്കുറിച്ച് വലിയ സ്വപ്നങ്ങൾ ഉള്ള, സഭയെ ഒന്നായി കണ്ട ഒരു വലിയ പിതാവാണ് അദ്ദേഹം. സഭയുടെ ആദ്യ കോളജായ പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജിനോട് അദ്ദേഹത്തിന് വൈകാരികമായി വലിയ ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അത് കോർപ്പറേറ്റിന് വിട്ടുകൊടുത്തു. സഭയുടെ കീഴിലുള്ള എല്ലാ കോളജുകളും അതിൽ വരുമെന്ന് തിരുമേനിയെ ധരിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും അതുണ്ടായില്ല. ബസ്സേലിയോസും കാതോലിക്കേറ്റും, പാമ്പാടി കോളജും മാത്രം. അടൂർ കോളജു പോലും അതിൽ വന്നില്ല. ഒ. എ. മാത്യു സാർ എം.ഒ.സി. സെക്രട്ടറി ആയിരുന്ന കാലത്തു മാത്രം അതിന്റെ കാര്യങ്ങൾ ഭംഗിയായി പോയി. സ്കൂളുകൾ കോർപ്പറേറ്റിൽ ആക്കിയ സമയത്തും തിരുമേനി അതിനെ പിന്തുണച്ചു.

1958-ലെ സഭായോജിപ്പിനുശേഷം ഭദ്രാസന പുനർവിഭജനം സഭയുടെ കെട്ടുറപ്പിന് അനിവാര്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. ആയതിനുവേണ്ടി രൂപീകരിച്ച കമ്മിറ്റിയുടെ ചെയർമാൻ തിരുമേനിയും കൺവീനർ കോനാട്ട് ഏബ്രഹാം അച്ചനും ആയിരുന്നു. ഒരു നല്ല റിപ്പോർട്ട് കൊണ്ടുവന്നിട്ടും ചില ഉന്നതരുടെ സ്ഥാപിത താൽപര്യം അതിന് തടസ്സമായി വന്നു. അന്നത്തെ റിപ്പോർട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഭദ്രാസനം ആയിരുന്നു മാവേലിക്കര. ആ റിപ്പോർട്ട് അംഗീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ വടക്ക് സഭയ്ക്ക് കുറെക്കൂടി ശക്തി ഉണ്ടായേനെ. പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിൽ നിന്നുവന്ന പൗലോസ് പീലക്സിനോസ്, വയലിപറമ്പിൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തുടങ്ങിയവരോട് തിരുമേനിക്ക് സൗഹൃദം ഉണ്ടായിരുന്നു. തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അവരുടെ അച്ചന്മാരേയും പള്ളികളേയും ഗ്രീഗോറിയോസ് നേരിട്ട് വന്ന് തിരുമേനിയെ ഏല്പിക്കുകയായിരുന്നു.

സഭയുടെ വിശ്വാസം, സ്വയംശീർഷകത്വം എന്നീ കാര്യങ്ങളിൽ യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്കും അദ്ദേഹം തയ്യാറല്ലായിരുന്നു. പ. ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ തിരുമേനിയും പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിയും തമ്മിൽ വളരെ അടുത്ത സ്നേഹബന്ധമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. തന്റെ പിൻഗാമിയായി, തിരുമേനി വരണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ച് തന്റെ മാലയും ഊന്നുവടിയും സമ്മാനിച്ചു. 1968-ലെ സഭായോജിപ്പിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒരു യോജിച്ച സ്ഥാനാർത്ഥിയായി ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് തിരുമേനിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹവും തന്റെ പിൻഗാമിയായി ആഗ്രഹിച്ചത് പീലക്സീനോസ് തിരുമേനിയെയായിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസും അത് ആഗ്രഹിച്ചു. അവർ രണ്ടുപേരും കൂടി ദമസ്കോസ് സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസും ഔഗേൻ ബാവായും ചേർന്ന് അതിന് ശ്രമം നടത്തിയെങ്കിലും തിരുമേനി അതിന് വഴങ്ങിയില്ല. സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറായില്ല. പിന്നീട് സഭയിൽ നടന്ന കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം അറിയാമെങ്കിലും ഞാൻ എഴുതുന്നില്ല. വട്ടക്കുന്നേൽ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ തിരുമേനിയെ അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായി പിന്തുണയ്ക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയിൽ കൈവെച്ചപ്പോൾ ഒരു വാചകം പറഞ്ഞു. അത് ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചതാണ് “സഭയുടെ പ്രധാന ഇടയനായത് കൊള്ളാം, സഭയെ ശ്രേഷ്ഠമായി നയിച്ചുകൊള്ളണം.”

എന്റെ വ്യക്തിപരമായ ജീവിതത്തിൽ എന്നെ ഏറ്റവും അധികം സ്വാധീനിച്ച വ്യക്തിയാണ് പീലക്സിനോസ് തിരുമേനി. 10 വർഷത്തോളം ആ പുണ്യാത്മാവിനെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ കിട്ടിയ അവസരം വലിയ ഭാഗ്യമായി ഞാൻ കാണുന്നു. എന്റെ മാതാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയ ശിഷ്യയായിരുന്നു. എന്നെ സെമിനാരിയിൽ വിടുവാൻ എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ അരമനയിൽ വന്നപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഇപ്രകാരമാണ്, ‘നിന്റെ

കുഞ്ഞിനെ എനിക്ക് തരണം.' അന്നു മുതൽ തിരുമേനി എന്നെ 'കുഞ്ഞേ' എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രോഗഘട്ടങ്ങളിലും സാമ്പത്തികമുൾപ്പെടെയുള്ള പ്രതിസന്ധിവേളകളിലും ഞാൻ പാറപോലെ ഉറച്ചുനിന്നു. എനിക്ക് ചില കാര്യങ്ങൾ നഷ്ടമായി. അതിൽ പരിഭവമില്ല. തിരുമേനി പല കാര്യങ്ങളും എനിക്ക് തരാൻ നോക്കി. ഞാൻ ഒന്നും വാങ്ങിയില്ല. ഒരു കാര്യം മാത്രം ഞാൻ പറഞ്ഞു, 'സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ അങ്ങ് ആയിരിക്കുമ്പോൾ എന്നേക്കൂടെ ഓർക്കണം.'

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം, ക്രമീകൃതമായ ഭരണരീതി ആത്മാർത്ഥത, അനുകമ്പ, ലാളിത്യം, വൈദികരെക്കുറിച്ചുള്ള കരുതൽ, ശുചിത്വം, സമയനിഷ്ഠ എന്നീ ഗുണങ്ങൾ എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ലാസ്സുകളും പ്രസംഗങ്ങളും അർത്ഥസമ്പുഷ്ടങ്ങളായിരുന്നു. ആ വർഷത്തെ എല്ലാ പ്രസംഗങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തിയുള്ള മാക്കാംകുന്ന് കൺവൻഷനിലെ സമാപന സന്ദേശം വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. "തന്റെ 10 മിനിറ്റ് നേരത്തെ പ്രസംഗമുണ്ടെങ്കിൽ എനിക്ക് ഒരു ദിവസം പറയാനുള്ള സത്ത അതിലുണ്ടെന്ന്" പുത്തൻകാവിൽ തിരുമേനി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശാരീരികക്ലേശം അവഗണിച്ച് 1990-ലെ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച മുഴുവൻ സമയവും ചാപ്പലിന്റെ സൈഡ് മുറിയിൽ ഇരുന്ന് ആരാധനയിൽ സംബന്ധിച്ചത് ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. ഒരു യാമപ്രാർത്ഥനയും അദ്ദേഹം നടത്താതെ പോവുകയില്ല. പ. ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായോടൊപ്പം കാറിൽ ഇരുന്ന് നടത്തിയിട്ടുള്ള സുറിയാനി ഭാഷയിലുള്ള യാമപ്രാർത്ഥനകളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം എന്നും അനുസ്മരിക്കുമായിരുന്നു.

ആദർശധീരനായ ആ പുണ്യപിതാവ് 1990 ഡിസംബർ 13-ന് കർത്തൃസന്നിധി പൂകി. താൻ ഏറ്റം സ്നേഹിച്ച കർത്താവേശുമിശിഹായുടേയും പ. മാതാവിന്റേയും മറ്റ് പരിശുദ്ധന്മാരുടേയും തന്നെ ഏറ്റം അധികം സ്നേഹിച്ച ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ തിരുമേനിയുടേയും അദൃശ്യസാന്നിദ്ധ്യം അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞു. ബാവാ തിരുമേനി തന്റെ കിടക്കയ്ക്കരുകിൽ നിൽക്കുന്നുവെന്ന് അവസാന സമയത്തെ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും എന്നോട് നേരിട്ട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രാർത്ഥനാമന്ത്രങ്ങൾ ഒരുവിട്ടുകൊണ്ട് (ചുണ്ട് അനങ്ങുന്നത് നേരിൽ മനസ്സിലാക്കി) ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കബറിടം ബേസിൽ ചാപ്പലിനോട് ചേർന്ന മുറിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാവനസ്മരണയ്ക്കു മുമ്പിൽ ശിരസ് നമിക്കുന്നു.

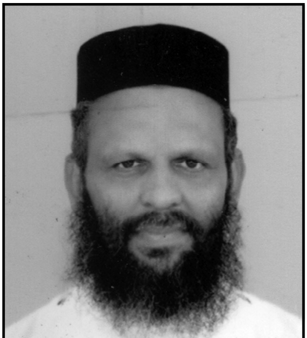

7

സ്മരണകളുടെ ചെപ്പ് തുറന്നപ്പോൾ

കെ. ജോൺ മാത്യൂസ് (മേടയിൽ, തുമ്പമൺ)

തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തെ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ പടുത്തുയർത്തുവാൻ 1931 മുതൽ 1951 വരെ ഇരുപതു വർഷക്കാലം അഹോരാത്രം മെയ് മറന്ന് അവിശ്രമം പരിശ്രമിച്ച ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസിന്റെ (പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനിയുടെ) ഇഷ്ടഭാജനമായിരുന്നു ഓമല്ലൂർ വടുതല ദാനിയേൽ ക്ലേറി (മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ).

പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനി കാലം ചെയ്ത 17-04-1951-ന്റെ തലേദിവസം രാത്രി മരത്തുംകോട്ടു പള്ളിയിൽവച്ച് അഞ്ച് കത്തുകളെഴുതി തന്റെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന പി. എസ്. ശമുവേൽ ശെമ്മാശ്ശനെ ഏല്പിച്ചു. ആദ്യത്തെ രണ്ടു കത്തുകൾ യഥാക്രമം പ. ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായ്ക്കും ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും (പിന്നീട് പ. ഔഗേൻ ബാവാ) ആയിരുന്നു. അടുത്ത രണ്ടു കത്തുകളിൽ ഒരെണ്ണം പി. ഇ. ദാനിയേലിനും മറ്റേത് പി. ജി. ജോർജ്ജിനുമായിരുന്നു.

പി. ഇ. ദാനിയേൽ പിന്നീട് ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായായി തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനാധിപനായിത്തീർന്നു. പി. ജി. ജോർജ്, ഫാ. പി. ജി. ജോർജ്ജായി പുത്തൻകാവിലെ മെട്രോപ്പോലീറ്റൻ ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായും തുടർന്ന് ചെങ്ങന്നൂർ ബഥേൽ അരമനയുടെ പ്രധാന ഭാരവാഹിയുമായിത്തീർന്നു. അഞ്ചാമത്തെ കത്ത് തുമ്പമൺ മർത്തമറിയം മന്ദിരത്തിന്റെ എല്ലാമെല്ലാമായിരുന്ന തുമ്പമൺ നെടിയുഴത്തിൽ ചാച്ചിയമ്മ ജേക്കബിനും.

ജന്മസ്ഥലം

ഓമല്ലൂർ എന്ന പ്രസിദ്ധ ഗ്രാമപ്രദേശമാണ് ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസിന്റെ ജന്മഭൂമി. ഓമല്ലൂരിൽ അച്ചൻകോവിലാറിന്റെ കിഴക്കേതീരത്ത് അടുത്തടുത്ത് മൂന്നു പ്രസിദ്ധ ഓർത്തഡോക്സ് ഭവനങ്ങളുണ്ട്. വടുതല, ഉഴവത്ത് എന്നീ രണ്ടു ഭവനങ്ങൾ ആറ്റിൻതീരത്തു പന്തളം - കൈപ്പട്ടൂർ റോഡിന്റെ പടിഞ്ഞാറുവശത്തും; ആലപ്പുറത്ത് ഭവനം റോഡിന്റെ കിഴക്കു

വശത്തും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. സ്നേഹത്തിന്റെ നിറകുടങ്ങളായിട്ടാണ് ഈ മൂന്നു ഭവനങ്ങളും കാലങ്ങളായി നിലനിൽക്കുന്നത്.

ആലപ്പുറത്ത് ഫിലിപ്പ് സാറിന് ജന്മനാ ഒരു താലന്ത് ലഭിച്ചിരുന്നു. പ്രസംഗങ്ങൾ ശ്രവിച്ച്, അതേ ശബ്ദത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് ദൈവം ജന്മസിദ്ധമായി അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയിരുന്നു. ഒരു വാക്കുപോലും പാഴാക്കാതെ അതേ ശബ്ദത്തിൽ പിൽക്കാലത്ത് സദസ്സിൽ അവതരിപ്പിച്ച് ശ്രോതാക്കളുടെ അഭിനന്ദനം ഏറ്റുവാങ്ങിയിരുന്നു. പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, പ. ഗീവർഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവാ, പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനി മുതലായവരുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ പലപ്പോഴും വേദികളിൽ അവതരിപ്പിച്ച് കേൾവിക്കാരുടെ പ്രശംസ ഏറ്റുവാങ്ങിയിട്ടുള്ള സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈമുതൽ ആത്മബലവും ദൈവാശ്രയവും മാത്രം. ഈ ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രസംഗങ്ങൾ ബാല്യത്തിലെ ശ്രവിച്ചു വളരുവാൻ ദാനിയേൽ എന്ന ബാലന് ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു.

ഫിലിപ്പ് സാറിന് സന്താനസൗഭാഗ്യം ഇല്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്

ഇഗ്നാത്യോസ് യാക്കൂബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസും ഒന്നിച്ച് 1964-ൽ ന്യൂഡൽഹിയിൽ ശീതളപാനീയം കുടിക്കുന്നു.

കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസ സൗകര്യം നൽകണമെന്നുള്ള ദൃഢ നിശ്ചയത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സ്വന്തം വീടുനിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് റോഡരികിൽ കുറെ സ്ഥലം ഗവണ്മെന്റിന് സൗജന്യമായി നൽകി ഒരു പ്രൈമറി സ്കൂൾ പടുത്തുയർത്തി. ഈ ഗവണ്മെന്റ് പ്രൈമറി സ്കൂളിലാണ് ദാനിയേൽ എന്ന ബാലൻ പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിയത്.

ഓമല്ലൂരിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ

വടക്കടത്ത്, വടുതല, ഇലവിനാമണ്ണിൽ, എഴിയത്തു എന്നീ പ്രശസ്ത ങ്ങളായ ക്രൈസ്തവ വൈദിക ഭവനങ്ങളുടെ ഈറ്റില്ലമാണ് ഓമല്ലൂർ. ഏലി യാസ് തൃതീയൻ ബാവായുടെ കബറിടം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലം, ക്രൈസ്തവ ദേവാലയങ്ങളും ഹൈന്ദവ ക്ഷേത്രങ്ങളും തൊട്ടുരുമ്മി നിൽ ക്കുന്ന പുണ്യസ്ഥലം. ഉത്സവത്തിന് ഒമ്പതു ദിവസവും തുടർച്ചയായി ആറാട്ടു നടക്കുന്ന "ഓമല്ലൂർ രക്തകണ്ഠ സ്വാമിക്ഷേത്രം" ഇവിടെയാണ്. ക്ഷേത്ര ത്തിന്റെ തൊട്ടടുത്ത് സെന്റ് തോമസ് കുരിശടി. ഏതാനും വാരകൾ പടി ഞ്ഞാട്ടുമാറി സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളി. ഉഴവത്തു വീടിനെ തൊട്ടുരുമ്മി ഉഴവത്ത് ദേവീക്ഷേത്രം. അങ്ങനെ ആരാധനാകേന്ദ്രങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഗ്രാമമാണ് പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജന്മസ്ഥലം.

ഒരു കാലത്ത് തിരുവിതാംകൂർ പ്രദേശത്തെ ഏറ്റവും വലിയ കാർഷിക വിപണന കേന്ദ്രമായിരുന്നു ഓമല്ലൂർ. മീനമാസം ഒന്നാം തീയതി മുതൽ ഒരാഴ്ച തിരുവിതാംകൂറിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും വരുന്ന കാളകളു ടെയും, കാളവണ്ടികളുടെയും, കാർഷിക വിഭവങ്ങളുടെയും വിപണനകേന്ദ്ര മായിരുന്നു ഓമല്ലൂർ വയൽ വാണിഭകേന്ദ്രം. കാലാന്തരത്തിൽ കാളവണ്ടി കളുടെ സ്ഥാനത്തു യന്ത്രങ്ങൾ വന്നതോടെ വയൽ വാണിഭകേന്ദ്രത്തിന് പ്രസക്തിയില്ലാതായി.

ജനനം, ബാല്യം, വിദ്യാഭ്യാസം

ഓമല്ലൂരിൽ 1910 മെയ് 10-നു വടുതല എന്ന പ്രസിദ്ധമായ ക്രൈസ്തവ ഭവനത്തിൽ ഈശോ കത്തനാരുടെയും അന്നമ്മയുടെയും മകനായി ദാനി യേൽ ഭൂജാതനായി. പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം തൊട്ടടുത്തുള്ള ഗവ. എൽ.പി. എസിലും, ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരി സ്കൂളിലും, ഇന്റർമീഡിയറ്റ് കോട്ടയം സി.എം.എസ്. കോളജിലും തുടർന്ന് സയൻസ് ഐച്ഛികവിഷയമായെടുത്തു തിരുവനന്തപുരം യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളജിലും പഠിച്ചു. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലെ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാ സത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പുള്ള പഠനം പ്രശസ്തനിലയിൽ പൂർത്തിയാക്കി. ഹൈസ്കൂൾ പഠനം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പതിനൊന്നാ മത്തെ വയസ്സിൽ പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, ഡാനിയേലിന് കോറൂയോ പട്ടം നൽകി. അന്നുമുതൽ "ഡാനിയേൽ ക്ലേറി" എന്നറിയപ്പെടാൻ തുടങ്ങി.

ദാനിയേൽ ക്ലേറിയുടെ ഖാദിവസ്ത്രാഭിമുഖ്യം

മഹാത്മാഗാന്ധി തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇലന്തൂരിൽ ആരംഭിച്ച ഖാദി പ്രസ്ഥാനവും ചർക്ക ഉപയോഗിച്ചുള്ള നൂൽനൂല്പ് വസ്ത്രനിർമ്മാണവും അതിവേഗത്തിൽ സമീപപ്രദേശമായ ഓമല്ലൂരിൽ വ്യാപിച്ചു. അതിൽ ആകൃഷ്ടനായി ദാനിയേൽ ക്ലേറി ഖാദി വസ്ത്രധാരിയായിത്തീർന്നു. കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിൽ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം തുടർന്നപ്പോഴും പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകനായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചപ്പോഴും ഭാരത സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ പ്രതീകമായിത്തീർന്ന ഖാദിവസ്ത്രം അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിച്ചില്ല.

തുമ്പമൺ മർത്തമറിയം ഭദ്രാസന ദേവാലയം

എല്ലാ ജനുവരി 15-ഉം തുമ്പമൺ വലിയപള്ളിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അനുഗ്രഹത്തിന്റെയും ആഹ്ലാദത്തിന്റെയും ദിനമാണ്. മൂന്നു അതിപ്രധാന അനുസ്മരണകളാണ് അന്ന് നടക്കുന്നത്.

ഒന്ന്, പള്ളി ആരുടെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ ആ വിശുദ്ധ മാതാവിന്റെ ഓർമ്മദിനം, രണ്ട് പള്ളിയുടെ സ്ഥാപന വാർഷികോത്സവം, മൂന്ന് കടലിൽ കെട്ടിത്താഴ്ത്തി അതിനീചമായി കൊല്ലപ്പെട്ടു എന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന അഹത്തള്ളാ ബാവായുടെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ.

ഫീലിപ്പോസ് മാർ ക്രിസോസ്റ്റവും സിംഗപ്പൂർ ബിഷപ്പ് സാൻസ് ബറിയും പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവായേയും അസി. ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസിനേയും സന്ദർശിക്കുന്നു.

1970-ലെ ജനുവരി 15 എന്ന ദിനത്തിന് ഇതിലേറെ പ്രസക്തിയേറുന്നു. പ്രഥമമായി തുമ്പമൺ വലിയപള്ളിയുടെ കിഴക്കേ അതിർത്തിയിൽ പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ കുരിശടിയുടെ കൂദാശാകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്നു. രണ്ടാമതായി പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനിയുടെ നാമത്തിൽ പള്ളിയുടെ വടക്കുഭാഗത്ത് പണിതുയർത്തിയ സ്മാരകഹോളിന്റെ കൂദാശ, മൂന്നാമതായി ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസിന്റെ ഷഷ്ടിപൂർത്തിയും പൗരോഹിത്യ രജതജൂബിലിയും.

കുരിശിൻതൊട്ടി കൂദാശ

തുമ്പമൺ പള്ളി ഇടവകയുടെ കിഴക്കേ അതിർത്തിയിൽ പ. പരുമല തിരുമേനി സ്മാരക കുരിശിൻതൊട്ടിയുടെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം 1969 ജനുവരി 14-നു നിർവ്വഹിച്ചത് പ. ഔഗേൻ ബാവാ ആയിരുന്നു. റോഡുനിരപ്പിൽനിന്ന് അഞ്ച് അടിയോളം താഴ്ചയുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥലത്ത് വികാരി ഫാ. പി. ജെ. ജോഷ്വായുടെയും അസി. വികാരി ഫാ. പി. ജി. ഗീവർഗീസിന്റെയും സഹായത്തോടെ പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയ പടികൾ ഇറങ്ങി പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം തറക്കല്ലിട്ടു. ഇടവകജനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തോടെ പടുത്തുയർത്തിയ മനോഹരമായ കുരിശിൻതൊട്ടി ഒരു വർഷം കൊണ്ടു പൂർത്തിയായി. 1970 ജനുവരി 14-ന് ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസിന്റെയും അനേകം പട്ടക്കാരുടെയും ഇടവകജനങ്ങളുടെയും സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ പ. ഔഗേൻ ബാവാ കൂദാശ ചെയ്തു പ്രാർത്ഥനാസജ്ജമാക്കി.

തുടർന്ന് പ. ബാവായെയും മെത്രാപ്പോലീത്തായെയും സാഘോഷം പള്ളിയിലേക്ക് ആനയിച്ചു.

സ്മാരകഹോളും ചിത്ര അനാഛാദനവും

പള്ളിയുടെ വടക്കുഭാഗത്ത് പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനിയുടെ സ്മാരകമായി പണിതുയർത്തിയ “ഗീവർഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ് സ്മാരക ഹോൾ” പ. ബാവാ തിരുമേനി, ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിയുടെ സഹകരണത്തോടെ കൂദാശ ചെയ്ത് പ്രവർത്തനസജ്ജമാക്കി. ഹോളിനുള്ളിൽ കൊച്ചുതിരുമേനിയുടെ എണ്ണഛായാചിത്രവും അദ്ദേഹം അനാഛാദനം ചെയ്തു.

ഷഷ്ടിപൂർത്തിയും പൗരോഹിത്യ രജതജൂബിലിയും

ഒരു മേല്പട്ടക്കാരന്റെ ഷഷ്ടിപൂർത്തിയും പൗരോഹിത്യ രജതജൂബിലിയും ഒരുമിച്ച് ഒരേ വർഷം വരികയെന്നത് വളരെ വിരളമാണ്. ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസിന്റെ പൗരോഹിത്യ രജതജൂബിലിയും ഷഷ്ടിപൂർ

ത്തിയും ഒന്നിച്ച് 1970 എന്ന പുണ്യവർഷത്തിൽ വന്നുചേർന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവ രണ്ടും ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ തുമ്പമൺ പള്ളി പെരുന്നാളിനോടനുബന്ധിച്ച് അത്യാഡംബരപൂർവ്വം നടത്തണമെന്ന് പള്ളിപൊതുയോഗത്തിൽ ഐകകണ്ഠ്യേന തീരുമാനമെടുത്തു.

പ. ഔഗേൻ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചു തിരുമേനി സ്മാരകഹോളിൽ സമ്മേളനം നടന്നു. പള്ളിവികാരി ഫാ. പി. ജെ. ജോഷ്വാ മംഗളപത്രം വായിച്ചു സമർപ്പിച്ചു.

മംഗളപത്രത്തിലെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ

“അല്ലയോ സന്യാസിശ്രേഷ്ഠനായ വന്ദ്യപിതാവേ, പ്രശംസയിൽ വിമുഖനായ അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിൽ വച്ചുതന്നെ അവിടുത്തെ സദ്ഗുണങ്ങൾ എടുത്തുപറയാൻ വൈമനസ്യമുണ്ടെങ്കിലും ക്ഷമാപണപൂർവ്വം ചില ഗുണങ്ങൾ മാത്രം സൂചിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. സ്വന്തം താല്പര്യത്തിനു കെടുതി വന്നാലും അധർമ്മത്തിനും അനീതിക്കും കൂട്ടുനിൽക്കാത്ത ഒരു ഹൃദയത്തിന്റെ ഉടമയാണ് തിരുമേനിയെന്ന് സുവിദിതമാണ്. ഈ ഉത്കൃഷ്ട ഗുണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അഹങ്കാരിയായ ആഹാബിനെ താക്കീതു ചെയ്യുന്ന സത്യസന്ധനായ ഏലിയാവാണ്.

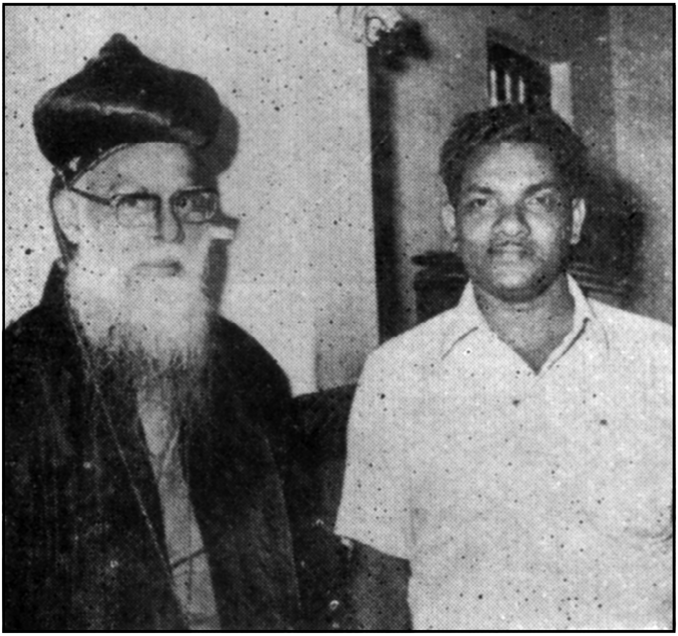

കെ. വി. മാമ്മനൊപ്പം.

ഹീനനായ ഹേരോദോസിനെ തർജ്ജനം ചെയ്യുന്ന കർമ്മധീരനായ യോഹന്നാൻ സ്നാപകന് അങ്ങ് തുല്യനാണ്. ബാബേലിലെ സ്ഥാനമാന ങ്ങളെ തൃണവത്ഗണിച്ച് ഉഗ്രസിംഹങ്ങളുടെ ദീർഘദ്രംഷ്ടങ്ങളെ നിസ്സാര വത്ക്കരിച്ച് ഘോരാഗ്നി കുണ്ഡലത്തിലെ ജ്വാലമാലകളെ പുഷ്പമാലകളാക്കി സങ്കല്പിക്കുകയും നിഷ്ഠുരനായ നെബൂഖദ്നേസറിനോട് ന്യായവാദം ചെയ്യുന്ന നിർഭയനായ ദാവീദിനോടു തുല്യനാണ്. കള്ളത്തെ ന്യായം എന്നും വഞ്ചനയെ തന്ത്രമെന്നും വ്യവഹരിക്കുന്ന ആധുനികലോകത്തിന് അവി ടുത്തെ ധർമ്മരോഷം നയവൈകല്യമാണ്.

പരിശുദ്ധ പിതാവേ! അവിടുത്തെ വിജ്ഞാനദാഹവും കൃത്യനിഷ്ഠയും ജീവിതലാളിത്യവും ഇന്നത്തെ യുവലോകത്തെ ആകർഷിക്കുന്ന ആദരണീ യമായ ഗുണങ്ങളാണ്. വയലിലെ ലില്ലിപ്പൂക്കളെ കണ്ട് ആനന്ദിച്ച യേശു നാഥന്റെ ഹൃദയം തിരുമേനിക്കുണ്ടെന്ന് ബേസിൽ ദയറാ സന്ദർശിക്കുന്ന വർക്ക് ബോധ്യമാകും.

പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനി പടുത്തുയർത്തിയ തുമ്പമൺ ഭദ്രാ സനവും ബേസിൽ ദയറായും എക്കാലവും ഉയരങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉയരങ്ങളി ലേക്ക് വളർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കും.”

ഈ മംഗളപത്രം ബഹു. ജോഷ്വാ അച്ചനും പി. ജി. ഗീവർഗീസ് അച്ചനും സംയുക്തമായി ഇടവകജനങ്ങളുടെ ഹർഷാരവങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭക്ത്യാദര പൂർവ്വം തിരുമേനിക്ക് സമർപ്പിച്ചു. പറയാനുള്ളത് ഒട്ടും മറച്ചുവയ്ക്കാതെ തുറന്നു പറയുവാനുള്ള തന്റേടം മെത്രാപ്പോലീത്താ എക്കാലവും പ്രദർശി പ്പിച്ചിരുന്നു.

മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസും (പിന്നീട് ബസ്സേലിയോസ് മാർ ത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ) ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസി നോടും കൂടി ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസിന്റെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാ രോഹണത്തിന് സംബന്ധിക്കുവാൻ ഡൽഹിയിൽ നിന്നു വന്ന യാക്കോബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ചെന്നപ്പോൾ മലങ്കര സഭാ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് ഭംഗം വരാത്തവിധത്തിൽ ഒരു കത്തു കൂടി വേണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ബാവാ വന്നില്ലെങ്കിലും കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോ ഹണം നടത്താൻ ഞങ്ങൾക്കറിയാമെന്ന് പറഞ്ഞതോടെ യാക്കോബ് തൃതീ യൻ ബാവാ നിശ്ശബ്ദനായി.

മലങ്കര അസോസ്യേഷനും ചരമശതാബ്ദിയും

ഇവ രണ്ടും പത്തനംതിട്ടയിൽ വെച്ച് 1989-ൽ നടത്തണമെന്ന് പീലക്സി നോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ സഭാനേതാക്കന്മാരിൽ നല്ല ഒരു പങ്കും എതിർപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ചു. പ. ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ

മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആഗ്രഹത്തിനു ശക്തി യായി പിന്തുണ പ്രഖ്യാപിച്ചതോടെ എതിർപ്പുകൾ ദുർബ്ബലമായി.

അങ്ങനെ 1989 ജനുവരിയിൽ ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയന്റെ ചരമശതാബ്ദിയും ഡിസംബറിൽ മലങ്കര അസോസ്യേഷനും പത്തനംതിട്ടയിൽ വച്ചു നടത്തി. മൂവായിരത്തിൽപരം പ്രതിപുരുഷന്മാർ പങ്കെടുത്തു. പ. മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും ശക്തമായ നിയന്ത്രണ ശേഷിയും അതിന്റെ പിൻപിലുണ്ടായിരുന്നു എന്നത് സത്യം.

പ്രായമായി - രോഗാതുരനായി

പ്രായാധിക്യത്തിൽ രോഗബാധിതനായി തീർന്നപ്പോൾ വളരെ വിഷമ തകൾ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വന്നു. രാപകൽ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ സ്നേഹ ധനരായ അച്ചന്മാരും ശുശ്രൂഷകരുമുണ്ടായിരുന്നു. ജീവിതാന്ത്യത്തിൽ വന്ന വിഷമതകളൊക്കെ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്ത് തിരുമേനിയുടെ യശസ്സിന് കളങ്കം വരുത്താതെ ഭദ്രാസനത്തെ മുന്നോട്ടു നയിക്കാൻ പിമ്പേ വന്ന ആദ രണീയനായ യൗസേബിയോസ് തിരുമേനിക്ക് സാധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെക്കു റിച്ച് പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ “ഭദ്രാസനത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടി അദ്ദേഹം അദ്ധ്വാനിക്കുന്നു. ശിഥിലവാസനകൾ പാടില്ല. സ്നേഹ മുള്ളിടത്ത് ശിഥിലവാസനകൾക്കും സങ്കുചിത ചിന്തകൾക്കും സ്ഥാനമില്ല” (മലങ്കരസഭാ പിതാക്കന്മാർ, പേജ് 961).

13-12-1990-ൽ എൺപതാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം കാലംചെയ്തു. ബേസിൽ ദയറാ ചാപ്പലിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു. ഇന്നും ദാനിയേൽ മാർ പീല ക്സിനോസ് എന്ന നാമശ്രവണമാത്രയിൽ തല വണക്കാത്തവർ വിരളമാണ്.